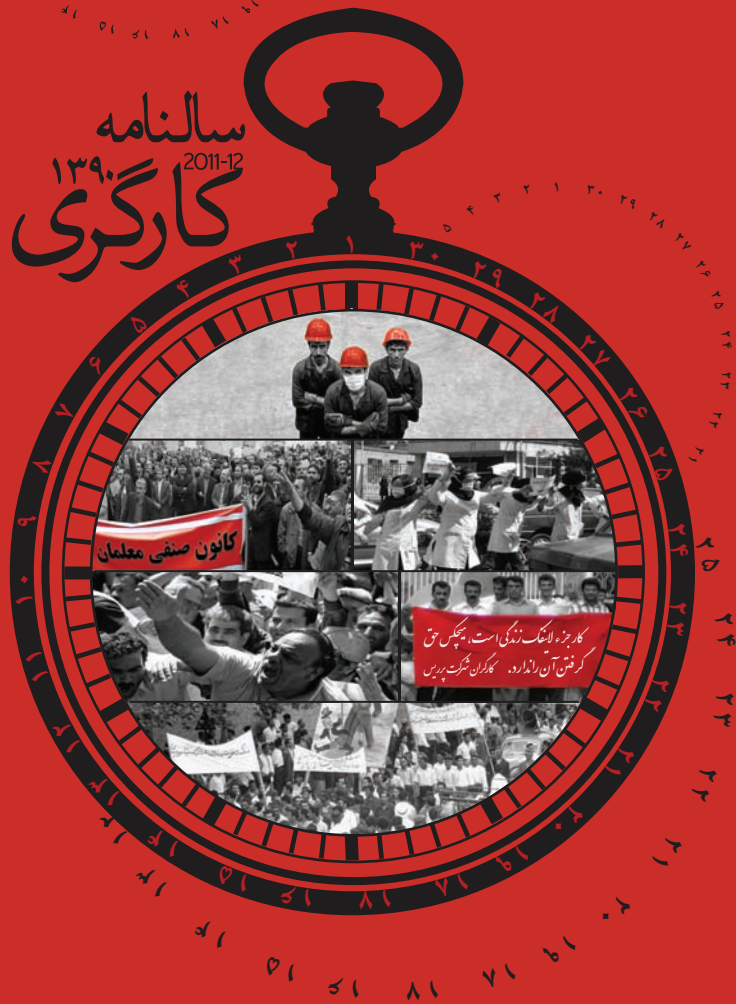

سالنامه کارگری ۱۳۹۰ 2011-12

کمیته همبستگی برای کمک به ایجاد تشکلات کارگری
Coordinating Committee to Help
to Form Worker's Organisations

سالنامه کارگری ۱۳۹۰ 2011-12

لحظه تحویل سال ۱۳۹۰

ساعت ۲ و ۵۰ دقیقه و ۴۵ ثانیه

روز دوشنبه ۱ فروردین ۱۳۹۰ هجری شمسی

برابر با ۱۶ ربیع الثانی ۲۱ هجری قمری و ۲۱ مارس ۲۰۱۱ میلادی

مشخصات :

نام: نام خانوادگی:
نشانی:
.....
تلفن محل کار: تلفن منزل: گروه خون:
سایر اطلاعات:
.....

کارگران کشورهای جهان متحد شوید

تاریخ تمام جوامع در چند هزار سال اخیر و تا به امروز، تاریخ مبارزات طبقاتی بوده است و در حال حاضر نیز این نبرد، مبارزه و رویارویی بین کارگران از یک سو و سرمایه داران از سوی دیگر در جریان است. اما کارگران باید بدانند این مبارزه و شرایطی که در آن قرار دارند، تنها انتخاب خود آنان و نتیجه‌ی عصری که در آن زندگی می‌کنند نیست. این وضعیت استثمارگرانه و غیرانسانی که کارگران اکنون با آن در جدال دائمی به سر می‌برند و همچنین تجارب مثبت نبرد کارگران و شیوه‌های مبارزه‌ی آنان علیه این وضعیت، از گذشته به آنان رسیده است؛ اما کارگران باید بدانند که خودشان نیز پدیدآورندگان تاریخ زمان خود و به وجود آورنده‌ی پیش زمینه‌ی تاریخ بعدی هستند. به همین دلیل، طبقه‌ی کارگر برای رهایی از ستم طبقاتی و ساختن تاریخ پیش روی خود، همواره باید نسبت به خطوط اصلی مبارزه طبقاتی گذشته آگاهی کامل داشته باشد و در حرکت جمعی و متحدانه‌ی کارگری و اجتماعی‌اش، از این تجارب هم‌چون مشعلی فروزان استفاده کند.

برای آشنایی کارگران با تجارب جنبش کارگری و به همین منظور در سال ۱۳۸۹ سالنامه‌ای کارگری که شامل وقایع مهم جنبش کارگری ایران بود، توسط کمیته‌ی هماهنگی منتشر شد و در اختیار علاقه‌مندان قرار گرفت. استقبال فراوان کارگران از این سالنامه، ما را بر آن داشت تا در سال جدید نیز این کار را ادامه دهیم. در سالنامه‌ی سال ۹۰، علاوه بر روزشمار وقایع مهم جنبش کارگری ایران، دربارهی مفاهیم و مسائل مبرم و کلیدی در جنبش کارگری نیز توضیحات مختصری داده شده است. لازم به ذکر است که این مفاهیم به زبانی بسیار ساده و به هدف مخاطب قرار دادن عموم کارگران نوشته شده‌اند. اگرچه تلاش شده است دقت علمی در تعریف برخی مفاهیم به علت ساده‌نویسی از دست نرود، اما هر جا این اتفاق افتاده باشد به دلیل اصرار ما برای ساده‌نویسی و تلاش برای آشنا کردن عموم کارگران با برخی مفاهیم پایه و آن هم به عنوان یک پیش درآمد به بحث و ترسیم خطوط کلی از یک مبحث مهم بوده است. قطعاً کارگران پیشرو و

مطالب مندرج در سالنامه ۹۰

بخشی از اساسنامه‌ی "کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری".... قبل از فروردین ماه
اول ماه مه روز جهانی کارگر..... انتهای فروردین ماه
کارگران در مورد حذف یارانه‌ها چه می‌گویند؟..... انتهای اردیبهشت ماه
بهداشت، ایمنی و بهداشت روانی کارگران..... انتهای خرداد ماه
تنها راه نجات کارگران، ایجاد تشکل‌های خود ساخته..... انتهای تیر ماه
قراردادهای موقت و سفید امضاء..... انتهای مرداد ماه
لغو کار کودک، عرصه‌ای اساسی در مبارزات جنبش کارگری..... انتهای شهریور ماه
کارگران چه کسانی هستند و طبقه‌ی کارگر چیست؟..... انتهای مهر ماه
چرا باید تشکل‌های کارگری خودمان را ایجاد کنیم؟..... انتهای آذر ماه
ستم و تبعیض جنسیتی علیه زنان چیست و چگونه باید از میان برود انتهای دی ماه
چگونه دست مزدهایمان را افزایش دهیم..... انتهای بهمن ماه
پیوست ۱ - قانون کار..... انتهای اسفند ماه

سال ۱۳۹۰ در یک نگاه

فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	مهر	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند
شنبه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
یکشنبه	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
دوشنبه	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
سه‌شنبه	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴
چهارشنبه	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
پنجشنبه	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
جمعه	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷
شنبه	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
یکشنبه	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹
دوشنبه	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
سه‌شنبه	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
چهارشنبه	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲
پنجشنبه	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳
جمعه	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
شنبه	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵
یکشنبه	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶
دوشنبه	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷
سه‌شنبه	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸
چهارشنبه	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹
پنجشنبه	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
جمعه	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱
شنبه	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	

دوستان اهل مطالعه و مطلع می‌توانند در ادامه‌ی مباحث و در توضیحات تکمیلی بیشتر برای دوستان کارگر خود، این مفاهیم را در سطوحی تخصصی‌تر و عمیق و گستره‌تر به بحث و آموزش بگذارند. همچنین به جهت جلوگیری از سوءاستفاده‌ی کارفرمایان از بی‌اطلاعی کارگران از مواد قانون کار، پاره‌ای از مواد مهم و پرکاربرد این قانون در چند صفحه درج شده است.

لازم به ذکر است در سال گذشته برخی از دوستان کارگر بابت عدم درج حرکت اعتراضی آنان در سالنامه ۸۹، انتقاد داشتند. در سالنامه‌ی سال جدید پاره‌ای از کاستی‌ها برطرف شده است اما با این حال باید به این دوستان عزیز بگوییم که هدف ما از انتشار این سالنامه، تدوین یک دائرةالمعارف و بیان تیتروار تمام وقایع جنبش کارگری نیست، بل که ترسیم سیری از مبارزات کارگری است. ما می‌خواهیم از این طریق، نشان دهیم که جنبش کارگری در ایران و جهان سابقه‌ای طولانی داشته و کارگران لازم است با آگاهی تاریخی از روند مبارزه‌ی خود، آگاهانه‌تر در مسیر آینده و لغو مناسبات استثمارگرانه‌ی سرمایه‌داری گام بردارند.

با این همه می‌دانیم که این سالنامه خالی از نقص نیست. تقویت نقاط قوت این سالنامه و رفع نقاط ضعف آن بی‌هم‌پاری کارگران و فعالین کارگری امکان‌پذیر نخواهد بود. از این رو از تمامی کارگران و فعالان کارگری آگاه تقاضا داریم تا در تکمیل سالنامه‌ی جنبش کارگری ایران به نحوی شایسته‌تر به ما یاری رسانده و نظرات خود را برای ما ارسال کنند. دوستان عزیز، می‌توانید انتقادات و پیشنهادات خود را در این زمینه به اعضای کمیته‌ی هماهنگی منتقل و یا برای ایمیل کمیته ارسال کنید.

کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری

komite.hamahangi@gmail.com

www.khamahangy.com

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری
Coordinating Committee to Help
to Form Worker's Organisations

بخشی از اساسنامه‌ی "کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری"

مندرج در ماده‌ی ۴ این اساسنامه فعالیت و مبارزه می‌کند.
ماده ۳- حوزه‌ی فعالیت کمیته‌ی هماهنگی در ارتباط با جنبش کارگری ایران می‌باشد.
فصل دوم- اهداف

ماده ۴- کمیته‌ی هماهنگی، همراه با جنبش کارگری ایران، و در کنار بخش‌های مختلف این جنبش و تشکلهای زیربُست و فعال در آن، برای حفظ حقوق و منافع کارگران و مزدبگیران تحت ستم، بهبود وضعیت زندگی و معیشت آنان، کسب آزادی‌های دموکراتیک، برابری حقوق زنان و مردان، لغو کار کودکان و به رسمیت شناختن حقوق انسانی آنان و سرانجام از میان برداشتن همه‌ی نابرابری‌های بشری و استثمار انسان از انسان که به نوبه‌ی خود رهایی از مصائب و مشقات زندگی بشری از قبیل بیکاری، فقر، بی حقوقی، اعتیاد، فساد و تن فروشی، سرکوب آزادی‌های مدنی و اجتماعی و... را به دنبال می‌آورد، فعالیت و مبارزه می‌کند، و اساساً به همین منظور تشکیل گردیده است. کمیته‌ی هماهنگی، به سهم خویش، در شرایط موجود این اهداف را از راه‌های زیر پیگیری می‌کند:

۴-۱- بستر سازی و اشاعه‌ی فرهنگ و روحیه‌ی شکل‌پذیری در میان کارگران از راه‌های مختلف از جمله تبلیغ، ترویج، آموزش و مساعدت به ایجاد تشکلهای فرهنگی، هنری، ورزشی و زنان کارگر در محلات و... و همچنین تشکلهای مستقل کارگری، در مراکز تولیدی و خدماتی کارگران و محلات و مراکز زندگی و نشو و نماي آنان، و در همین رابطه، گسترش این تشکلهای فعالیت‌ها، از طریق ایجاد ارتباط و هماهنگی لازم میان آن‌ها و انتقال تجربیات و دستاوردهای مبارزات روزمره و تاریخی جنبش کارگری، در میان پخش‌ها و رشته‌های مختلف کارگری و حمایت از تحرکات و اعتراضات کارگران، از قبیل اعتصابات، تجمعات، راهپیمایی‌ها و اقدام به کنترل کارگری و....

۴-۲- فراهم نمودن زمینه‌های گذار از اشکال غیر علنی فعالیت، به شکل‌های فعالیت علنی، متناسب با توازن قوای طبقاتی و همراه با درایت، شکیبایی و پختگی لازم، برای بسیج هر چه بیشتر توده‌ی کارگر، جهت یک‌پارچگی و وحدت در جنبش کارگری ایران، به انحاء و طرق مختلف، از جمله ایجاد شرایط مساعد برای فعالان کارگری صاحب نفوذ و مورد اعتماد کارگران، در عرصه‌ی علنی مبارزه‌ی طبقاتی و محیط‌های کار و زیست.

۴-۳- ارتباط با سایر جنبش‌های اجتماعی مانند جنبش زنان و دانشجویان، در جهت کمک به ایجاد تشکلهای مستقل و مرتبط با این جنبش‌ها و حمایت موثر از آنان.

امروزه حق ایجاد تشکلهای یک‌پارچه‌ی بدیهی‌ترین و شناخته شده‌ترین حقوق مسلم کارگران در سراسر دنیا است. در دنیای امروز، کارگران تشکلهای خود را با کسب اجازه از دولت‌ها ایجاد نمی‌کنند. آنان هر زمان که لازم ببینند به ایجاد تشکلهای کارگری، بدون اجازه از دولت اقدام می‌نمایند و دولت‌ها نیز طبق استاندارد‌های جهانی تنها وظیفه دارند که آن تشکلهای را ثبت نموده و به رسمیت بشناسند.

دولت ایران اما به رغم عضویت در سازمان جهانی کار و با وجود مقاله‌نامه‌های ۸۷ و ۹۸ در آن سازمان در ارتباط با آزادی ایجاد تشکلهای مستقل کارگری همه‌جا در مقابل این مطالبه‌ی برحق کارگران مانع ایجاد می‌کند و با تمام توان در مقابل آن می‌ایستد. لذا در ایران، کارگران از حق داشتن تشکلهای آزاد، مستقل و طبقاتی خویش محرومند.

با این وجود آنان نشان داده‌اند که حاضر نیستند تحت هر شرایطی از این سیاست ضد کارگری تبعیت نمایند و هر کجا که بتوانند تشکلهای مورد نظر خود را ایجاد خواهند کرد.

در همین رابطه و در راستای اصل پایه‌ای آزادی ایجاد هر گونه تشکلهای مستقل و طبقاتی کارگران، ما نیز به عنوان جمعی از کارگران و فعالان کارگری "کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری" را ایجاد کرده‌ایم تا ضمن یاری به شکل‌گیری انواع تشکلهای آزاد، مستقل و طبقاتی کارگران، از راه‌های گوناگون و استقبال از تشکلهای آنان، به سهم خویش، در ایجاد ارتباط و هماهنگی‌های لازم میان تشکلهای موجود، جهت یک‌پارچگی و وحدت جنبش کارگری و دست‌یابی به اهداف مندرج در ماده‌ی ۴ این اساسنامه تلاش و فعالیت نماییم.

از نظر ما، مناسب‌ترین ساختار برای تشکلهای کارگری، ساختار شورایی است. اما بر این باوریم که انواع دیگر تشکلهای کارگری، مانند سندیکاها، کمیته‌ها، انجمن‌ها، و... مشروط بر این که مستقل بوده و با اتکا به نیروی کارگران تشکیل شده باشند نیز می‌توانند در راستای یک‌پارچگی و وحدت جنبش کارگری مشارکت نموده با ساز و کار آن همراه و هم سو گردند.

در شرایطی که نظام سرمایه‌داری باعث ایجاد و گسترش معضلاتی همچون فقر، فلاکت، گرسنگی، تبعیض و سرکوب در جامعه انسانی شده است و جنبش‌های اجتماعی مختلف با درجات، سطوح و گرایش‌های متفاوت برای رفع این معضلات مبارزه می‌کنند، ما بر خود وظیفه می‌دانیم در راستای ارتقاء و سازمان‌یابی مبارزات دیگر جنبش‌ها با سویی تشکلهای طبقاتی در حد ممکن تلاش و فعالیت نماییم.

فصل اول- نام و تعریف

ماده ۱- نام این تشکلهای "کمیته‌ی هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری" است که از این پس در این اساسنامه به اختصار "کمیته‌ی هماهنگی" نامیده می‌شود.

ماده ۲- کمیته‌ی هماهنگی، جمع تشکلهای کارگران و فعالان کارگری است که برای تحقق اهداف

۲۸

اسفند ۱۳۸۹
۱۴ ربيع الثاني ۱۴۳۲saturday 19
March 2011

.....

.....

.....

.....

.....

۲۹

اسفند ۱۳۸۹
۱۵ ربيع الثاني ۱۴۳۲Sunday 20
March 2011

.....

.....

.....

.....

.....

۱

دوشنبه

فروردین ۱۳۹۰
۱۶ ربيع الثاني ۱۴۳۲Monday 21
March 2011

تصویب افزایش دستمزد کارگران توسط شوراهاى کار (۱۳۵۴) / آغاز به کار نخستین صندوق تأمین اجتماعى در ایران (۱۳۱۱) / روز جهانی رفع تبعیض نژادى

.....

.....

.....

۲

سه شنبه

فروردین ۱۳۹۰
۱۷ ربيع الثاني ۱۴۳۲Tuesday 22
March 2011

اعتصاب کارگران شرکت نفت ایران و انگلیس در بندر شاپور (۱۳۳۰) / اعتصاب کارگران نفت بندر معشور (۱۳۳۰)

.....

.....

.....

چهارشنبه ۳

فروردین ۱۳۹۰
۱۸ ربيع الثاني ۱۴۳۲Wednesday 23
March 2011

آغاز اعتصاب کارگران نفت آغاچارى به علت کم شدن دستمزد کارگران. (۱۳۳۰)

.....

.....

.....

تعیین حداقل دستمزد ۳۳۰ هزار تومان توسط شورای عالی کار که

چندین برابر زیر خط فقر است، در حقیقت

تحمیل یک زندگی فلاکت بار و مرگ تدریجی

به کارگران و خانواده‌های آنان است.

پنجشنبه ۴

فروردین ۱۳۹۰
۱۹ ربيع الثاني ۱۴۳۲Thursday 24
March 2011

اعتصاب کارگران نفت پالایشگاه آبادان و بندر ماهشهر در اعتراض به طرح جدید طبقه‌بندی مشاغل (۱۳۴۹)

.....

.....

.....

جمعه ۵

فروردین ۱۳۹۰
۲۰ ربيع الثاني ۱۴۳۲Friday 25
March 2011

تجمع ۲۰۰ نفر از کارگران اخراجی کارخانه چینی کرد در مقابل اداره کار کرمانشاه (۱۳۸۸)

.....

.....

.....

یورش به اتحادیه‌های کارگری در اصفهان (۱۳۲۴) .

ادامه اعتصاب کارگران نفت جنوب و گسترش آن به شهرهای مختلف خوزستان از جمله: آبادان، گچساران، هفتکل، مسجد سلیمان و بندر معشور به علت کم شدن دستمزدشان (اعتصاب از ۳ فروردین از آغاز جاری آغاز شد) (۱۳۳۰) تشکیل سندیکا توسط کارگران قالیباف کرمان به منظور حفظ منافع صنفی (۱۳۴۲) .

تجمع کارگران بیکار در خانه کارگر (۱۳۵۷) / تحصن ۲۰۰ کارگر اخراجی و بیکار کارگاه‌های قالیبافی تبریز در باشگاه کارگران (۱۳۵۸) .

اعتصاب کارگران دخانیات به علت عدم دریافت حقوق و پاداش (۱۳۲۲) / مأموران حکومت نظامی ۴ نفر از کارگران اعتصابی در آغاز جاری را مجروح کردند (۱۳۳۰) / راهپیمایی ۲۰۰۰ کارگر بیکار در اصفهان (۱۳۵۸) .

جمع شماری از کارگران بازنشستنی کارخانجات ریسندگی و بافندگی کاشان در اعتراض به دریافت نکردن حق سنوات (۱۳۸۵)

تحصن ۷۰۰ کارگر بیکار کارخانه‌های قالیبافی تبریز (۱۳۵۸) .

۱۳ فروردین ۱۳۹۰
۲۸ ربيع الثاني، تعطيل ۱۴۳۲

saturday 2
April 2011

روز طبیعت

یک شنبه

۱۴ فروردین ۱۳۹۰
۲۹ ربيع الثاني ۱۴۳۲

Sunday 3
April 2011

ادامه اعتصاب ۱۳۳۰ کارگر در ۹ منطقه نفت خیز جنوب (۱۳۳۹) / شماری از کارگران قراردادی شهرداری ایلام در مقابل این اداره دست به تجمع زدند (۱۳۸۲)

دوشنبه

۱۵ فروردین ۱۳۹۰
۳۰ ربيع الثاني ۱۴۳۲

Monday 4
April 2011

میتینگ اتحادیه کارگران کاشان / تجمع و راهپیمایی اعتراضی کارگران پوشینه بافت قزوین در فاصله شرکت تا اداره کار (۱۳۸۸) / تجمع کارگران پیریس در مقابل اداره کار سندج (۱۳۸۸)

سه شنبه

۱۶ فروردین ۱۳۹۰
۱ جمادی الاول ۱۴۳۲

Tuesday 5
April 2011

پایان اعتصاب کارگران نفت جنوب جز در آغاجاری و بندر ماهشهر (۱۳۳۰) / انتخابات کارگران کتابفروش برای سندیکا (۱۳۵۸) / اعتصاب کارگران کارخانه‌های آذر آب و واگن پارس در اراک (۱۳۸۸) / تجمع کارگران همکار ماشین در مقابل استانداری تهران در اعتراض به ۱۲ ماه دستمزد معوقه پرداخت نشده (۱۳۸۸)

Wednesday 6
April 2011

۱۷ چهارشنبه
۲ جمادی الاول ۱۴۳۲
فروردین ۱۳۹۰

اعتصاب کارگران کنسروسازی شاهی برای بازگرداندن نمایندگان اخراجی کارگران (۱۳۳۱) / کارگران شرکت فرش بابلسر علیه تعطیلی کارخانه و بیکارسازی کارگران دست به تجمع زدند (۱۳۸۴)

پنج شنبه

۱۸ فروردین ۱۳۹۰
۳ جمادی الاول ۱۴۳۲

Thursday 7
April 2011

ادامه اعتصاب کارگران بندر ماهشهر و آغاجاری. کارگران هفتگل هم تهدید به اعتصاب کردند (۱۳۳۰) / راهپیمایی جمعی از کارگران شرکت سامیکوه همدان در اعتراض به تعطیلی کارخانه (۱۳۸۴) / ۶۵۰ کارگر شاغل در شرکت کشت و صنعت جیرفت در حرکتی اعتراضی به واگذاری شرکت دست از کار کشیدند (۱۳۸۴) / روز جهانی بهداشت

جمعه

۱۹ فروردین ۱۳۹۰
۴ جمادی الاول ۱۴۳۲

Friday 8
April 2011

در تیراندازی به اجتماع بیکاران در اصفهان، یک کارگر کشته و ۴ نفر زخمی شدند (۱۳۵۸) / اعتصاب ۲ هزار نفر از کارگران بندر خرمشهر (۱۳۵۸) / تجمع ۶۰ نفر از کارگران دانشگاه شهید چمران اهواز در مقابل ساختمان مرکزی دانشگاه (۱۳۸۲) / تجمع اعتراض آمیز کارگران بهشهر (۱۳۸۲) / آغاز تجمع اعتراض آمیز صدها تن از کارگران چیت‌سازی بهشهر در اعتراض به عدم دریافت حقوق و مزایای ۲۴ ماه گذشته خود و بلاتکلیفی کارخانه، در مقابل فرمانداری بهشهر. (۱۳۸۲)

حمله کارگران بیکار به اداره بندر خرمشهر (۱۳۵۸) / اعتصاب کارگران نیروگاه اتمی بوشهر در اعتراض به اخراج ۲۵ کارگر این نیروگاه (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه الکتریک مشهد در مخالفت با اخراج ۱۴۰ تن از کارگران در مقابل اداری کار (۱۳۸۴) / تجمع کارگران قند پاسوج مقابل استانداری در اعتراض به تعطیلی کارخانه (۱۳۸۵) / دستگیری محمود صالحی از فعالین کارگری و عضو کمیته هماهنگی برای کمک به (۱۳۸۶) / اعتصاب ۸۸ کارگر صید ماهی در بندر میناب به دلیل نداشتن دستمزد مناسب (۱۳۸۹)

تصویب قانون بیمه اجتماعی کارگران در کمیسیون مجلس (۱۳۲۲) / ادامه تحصن ۱۳۵۰۰ کارگر بیکار در آبادان (۱۳۵۸) / اعلام موجودیت شورای کارگران دفاتر تجار (۱۳۵۸) / اعلام موجودیت شورای کارگری رادیو و تلویزیون (۱۳۵۸) / ۲۱۰ کارگر ایران خودرو دیزل در اعتراض به حکم اخراج خود در مقابل این کارخانه دست به اعتراض زدند (۱۳۸۴) / حدود ۷۰۰ کارگر شرکت فرنیخ و مه نیخ در اعتراض به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق و عیدی مقابل دفتر ریاست جمهوری تجمع کردند. (۱۳۸۵)

اعلام اعتصاب عمومی ۲۴ ساعته توسط کارگران آبادان (۱۳۳۲) / حمایت جمعی از کارگران ایران خودرو از کارگران خودرو دیزل در اعتراض به اخراج کارگران (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی ۴۰۰ کارگر بارانداز در آبادان و خرمشهر در اعتراض به واگذاری امور بارانداز به شرکت خصوصی. (۱۳۸۹) / تجمع کارگران نساجی بافت های کرمان به دلیل تعطیلی و عدم پرداخت سنوات در محل استانداری کرمان (۱۳۸۹) / تجمع حدود ۵۰ نفر از کارگران کارخانه تعطیل شده چینی حمید قم مقابل اداره کار و در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات ۲ ساله آنها. (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران در بندر معشور و حمله پلیس (۲۰ کشته و ۲۰ زخمی شدند) (۱۳۲۹) / اعتصاب عمومی دانشجویان دانشگاه تهران به عنوان همدردی با کارگران آبادان و بندر معشور (۱۳۲۹) / اعتصاب کارگران آبادان در حمایت از کارگران بندر معشور و یورش پلیسی و کشته شدن ۶ نفر و مجروح شدن ۳۰ نفر (۱۳۲۹) / اعتصاب غذای جمعی از کارگران ایران خودرو برای اضافه دستمزد و مزایا و رفع تبعیض (۱۳۸۱) / کمیته هماهنگی ایجاد تشکلهای کارگری به کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری تغییر یافت. (۱۳۸۷)

راهپیمایی کارگران اصفهان در پشتیبانی از کارگران آبادان و کشته شدن یک کارگر (۱۳۳۰)

سازمان جهانی کار، مجلس جهانی کارفرمایان، دولت ها و نهادهای سرمایه داری و نهادهای ضد کارگری است.

دستگیری رضا روستا، دبیر شورای متحده مرکزی کارگران ایران (۱۳۲۶) / تجمع اعتراضی کارگران اخراجی شرکت صنعتی مهرآباد (۱۳۸۵)

راهپیمایی اعتراضی کارگران کشش شادان پور در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایا و حمله نیروهای ضد شورش به آنان (۱۳۸۱)

پشتیبانی کارکنان صنعت نفت اهواز از کارگران بیکار تبریز (۱۳۵۸) / تحصن کارگران خباز سفز در محل سندیکای کارگران خباز برای آزادی محمود صالحی که مورد حمله ی مامورین دولت قرار گرفت و در جریان این یورش ۱۵ نفر از کارگران دستگیر و ۵ نفر از دستگیر شدگان به اسامی: رحیم حسینی، عطا حسینی، انور حسین زاده، خالد بیخانی و کامل حکیمی در دادگاه به زندان محکوم شدند (۱۳۸۶)

تشکیل سندیکای کارگران شرکت واحد (۱۳۴۲) / اعتصاب ۴ هزار نفر از کارگران کشت و صنعت بهشتی و رجایی در اعتراض به واگذاری کارخانه (۱۳۸۴) / دستگیری ۷۲ نفر از اعضای کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری در منزل یکی از کارگران زندانی به نام سیدغالب حسینی (۱۳۸۸)

درگیری در کارخانه شهرضا و ریسباف، بین کارگران و نیروهای کارخانه داران ۲ کشته و ۳۰ مجروح داشت (۱۳۲۳) / تحصن کارگران میلیاردی در مقابل ساختمان مرکزی وزارت صنایع (۱۳۷۹) / تجمع کارگران فصلی کارخانه قند ارومیه در اداره کار برای احقاق حقوق (۱۳۸۴)

مدیر عامل شرکت ملی نفت اعلام کرد: به دنبال نقضاتی مکرر و فشارهای وارده از سوی کارگران، مدیران شرکت استعفا کردند (۱۳۵۸) / تجمع تعدادی از کارگران کاشی گیلان در نمازخانه اداره کار گیلان (۱۳۸۲) / تجمع کارگران شرکت سالمین ساوه در اعتراض به اخراج (۱۳۸۴) / کشته شدن ۱۲ کارگر معدن باب نیزو در حادثه انفجار، در سالهای ۸۴ و ۸۷ نیز تعدادی از کارگران در پی انفجار در این معدن جان باختند. (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران کارخانه نساجی قائم شهر / اعتصاب غذای ۴ روزه کارگران کارخانه چوکای رشت در اعتراض به مدیریت و کم شدن مزایا (۱۳۸۱)

اعتصاب صدها نفر از کارگران جزیره خارک برای بهبود شرایط کار (۱۳۳۷) / تجمع کارگران زمزم کرمان به همراه خانواده هایشان در مقابل شرکت (۱۳۸۶)

اعلام تشکیل اتحادیه کارگران گیلان (۱۳۲۲) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه جهان چیت کرج در خیابان بهشتی و بستن جاده در اعتراض به مزایا و دستمزد معوقه (۱۳۸۱). تجمع پرستاران بیمارستان امام خمینی تهران در اعتراض به واگذاری به بخش خصوصی (۱۳۸۴) / تجمع کارگران قوه پارس در مقابل خانه کارگر قزوین (۱۳۸۶) / اعتصاب و تجمع کارگران فولاد مپد در برابر فرمانداری این شهر در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهایشان (۱۳۸۹)

اول ماه مه روز جهانی کارگر

و نخواهیم داشت. اول ماه مه، تجسم نمادین این هم‌بستگی در اردوی کاراست. در این روز، ما کارگران می‌توانیم حتماً با یک ساعت اعتصاب و دست کشیدن از کار، در سرتاسر جهان، این حقیقت عریان را بر فرق سر سرمایه‌داران بکوبیم که بدون کار ما، چرخ زندگی حتماً برای لحظه‌ای نمی‌چرخد و همه چیز فلج و تعطیل خواهد شد. حال آن که اگر در همین شرایط، سرمایه‌دار و کارفرما یک سال هم در محل تولید حاضر نشود، آب از آب تکان نمی‌خورد و تازه حتمن که با برقراری شرایط انسانی و رفیقایانه، چرخ تولید هم بهتر از پیش خواهد چرخید.

در ایران نیز سال‌های سال این مراسم به اشکال مختلف برگزار شده است. در زمان‌های نزدیک به این سال‌ها و مثلاً بعد از سال‌های دهه‌ی شصت باز هم کارگران توانستند به صورت علنی مراسم‌های روز جهانی کارگر را به خیابان و یا به میان جمع‌های بیشتری بیاورند. مثلاً در سال‌های ۷۶ و ۷۷ و تبدیل مراسم خانه‌ی کارگر به یک تظاهرات کارگری توسط نیروهای مستقل و کشتادن اعتراض کارگری به جلوی مجلس تهران که با سرکوب مواجه شد تغییراتی در شکل مراسم‌ها به وجود آمد. اما یکی از برجسته‌ترین مراسم‌های علنی، مراسم روز کارگر سال ۱۳۸۳ در شهر سقز بود. این مراسم که در خیابان‌های شهر و توسط تعدادی از کارگران و فعالان پیش‌رو و با حضور جمع کثیری از کارگران و عموم مردم برگزار شد، با سرکوب و دستگیری تعدادی از کارگران و فعالان کارگری مواجه شد اما تأثیر جدی و اساسی بر فعالیت‌های کارگری در کل کشور گذاشت. با تحریک که برای اعتراض به این دستگیری‌ها ایجاد شد، دور جدیدی از فعالیت‌های کارگری در ایران شکل گرفت. سال‌های بعد با برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در دشت خور، تاکتیک حضور کارگران و فعالین کارگری در مراسم سال‌های ۸۴ و استادیوم آزادی، ۸۵ و خیابان طالقانی و ۸۶ خانه‌ی کارگر در استادیوم شیروزی و نفوذ و بازگویی مطالبات واقعی کارگران در میان دروغ‌ها و پشت‌هم‌اندازی‌های خانه‌ی کارگر، تجربه‌ی سال ۸۷ و ممانعت نیروهای امنیتی از برگزاری مراسم در پارک چیتگر، و سپس برگزاری آن در پارک جهان‌نمای کرج، تجربه‌ی سی‌ و ۸۸ و برگزاری مراسم در پارک لاله تهران، یعنی گذشتن از پله‌ی برگزاری در دشت و پارک‌های خارج از شهر و بردن مراسم به دل صفوف مردم در میان شهر، و نیز اتحاد عمل تشکلات و کمیته‌های مختلف کارگری در برگزاری این مراسم و صدور بیانیه چند دامادی حول خواسته‌های برحق جنبش کارگری و سپس سرکوب شدید پلیس و دستگیری بیش از ۱۵۰ کارگر و فعال کارگری، و تجربه‌ی برگزاری این مراسم تحت شرایط امنیتی شدید در تهران و شهرهای دیگر در سال ۸۹ و درآمیختن آن با خیزش مردمی پس از خرداد ۸۸، و به ویژه تجربه‌ی سربلند کارگران کردستان، و به ویژه در شهرهای سنندج و سقز، کارگران توانستند در برگزاری همه ساله و هرچه پرشکوتر این روز با تکیه بر نیروی کارگران و پیش رفتن در خواسته‌های برحق خود و پس راندن نیروهای امنیتی در سرکوب جنبش کارگری، تجربه‌های ارزشمندی را کسب کنند.

یکی از خواسته‌های اصلی کارگران به رسمیت شناخته شدن و اعلام تعطیل رسمی بودن این روز برای کارگران بوده و خواهد بود.

روز جهانی کارگر روزی است که کارگران در سرتاسر جهان گردهم می‌آیند و ضمن برپایی جشن‌هایی برای بزرگداشت اتحاد و هم‌بستگی جهانی طبقه‌ی کارگر، مطالبات و خواسته‌های خود را اعلام می‌دارند. بیش از صد سال است که کارگران برای تثبیت یک روز در سال به عنوان روز کارگر مبارزه کرده و حتاً در بسیاری مواقع کارگران به همین خاطر کشته، زخمی یا دستگیر و زندانی شده‌اند. در سال ۱۸۵۶ کارگران در استرالیا به خاطر مطالبه‌ی ممنوعیت بیش از ۸ ساعت کار در روز، تصمیم گرفتند به طور نمادین در یک روز معین کار را تعطیل کرده و به جشن و شادی بپردازند و بر مطالبات برحق خود پافشاری نمایند.

شرایط واقعی و تجربه‌ی زندگی در میان کارگران دیگر نقاط جهان کم کم باعث شد که آنان نیز با درک لزوم اتحاد و مبارزه‌ی مشترک، روز خاصی را به عنوان روز کارگر برگزیده و در آن روز تجمع کرده و یا جشن بگیرند. سال‌ها بعد در اول ماه مه سال ۱۸۸۶ کارگران آمریکا در اعتراض برای کاهش ساعت کار و تعدیل شرایط کار دست به اعتصاب زدند. در جریان این اعتصاب کارگران شهر شیکاگو به گلوله بسته و کشته شدند و سپس ۴ تن از کارگران اعدام شدند. از آن روز تاکنون، با وجود همه‌ی بگیر و ببند‌ها، سرکوب‌های خونین، دستگیری، زندان، شکنجه، اعدام و دیگر ابزارهای سرکوب حاکمیت‌های سرمایه‌داری، کارگران سرتاسر جهان، با درک عینی از شرایطی که در آن به سر می‌برند، به نحوی مراسم این روز را برگزار کرده و بر خواسته‌های شان پا فشرده‌اند.

ما کارگران، تولیدکننده‌ی تمام ثروت‌های مادی و معنوی جهان‌ایم، اما خود از این همه ثروت بهره‌ای نمی‌بریم. به ما تنها دست‌مزد بخور و نمیری پرداخت می‌شود تا زنده مانده و بتوانیم برای کارفرمای خود، و به طور کلی دستگاه سرمایه، سود و ارزش ایجاد کنیم. تازه همان حقوق بخور و نمیر هم، همچنان که طی این سال‌ها شاهدیم، چند ماه به چند ماه و به ضرب و زور پرداخت می‌شود.

واقعیت این است که مبارزه برای افزایش دست‌مزد، قدرت گرفتن تشکلات و نهادهای کارگری و هر گونه مطالبات کارگری ما، در گرو اتحاد جهانی طبقه‌ی کارگر است، زیرا نظام اقتصادی-سیاسی جهان که به دست سرمایه‌داری اداره می‌شود به صورتی جهانی از هم طبقه‌ای‌هایشان دفاع می‌کند. هر تغییر در قیمت، دست‌مزد و یا نرخ سود بلافاصله در یک بخش دیگر در جهان تأثیر می‌گذارد. بنابراین و در چنین شرایطی، هر روز بیش از پیش، لزوم اتحاد و هم‌بستگی ما کارگران هم سرنوشت، با هم طبقه‌ای‌های خود در سراسر جهان، چه‌راش را در تجربه‌ی عینی زندگی به ما نشان می‌دهد. در چنین شرایطی و در میان فقر و فساد و اعتیاد و تن فروشی و بی‌کاری و گرانی و جنگ و همه‌ی فلاکت‌هایی که بیش از همیشه نمایان‌گر این هستند که سرمایه‌داری، شایستگی اداری جهان را ندارد، و در برابر ستم روزافزونی که بر ما کارگران می‌رود، هر روز بیش از روز گذشته احساس می‌کنیم که باید دست در دست کارگران دیگر به شکل همه‌پسند و متحد به نبرد با این شرایط و با ستم سرمایه‌پر دازیم. جز این، هرگز هیچ راه دیگری نداشته، نداریم

اعتصاب کارگران نساج علیه کاهش دستمزدها (۱۳۰۱) / ادامه اعتصاب کارگران کارخانه‌های اصفهان و مجروح شدن ۴۰ کارگر (۱۳۲۳) / تجمع شماری از کارمندان دانشگاه علوم پزشکی تهران در مقابل دانشگاه تهران (۱۳۸۴) / اعتصاب موفق کارگران مجتمع پتروشیمی فجر یک در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها، لغو قراردادهای موقت و خواسته‌های دیگر (۱۳۸۹) / تجمع اعتراضی رانندگان اتوبوس در لنگران اصفهان برای پرداخت حقوق معوقه (۱۳۸۹) / روز جهانی کتاب

نمایش همبستگی دانش‌آموزان رشت با کارگران اعتصابی آبادان (۱۳۳۰) / تجمع کارگران پارس لحیم در خانه کارگر در اعتراض به سه ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ساسان در اعتراض به عدم پرداخت بیمه بیکاری (۱۳۸۹) ۶ اردیبهشت: اعتصاب ۱۲۰۰ کارگر کارخانه وطن اصفهان برای عدم دریافت حقوق (۱۳۳۲) / پایان اعتصاب کارگران کیان تأیر با برگزاری مجمع عمومی (۱۳۸۹)

.

اعتصاب ۱۲۰۰ کارگر کارخانه وطن اصفهان برای عدم دریافت حقوق (۱۳۳۲) / پایان اعتصاب کارگران کیان تأیر با برگزاری مجمع عمومی (۱۳۸۹)

تجمع اعتراضی حدود ۱۷۰۰ کارگر کارخانه چیت ری در بنیاد مستضعفان در اعتراض به دستمزد و مزایای معوقه (۱۳۸۱) / تجمع و تحصن تعدادی از کارگران کارخانه مبلیران در وزارت کار (۱۳۸۲) /

تشکل‌های کارگری باید توسط

خود کارگران تشکیل شود و مستقل

از سرمایه، دولت و کارفرمایان باشد.

تظاهرات کارخانه جهان‌چیت کرج و کشتار کارگران از سوی نظامیان حکومتی (۱۳۵۰) / روز جهانی ایمنی و سلامت در محیط کار

اعتصاب ۴ هزار نفر از کارگران چیت جهان در کرج (۱۳۵۰) / تحصن و اعتصاب کارگران ایران ترانسفو زنجان در اعتراض به دستمزد و مزایای معوقه (۱۳۸۱) / تجمع تعدادی از نمایندگان بخش‌های مختلف پرستاری بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی در دفتر ریاست در اعتراض به کمبود نیروی کار - کمبود بودجه - اضافه کاری و مرخصی اجباری (۱۳۸۲) / برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در محل آبخیز خور توسط کارگران و خانواده‌هایشان با حضور بیش از ۱۳۰۰ نفر (۱۳۸۴)

روز شمار اول ماه مه، روز جهانی کارگر

اول ماه مه: در کنگره‌ی پاریس روز اول ماه مه به پاس کشته‌شدگان شیکاگو آمریکا به نام "روز جهانی کارگر" نامیده شد (۱۲۷۹)/ بورش ماموران شهرستانی به چاپخانه‌ها و ضبط اعلامیه‌های مربوط به جشن ماه مه (۱۳۰۶)/ برگزاری نیمه مخفی جشن ماه مه با حضور صدها کارگر در باغی بیرون از تهران (۱۳۰۷)/ اعتصاب گسترده کارگران نفت به دعوت "اتحادیه مخفی کارگران نفت" به رهبری یوسف افتخاری، رحیم همداد، رمضان کاوه، حسنعلی ثابتی، وفایی، علی امید علیه کمپانی نفت انگلیس و حکومت رضاشاه به مدت ۳ روز، اعلام شد: ۵ هزار کارگر اخراج، ۱۵۰ نفر زخمی و ۲۰۰ نفر زخمی شدند (۱۳۰۸)/ تأسیس شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران با شرکت چهار سازمان (۱۳۲۳)/ اعتصاب سراسری کارگران لوکوموتیو (۱۳۲۵)/ حمله نظامیان شاه به تظاهرات اول ماه مه کارگران شاهی و کشته شدن عده‌ای از کارگران (۱۳۲۹)/ اعتصاب کارگران کارخانه نختاب و شهناز اصفهان (۱۳۴۰)/ برگزاری روز جهانی کارگر در ایران (۱۳۶۰)/ برگزاری اولین مراسم روز جهانی کارگر در داخل شهر سقز پس از دهی ی شصت توسط کارگران این شهر (۱۳۷۵)/ برگزاری اجتماع کارگران به مناسبت روز جهانی کارگر در میدان بهارستان (کارگران در این اجتماع خواستار مسکوت ماندن طرح خروج کارگاه‌های کوچک از مشمول قانون کار شدند) (۱۳۷۸)/ برگزاری مراسم روز کارگر در سالن در جاده اسلام‌شهر که با حضور بیش از ۲۰۰ نفر برگزار گردید. (۱۳۸۲)/ برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در سالنی در جاده مخصوص کرج با حضور بیش از ۱۰۰ نفر و سخنرانی علی اشرف درویشیان (۱۳۸۳)/ برگزاری مراسم جهانی روز کارگر در تالار گل سرخ تهران توسط کمیته برگزاری اول ماه مه با حضور بیش از ۱۲۰ نفر (۱۳۸۴)/ برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در سالن کاوه ی شهر سقز با حضور بیش از ۳۰۰۰ نفر از کارگران و خانواده‌هایشان (۱۳۸۴)/ راهپیمایی ۵۰۰ نفر از کارگران

سنندج به مناسبت اول ماه مه (۱۳۸۴)/ تجمع جمعی از معلمان تهران در مقابل مجلس که خواهان اجرای نظام هماهنگ حقوق بودند (۱۳۸۴)/ مراسمی که توسط خانه کارگر در استادبوم دوازده هزار نفری آزادی ترتیب داده شده بود، با شعارها و سخنان رادیکال و اعتراضی از قبیل: اعتراض علیه دستمزدها و قراردادهای موقت، حق اعتصاب و حق تشکل، به ضد آن تبدیل گردید. (۱۳۸۴)/ سازمان بین المللی کار اعلام کرد سالانه ۲ میلیون کارگر در جهان در اثر حوادث کاری جان خود را از دست می دهند.

(۱۳۸۴)/ تظاهرات چند هزار نفره کارگران پس از مراسم

خانه کارگر در خیابان طالقانی تهران به مناسبت

روز جهانی کارگر و سر دادن شعارهایی در رابطه

با معیشت، حق اعتصاب، ایجاد تشکل و... (۱۳۸۵)/ تجمع حدود ۳۰۰ تن از کارگران راننده شرکت واحد به مناسبت روز جهانی کارگر و اعتراض به سرکوب سندیکای شرکت واحد در مقابل دفتر اصلی سازمان اتوبوسرانی شرکت واحد در شرق تهران و سر دادن شعار و با در دست داشتن پلاکاردهایی که با بورش ماموران امنیتی مواجه گردید (۱۳۸۵)/ تظاهرات موضعی با حضور بیش از صد نفر از کارگران به مناسبت روز جهانی کارگر در ساعت ۱۵ واقع در ترمینال غرب تهران (۱۳۸۵)/ راهپیمایی دو هزار نفره کارگران از ورزشگاه شیرودی به سمت میدان هفت تیر و بورش نیروهای امنیتی به صف تظاهر کنندگان (۱۳۸۶)/ برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در مقابل اداره کار در سنندج (۱۳۸۶)/ برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در زندان مرکزی شهر سنندج (۱۳۸۶)/ اعتراض دو روزه کارگران آونگان اراک نسبت به عدم پرداخت دستمزد معوقه (۱۳۸۶)/ برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در مقابل سازمان تامین اجتماعی خیابان سیروس در سنندج (۱۳۸۷)/ برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در پارک لاله با شرکت چندصد نفر از کارگران و بورش وحشیانه و وسیع نیروهای امنیتی و ضرب و شتم کارگران و دستگیری حدود ۱۵۰ نفر از کارگران (۱۳۸۸)/ برگزاری مراسم روز جهانی کارگر در پارک امیریه توسط کارگران در سنندج (۱۳۸۸)/ بازداشت ۱۹ تن از اعضای تعاونی فلزکار و مکانیک در هنگام جلسه این تعاونی (۱۳۸۸)

۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۰
۲۶ جمادی الاول ۱۴۳۲

Saturday 30

April 2011

بیانیه اتحادیه مرکزی کارگران ایران به مناسبت اول ماه مه و اعتراض به وضعیت کارگران ایران (۱۳۱۰) / انتشار قطع نامه شورای همکاری سندیکاهای کارگری در ۱۳ بند به مناسبت اول ماه مه (۱۳۴۳) / برگزاری نخستین کنگره کارگری برای تثبیت ۸ ساعت کار (۱۳۵۲) / انتقاد زنان کارگر به مصوبه مجلس در خصوص بازنشستگی زنان کارگر با ۲۵ سال سابقه کار (در حالی که زنان کارمند با ۲۰ سال سابقه کار بازنشسته می شوند) (۱۳۷۴)

۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۰
۲۷ جمادی الاول ۱۴۳۲

Sunday 1

May 2011

روز جهانی کارگر

اول ماه مه باید تعطیل رسمی اعلام گردد و در تقویم رسمی کشور گنجانده شود و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی گردد.

۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۰
۲۸ جمادی الاول ۱۴۳۲

Monday 2

May 2011

دستگیری کارگران به مناسبت برگزاری مراسم "روز جهانی کارگر" از جمله دستگیرشدگان: باقر نوابی، محمد پروانه، مهدی کیرام، حسن بهرامقلی، سلمان غالب ترابی، حسین سیاسی، علی آقای کاوه، علی اصغر کاوه، زرونی، اوهان ماطاومن (۱۳۰۶) / اعتصاب کارگران تلگراف و تلفن (۱۳۴۰) / اعتراض و اعتصاب گسترده معلمان نسبت به شرایط استخدامی و کشته شدن دکتر عبدالحسین خانملی یکی از معلمان (۱۳۴۰) / همچنین کارگران نساجی رحیم زاده با برپایی تجمع و راهپیمایی روز اول ماه مه را گرامی داشتند. (۱۳۸۳) / تجمع کارگران کارگاه ریخته گری شهرک نله سنج در مقابل اداره کار در اعتراض به تعطیلی و بیکاری کارگاه.

(۱۳۸۹)

۱۳ اردیبهشت ۱۳۹۰
۲۹ جمادی الاول ۱۴۳۲

Tuesday 3

May 2011

اعتصاب کارگران تصفیه خانه آبادان (۱۴ هزار نفر در اعتصاب بودند) (۱۳۰۸) / اعتصاب ۲۰ هزار کارگر کارخانه های روغن و بافندگی جهان کرج، در این جریان چند تن از کارگران شهید شدند (۱۳۵۰) / اداره تشکیلات کارگری و کارفرمایی فعالیت سندیکایی شرکت واحد را غیر قانونی اعلام کرد (۱۳۸۴) / روز جهانی آزادی مطبوعات.

۱۴ اردیبهشت ۱۳۹۰
۳۰ جمادی الاول ۱۴۳۲

Wednesday 4

May 2011

دستگیری رهبران کارگران اعتصابی نفت جنوب (۱۳۰۸) / آغاز اعتصاب کارگران نفت آغا جاری برای ۱) اضافه دستمزد ۲) ساختن خانه برای کارگران ۳) تهیه دکتر و قابل و درمانگاه برای کارگران ۴) پرداخت مزد روز جمعه (۱۳۲۵) . / اعتصاب کارگران دخانیات به رهبری باقری (۱۳۳۲) / تجمع تعدادی از اعضای کانون بازنشستگان و مستمری بگیران تامین اجتماعی شهرستان ری (۱۳۸۲) / تجمع کارگران چینی البرز در اعتراض به انحلال کارخانه و درخواست مطالبات معوقه در مقابل دفتر سهامدار در تهران (۱۳۸۹)

۱۵ اردیبهشت ۱۳۹۰
۱ جمادی الثانی ۱۴۳۲

Thursday 5

May 2011

ثبت سندیکای کارگران خشکبار استان تهران (۱۳۴۳) / تجمع کارگران کارخانه شاهر (۱۳۸۴) / تجمع ۶ روزه کارگران کاغذ سازی کارون شوشتر (۱۳۸۶) / اعتصاب و موفقیت نسبی کارگران لاستیک البرز در رابطه با دستمزدهای معوقه خود. (۱۳۸۹) / دومین تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته شرکت واگن پارس در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات معوقه خود (۱۳۸۹) / روز جهانی ماما

۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۰
۲ جمادی الثانی ۱۴۳۲

Friday 6

May 2011

افتتاح رسمی اتحادیه ای نساجی ها (۱۳۰۱) / اعتصاب حمایت آمیز کارگران کارخانه های تقطیر و قیر پالایشگاه در دیشنبانی از کارگران اعتصابی لوکوموتیو (۱۳۲۵) / تحصن کارگران شرکت ریسندگی و بافندگی تجارت اصفهان (۱۳۸۲) / سلمان یگانه، فعال کارگری در اثر حادثه در محل کار درگذشت. (۱۳۸۸)

۱۷ اردیبهشت ۱۳۹۰
۳ جمادی الثانی ۱۴۳۲، تعطیل

Saturday 7
May 2011

اعتصاب کارگران پالایشگاه شیراز (۱۳۵۳).
.....
.....
.....
.....

یک شنبه

۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۰
۴ جمادی الثانی ۱۴۳۲

Sunday 8
May 2011

شهادت وارطان سالاخانیان، عضو سندیکای کارگران کفاش (۱۳۳۳) / تأسیس سندیکای کارگران کفاش تهران (۱۳۳۵) /
تأسیس سندیکای کارگران الکتریک استان تهران به دبیری محمد موسوی (۱۳۴۲) / کارگران کارخانه شاهو سندج به دلیل تعطیلی
کارخانه دست به تحصن زدند (۱۳۸۴) / ۱۰۰ نفر کارگر شرکت کاشی گیلان در اعتراض به عدم پرداخت ۲۵ ماه حقوق در مقابل
اداره کار و تأمین اجتماعی تجمع کردند. (۱۳۸۵) /

دو شنبه

۱۹ اردیبهشت ۱۳۹۰
۵ جمادی الثانی ۱۴۳۲

Monday 9
May 2011

مسدود کردن جاده مخصوص کرج توسط کارگران میلیران و علاءالدین (۱۳۷۹) / کارگران شهرداری سوسنگرد به مدت سه روز
در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد تجمع کردند (۱۳۸۴) /

سه شنبه

۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۰
۶ جمادی الثانی ۱۴۳۲

Tuesday 10
May 2011

آغاز اعتصاب ۱۳ روزه ۱۰ هزار کارگر نفت آغاچاری در اعتراض به شرایط سخت کار و کمی دستمزد (۱۳۲۵) / ۴۰۰ کارگر شاغل
شرکت ایران شرق نیشاپور در اقدامی اعتراضی نسبت به نادیده گرفته شدن حقوق قانونی خود دست از کار کشیدند. (۱۳۸۵) /
در اعتراض به تغییر مدیریت واحدهای نساجی ریسندگی و بافندگی کاشان و پرداخت نشدن یک سال حقوق، کارگران این دو واحد دست به اعتصاب
زدند. (۱۳۸۵) / تجمع جمعی از کارگران اخراجی نوشابه‌سازی ساسان در اعتراض به دریافت نکردن مقرری بیمه بیکاری در محل کارخانه (۱۳۸۹)

چهارشنبه

۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۰
۷ جمادی الثانی ۱۴۳۲

Wednesday 11
May 2011

تشکیل اتحادیه کارگران میانه (۱۳۲۳) / اعتصاب کارگران پارچه بافی آذربایجان قزوین برای تقاضای اضافه دستمزد (۱۳۳۲) /
تجمع اعتراضی ۱۵۰ نفر از کارگران شرکت پروفیل پارس در غرب تهران در مقابل کارخانه (۱۳۸۴) / تجمع کارگران کارخانه
شماره ۲ ریسندگی و بافندگی کاشان در مقابل فرمانداری (۱۳۸۴) /

معلمان و پرستاران به عنوان بخش‌هایی

جدایی ناپذیر از اردوی کار و زحمت و جزیی از

اجزاء طبقه‌ی کارگر، باید نقش مؤثر و برجسته‌ای در

اتحاد و همبستگی طبقاتی کارگران ایفاء کنند.

پنج شنبه

۲۲ اردیبهشت ۱۳۹۰
۸ جمادی الثانی ۱۴۳۲

Thursday 12
May 2011

(۱۲ ماه مه) روز جهانی پرستار / تجمع بیش از سیصد کارگر کارخانه ریسندگی و بافندگی رحیم زاده (۱۳۸۲) / تجمع کارگران
اخراجی شرکت تورماهیگیری زاهدان برای عدم پرداخت بیمه بیکاری (۱۳۸۴) / روز جهانی پرستار.

جمعه

۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۰
۹ جمادی الثانی ۱۴۳۲

Friday 13
May 2011

تجمع اعتراضی چند هزار نفره‌ی کارگران نیشکر هفت تپه (۱۳۸۷).
.....
.....
.....

تجمع کارگران شهرداری شهرستان خورموج در استان بوشهر (۱۳۸۴).

Saturday 14
May 2011

Sunday 15
May 2011

Monday 16
May 2011

اعتصاب پرستاران و کارگران خدماتی و کارکنان علوم آزمایشگاهی بیمارستان مدرس (۱۳۸۳) / تجمع گروهی از معلمان استان تهران در مقابل مجلس در اعتراض به عدم اجرای طرح همانگی حقوق (۱۳۸۴) / تجمع گروهی از کارگران مخابرات به نمایندگی کارگران مخابرات سراسر کشور در اعتراض به عدم پرداخت حقوق آنها بر پایه حقوق وزارت کار (۱۳۸۹) / چهارمین روز اعتصاب کارگران کارخانه صنایع فلزی (۱) در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات معوقه خود. (۱۳۸۹)

Tuesday 17
May 2011

اعتصاب ۱۵۰ کارگر شرکت نیروگاه گازی "قلیان" سمنجن (۱۳۸۵) / تحصن ۱۶۰ کارگر چینی البرز در به عدم پرداخت حقوق معوقه و حکم انحلال شرکت در محل کارخانه (۱۳۸۹) / تجمع اعتراضی ۵۰ نفر از کارگران کارخانه مه نغ قزوین در اعتراض به اخراج از کار و تعطیلی کارخانه (۱۳۸۹)

Friday 20
May 2011

اعتصاب کارگران معدن گاجره در اعتراض به عدم دریافت دستمزد. این اعتصاب پس از ۶ روز با موفقیت پایان یافت و روسای اداره معدن مجبور به پرداخت دستمزد عقب افتاده کارگران شدند. (۱۳۳۰) / اعتصاب کارگران رادیو (۱۳۴۰) / اعتصاب و بستن جاده قدیم تهران - کرج توسط کارگران کفش ملی در اعتراض به عدم دریافت دستمزد معوقه (۱۳۸۱)

Thursday 19
May 2011

اعتصاب کارگران آبادان (۱۳۲۴) / تصویب آئین نامه اجرایی معافیت کارگاههای کوچک از پرداخت حق بیمه (۱۳۶۲) / اعتراض و تجمع موفقیت آمیز رانندگان تاکسی شهرستان کامیاران در اعتراض به وضعیت نامناسب کاری. (۱۳۸۹) / تجمع اعتراضی ۳۰۰ نفر از راننده های تاکسی شاهرود در اعتراض به صف طویل گاز (۱۳۸۹) / اعتراض بخشی از کارگران پتروشیمی کارون در ماهشهر نسبت به تحمیل کار اضافه از سوی کارفرما (۱۳۸۹)

Wednesday 18
May 2011

.
.
.
.

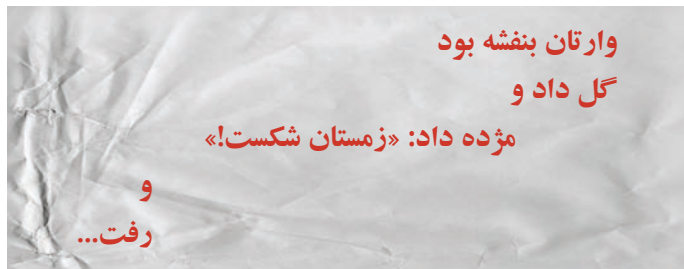
کارگران آغاچاری شرکت نفت کمپانی (خوزستان) به اعتصاب ۱۱ روزه خود ادامه می دهند. (۱۳۲۵)

یورش پلیس به کارگران اعتصابی نفت آغاچاری و کشته شدن عده‌ای از کارگران زن و مرد (۱۳۲۵) // دستگیری ۱۷ کارگر نورد اهواز و عضو شورای کارگری کارخانه و نماینده کارگران (۱۳۵۸) // اجتماع اعتراضی کارگران بیمارستان تعطیل شده فاطمیه مشهد برای بازگشت به کار (۱۳۸۲) // پیوستن همه کارگران شرکت دنده فن آور به اعتصابی که از ۳۱ اردیبهشت آغاز شده بود (۱۳۸۳)

مسدود کردن خیابان چهارباغ اصفهان توسط کارگران نساجی بافناز (۱۳۸۰)

اعتصاب کارگران و رانندگان شرکت اتوبوسرانی بوشهر در اعتراض به وضعیت کاری (۱۳۸۳) // کارکنان بیمارستان پاستور نو در اعتراض به نحوه پرداخت مطالبات اعتصاب نمودند (۱۳۸۶)

تجمع کارگران کارخانه منحل شده جواهریان برای دریافت حقوق و سنوات (۱۳۸۲)

.....

به عنوان اعتراض به کشتار ۵ نفر از زندانیان سیاسی زندان رشت و قتل فجع وارطان سالخانیان و کوچک شوشتری، زندانیان سیاسی کلیه زندانهای تهران اعتصاب غذای ۲۴ ساعته اعلام کردند (۱۳۳۳) // تاکنون ۷۶ سندیکای کارگری به ثبت رسیده است. (۱۳۴۲) // تجمع اعتراضی ۶۰۰۰ کارگر ۱۳ گروه تولیدی کفش ملی در برابر کارخانه برای ریسندگی به مطالباتشان (۱۳۸۱) / تجمع ۲۷۰ نفر از کارگران جامکو مقابل دفتر ریاست جمهوری با حقوق معوقه ۱۶ ماهه و تمدید نشدن دفترچه بیمه آنها (۱۳۸۱)

کارگران در مورد حذف یارانه‌ها چه می‌گویند؟

کاز، تلفن، کرایه حمل و نقل، نان و غیره را به قیمت آزاد بپردازد؟ شرایط برده در سیستم برده‌داری اشرافیت امروز ما کارگران بهتر بود، چرا که حداقل در مقابل انجام کار می‌توانستند نانی برای سیر شدن شکم‌شان دریافت کنند، اما هم اکنون دولت دارد همین نان را هم از ما و بچه‌های مان دریغ می‌کند. به طور خلاصه گوشه‌ای از وضعیتی که با قطع یارانه‌ها برای ما کارگران پیش خواهد آمد چنین است: با آزادسازی قیمت بنزین، کارگران برای ایاب و ذهاب خود دست کم ماهیانه حدود ۷۰ تا ۱۰۰ هزار تومان پرداخت می‌کنند. با آزادسازی قیمت نان، هر خانوادگی چهار نفره روزانه حدود ۱۵۰۰ تومان و ماهیانه حدود ۴۵ هزار تومان برای نان می‌پردازد. هزینه‌ی خدمات گاز، آب و برق مطابق آن چه در بسیاری از مناطق اعمال شده، در خوشبینانه‌ترین حالت ماهیانه بالغ بر ۱۰۰ هزار تومان خواهد شد. قیمت میوه، برنج و روغن نیز با اجرای نیم‌بند این طرح، به شدت افزایش یافته است. بهای پرداختی برای درمان و بهداشت را نیز به این مبالغ اضافه کنید. افزایش بهای اجاره مسکن نیز که بطور میانگین ۶۰ درصد دستمزد ماهیانه را می‌بلعد نیز، به مبالغ فوق بیفزایید. این‌ها فقط بخش کوچکی از زیان‌های اجرای طرح حذف یارانه‌ها است. آیا فکر می‌کنید کارگری با پیش فرض داشتن کار و با حداقل دستمزدهای ناچیز در ماه، می‌تواند به زندگی مشقت بار کنونی خود ادامه دهد؟ اگر بی‌کار بودن این کارگر را در کنار این هزینه‌ها داشته باشیم، خانواده‌های کارگران به چه شکلی باید به زندگی خود ادامه دهند؟ در مقابل این همه هزینه، دولت ماهیانه چقدر به این خانواده‌ها کمک می‌کند؟ در ابتدای اجرای این طرح هر خانوادگی کارگری به ازای هر نفر ماهیانه ۴۰ هزار و ۵۰۰ تومان بابت یارانه دریافت کرده است، و با توجه به این که که بسیاری از قیمت‌ها از ۳ الی ۱۵ برابر افزایش یافته و می‌یابند، دست کم سه برابر این مبلغ را از دست داده است. با افزایش بهای آب و برق و گاز و تلفن، مبلغ پرداختی یارانه‌ها به زودی حتا کفاف پرداخت قبضه‌ها را هم نمی‌دهد. پول این کالاها با قیمت چند برابر را از کجا باید تامین کنیم؟ آیا دولت تضمین میکند که هیچ کارگری بیکار نشود؟ آیا دست‌مزد کارگران را چندین برابر میکند؟ آیا مسکن ارزان برای کارگران تهیه میکند؟ آیا اعتراضات کارگران و اعتصاب‌های آن‌ها را سرکوب نمی‌کند؟ آیا به کارگران امکان ایجاد تشکلهای کارگری مستقل از دولت و کارفرما را میدهد تا در مقابل این همه بی‌حقوقی‌های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی از خود دفاع کنند؟ برخلاف بسیاری از گفته‌ها، هیچ مزایای رنگارنگ آشکار و پنهانی از اجرای این طرح نصیب ما نمی‌شود. ما کارگران که خالق همه‌ی ثروت‌ها و امکانات هستیم، نه تنها خواهان قطع یارانه‌ها نیستیم بل که خواستار بهبود شرایط زندگی خود و خانواده و تامین یک زندگی شرافتمندانه و انسانی هستیم. بنابراین ضمن این که به هیچ وجه در توان ما نیست که هزینه‌های ناشی از افزایش قیمت‌های به وجود آمده در اثر حذف یارانه‌ها را بپردازیم، اعلام می‌داریم که برای رسیدن به خواسته‌ها و مطالبات برحق خود دست از مبارزه و تلاش و کوشش برای ایجاد تشکلهای خود ساخته‌ی خود برنخواهیم داشت.

در طول سی سال بعد از انقلاب سال ۵۷ نیز هم چون قبل از آن، مطالبات و معیشت کارگران همواره مورد تعرض قرار گرفته است و این در حالی است که دولت‌ها همیشه مدعی حمایت از کارگران بوده‌اند. در دوره‌ی جنگ هشت ساله کارگران در جبهه و پشت جبهه جان می‌دادند و کار می‌کردند، و هر گاه که برای دست‌مزد بیشتر اعتراض می‌کردند به اتهام مخالفت با جنگ و ضد انقلاب بودن مورد تعرض قرار می‌گرفتند. وعده‌های رسیدگی به مطالبات کارگران به بعد از جنگ موکول شد، اما بعد از آن نه تنها از تحقق وعده‌ها خبری نشد بلکه دولت‌های مختلف هدایایی مانند تعدیل گسترده‌ی نیرو در کارخانه‌ها و کارگاه‌ها، اخراج، تعطیلی کارخانه‌ها و قراردادهای موقت کار را به کارگران اعطا کردند.

هم اکنون نیز به نام حمایت از کارگران و طبقات فقیر، و البته به نفع دولت و سرمایه داران هدیه‌ای دیگر به نام هدفمند کردن (حذف) یارانه‌ها اجرا شده است. با شروع این طرح سرمایه داران ایران در هماهنگی با سرمایه داری جهانی، در واقع می‌خواهند همه‌ی قیمت‌ها را آزاد کنند و به جای آن بخشی از افزایش قیمت‌ها را با واریز مقداری پول جبران کنند. به همین خاطر است که نهادهای مالی ضد کارگری و مربوط به سرمایه داری جهانی مثل صندوق بین المللی پول و بانک جهانی از اجرای این طرح بسیار خوشحال اند. در کشورهای دیگر نیز به نام ریاضت اقتصادی، با راستگین مشکلات و بحران‌های اقتصادی سرمایه داران را به دوش کارگران می‌اندازند و به جای کاستن از سود خود، کارگران را به ریاضت اقتصادی و افزایش سن بازنشستگی، کاهش حقوق، بالا بردن ساعات کاری و افزایش شدت کار مجبور می‌کنند. به همین دلیل است که کارگران در کشورهای مختلف دست به اعتراض و اعتصاب زده‌اند. آیا کارگران ایران با وضعیت فعلی قیمت‌ها، بیکاری و رشد روز افزون اخراج‌ها، توان تحمل فشار جدیدی را دارند؟ چرا به جای پرداخت یارانه‌های ناچیز، دست‌مزدهای مناسب برای حداقل زندگی را به کارگران نمی‌پردازند.

مالیات‌های مستقیم را از حقوق و دست‌مزد ما کسر می‌کنند و این در حالی است که هیچ قشر و طبقه‌ای به اندازه‌ی کارگران به دولت‌ها مالیات نمی‌پردازد. تامین اجتماعی مبلغ هنگفتی به عنوان حق بیمه از ما می‌گیرد و هیچ امکانات قابل توجهی در مقابل آن نمیدهد. سال‌ها برای ایجاد تشکلهای مستقل مبارزه می‌کنیم اما همیشه به خاطر این مطالبه‌ی به حق مان مورد هجوم و بازداشت قرار گرفته و می‌گیریم. به جای این که مطالبات سال‌ها عقب افتاده‌ی کارگران به آن‌ها داده شود و سایه‌ی شوم بی‌کاری، اخراج، قراردادهای موقت، دست‌مزدهای معوقه و ده‌ها معضل دیگر را از سر کارگران بردارند، یارانه‌ها را هم از زندگی آنها حذف کردند. حالا که دولت و کارفرمایان قیمت‌ها را جهانی کردند، چرا در مقابل دست‌مزد کارگران را هم جهانی نمی‌کنند؟ کارگران باید با مبارزه‌ی پی گیر شرایطی را به سرمایه داری تحمیل کنند و آن‌ها را مجبور کنند تا بافتن کار به کارگران بیمه‌ی بیکاری مکفی بپردازند و برای شاغلین امنیت شغلی‌شان را تضمین کنند. کدام کارگری - اگر بیکار نباشد - با حداقل دستمزدهای ناچیز ۳۳۰ هزار تومان و یک چهارم مبلغ تعیین شده برای خط فقر و به همراه اجرای این طرح، می‌تواند هزینه‌های آب، برق،

راه پیمایی و تجمع کارگران چیت سازی بهشهر در مقابل فرمانداری (۱۳۸۲) / اعتصاب هزاران کارگر کشت و صنعت مغان برای برکناری مدیر عامل و بستن جادهی پارس آباد- اردبیل (۱۳۸۳) / اعتراض مجدد خریداران زمینهای تعاونی مسکن لشکر ۲۸ کردستان (۱۳۸۹).

کارگران حقوق یک روز خود را جهت اعانه به کارگران نفت جنوب اختصاص داده و گفتند حاضرند اثاثیه خود را به فروش برسانند و برای کارگران آغاچاری بفرستند (۱۳۲۵) / اعتصاب کارگران ۴ کارخانه نساجی اصفهان (۱۳۴۰) / تجمع اعتراضی کارگران پوشاک لرستان در مقابل استانداری برای بازگشت به کار (۱۳۸۱) اعتصاب کارگران ماشین سازی اراک (۱۳۸۲)

نخستین اعتصاب کارگران نفت کرمانشاه: اعتصاب به زور مدیران انگلیسی شرکت نفت در هم شکست و ۴۰۰ نفر از مجموع ۶۵۰ کارگر، اخراج شدند (۱۳۲۴) / تشکیل اتحادیهی کارگران راه آهن شاهی با حضور نمایندهی اعزامی مرکز. (۱۳۲۴) / اعتصاب کارگران شرکت نفت ایران و انگلیس (۱۳۲۴) / اعتصاب کارگران کارخانه هراتی یزد برای افزایش دستمزد و اجرای قانون کار (۱۳۳۱) / ادامهی اعتصاب بیش از ۴۰۰ نفر از کارگران شرکت بافت آزادی تهران برای پرداخت دستمزدهای معوقه (۱۳۸۱)

اعتصاب کارگران کارخانه اقبال در حمایت از اعتصاب کارگران کارخانه هراتی و درخواست افزایش دستمزد و اجرای قانون کار (۱۳۳۱) / تجمع کارگران شرکت پشم بافی کشمیر کرمانشاه در مقابل اداره کار و سازمان صنایع کرمانشاه (۱۳۸۲) / اعتصاب کارگران سد و نیروگاه استور میانه، در اعتراض به عدم پرداخت ۳ ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۳).

اعتصاب کارگران کارخانه درخشان برای افزایش دستمزد و اجرای قانون کار (۱۳۳۱) / اعتصاب کارگران صنایع پشم اصفهان. کارگران خواهان پرداخت ۲۰ درصد سود بودند. (۱۳۴۳)

اعتصاب کارگران آلومینیوم سازی ایرانکو در اراک در اعتراض به عدم پرداخت حق بهره وری (۱۳۸۳).

افتتاح کلپ کارگران جنوب (۱۳۲۴) / اعتصاب کارگران انبار نفت و پمپ ها در تهران (۱۳۲۵)

روز جهانی محیط زیست

تظاهرات هزاران کارگر بیکار به رهبری شورای متحده آذربایجان. (۱۳۲۴)

تجمع بیش از ۱۶۰ کارگر کارخانه چینی البرز قزوین در مقابل وزارت صنایع و معادن در اعتراض به عدم دریافت ۷ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹)

تجمع کارگران کتف کار رشت مقابل استانداری در اعتراض به عدم پرداخت حقوق (۱۳۸۹) / اعتصاب رانندگان خط بی.آرتی (خط ۱) در اعتراض به اصلاحیه ساعت کاری و ادامه بازداشت منصور اسانلو (۱۳۸۹)

اعتراض کارگران کارخانه ریسنده گی رحیم زاده برای عدم راه اندازی کارخانه و عدم دریافت حقوق (۱۳۸۲)

.....

.....

.....

.....

اعتصاب کارگران کارخانه نساجی وطن (۱۳۳۸)/ تجمع اعتراضی کارگران لوله‌سازی اهواز در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای معوقه (۱۳۸۱) / گردهمایی و تحصن زنان در جلوی دانشگاه تهران خواستهایشان رفع تبعیض از زنان و حقوق برابر با مردان در همه عرصه‌ها (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته شرکت واگن‌پارس اراک در مقابل شرکت در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات (۱۳۸۹)/ دستگیری رضا شهابی از اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد (۱۳۸۹)/ دستگیری بهنام ابراهیم زاده از فعالین کارگری در تهران (۱۳۸۹) ۱۲ ژوئن روز جهانی مبارزه علیه کار کودک

اعتصاب ده‌ها هزار نفر از کارگران کوره‌پزخانه‌های تهران و کشته شدن ده‌ها نفر از کارگران (۱۳۳۸)/ ۱۷۰۰ نفر از کارگران کارخانه وطن اصفهان ضمن اعتصاب خواهان اضافه دستمزد شدند./ تجمع کارگران شرکت آدامس خروس نشان در اعتراض به تعطیلی شرکت و قطع حقوق در مقابل وزارت کار (۱۳۷۹)/ اعتراض کارگران چیت ری با پشتیبانی کارگران نقش شادانیپور و علاءالدین نسبت به عدم دریافت حقوق و واگذاری به بخش خصوصی با بستن خیابان فداییان اسلام (۱۳۸۰)/ سه هزار تن از کارگر نیشکر هفت تپه در سومین روز اعتصاب خود در اعتراض به دستمزدهای معوقه و بلا تکلیفی جاده فرعی بازار هفت تپه را مسدود کردند (۱۳۸۹)

نمایش عظیم توده‌ای کارگران کرمانشاه در اعتراض به اخراج ۴۰۰ کارگر پالایشگاه نفت کرمانشاه (۱۳۲۴)/ مسدود کردن اتوبان تهران - کرج توسط کارگران شرکت علاءالدین در اعتراض به عدم دریافت حقوق (۱۳۷۹)/ کارگران مبلیران به مدت ۳ ساعت جاده مخصوص کرج را مسدود کردند (۱۳۸۲) / پایان اعتصاب موفقیت‌آمیز کارگران صنایع فلزی در ازای دریافت یک ماه از ۵ ماه حقوق معوقه خود (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران کارخانه قزوین برای اصلاح روند کار در کارخانه (۱۳۳۲) / کارگران کارخانه آذراب اراک، با درخواست افزایش دست‌مزدها دست به اعتصاب زدند. (۱۳۸۳)

لغو کار کودکان (افراد زیر ۱۸ سال) تنها با مبارزات آگاهانه و متشکل کارگران امکان پذیر است.

تجمع اعتراضی کارگران اخراجی مخابرات سراسر کشور در مقابل مجلس و درخواست بازگشت به کار (۱۳۸۱) / اعتصاب سه روزه کارگران کارخانه گندله‌سازی سیرجان در اعتراض به اعلام نتایج آزمون استخدامی (۱۳۸۹) / اعتصاب کارگران خیز سفر و حومه (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران سرم‌سازی کرج (۱۳۳۳)

.....

.....

.....

اخراج ۳۰۰ کارگر شرکت صنعتی مینوی خرمدره (۱۳۸۰) / پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران خیابان سفز و حومه به دنبال توافق نماینده کارگران خیابان و نماینده کارفرما و دولت (۱۳۸۹)

اعتصاب موفقیت آمیز کارگران اتحادیه بوشهر که پس از ۶ روز و با حضور ۱۵۰۰ نفر از کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی، که حداقل مزد از ده ریال به ۲۵ ریال ترقی کرد و مزایای دیگر طبق قرارداد به آنها تعلق گرفت. (۱۳۲۵) / تجمع ۲۰۰ نفر از کارگران و خانواده‌هایشان در ۳ راه هفت تپه و بستن جاده بین‌المللی اهواز- اندیمشک (۱۳۸۷) / اعتصاب کارگران منطقه یک شهرداری آبادان به دلیل عدم پرداخت سه ماه حقوق، مزایا و حق بیمه (۱۳۸۹) / اعتصاب کارگران سد مخزنی ژاوه سندج در اعتراض به عدم پرداخت حقوق (۱۳۸۹)

ششمین روز اعتصاب کارگران کارخانه گندله‌سازی سیرجان (۱۳۸۹) / روز جهانی پناهندگان

تجمع اعتراضی جمعی از پرستاران در مقابل سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی برای افزایش دستمزد و اعتراض به سختی کار (۱۳۸۳) / اعتصاب کارگران پیریس سندج (۱۳۸۵)

اعتصاب کارگران قسمتی از پالایشگاه آبادان (۱۳۲۴) / اعتصاب ۷۰۰ تن از کارگران اصفهان به دلیل نگرانی دستمزد (۱۳۲۸) / اعتصاب ۴۰۰۰ کارگر ماشین‌سازی اراک در اعتراض به سطح پایین دستمزدها و تبعیض در پرداخت حق جذب (۱۳۸۳) / اعتصاب کارگران نیروگاه اتمی بوشهر در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای خود (۱۳۸۳) / ادامه اعتصاب کارگران پیریس سندج (۱۳۸۵) / اعتصاب پزشکان بهداری زندان ارومیه در اعتراض به شرایط بد کاری (۱۳۸۹)

.

تجمع کارگران کارخانه تعطیل شده چینی نورخرم دره در محل فرمانداری (۱۳۸۲) / اعتصاب عمومی یک پارچه کارگران و مردم در سفز در اعتراض به سرکوبگری حکومت (۱۳۸۸)

بهداشت، ایمنی و بهداشت روانی کارگران

در دهه‌های گذشته کارگران بیشتر در کارخانه‌جات بزرگ متمرکز بودند و استخدام آن‌ها به شکل رسمی بود و شرکت‌های پیمان کاری و قراردادهای موقت به شکل کنونی رواج پیدا نکرده بود. به همین دلیل نظارت قانونی هر چند ناقص از طرف بازرسان ادارات کار، سازمان تامین اجتماعی و وزارت بهداشت وجود داشت. همچنین وجود بقایای قدرت کارگران از شوراهای کارگری سال ۵۷ باعث شده بود که کارفرمایان تا حدودی مسئله‌ی بهداشت و ایمنی را در محیط‌های کار رعایت کنند.

برای اثبات این ادعا می‌توان به اجباری بودن وجود خانه‌های بهداشت در محیط‌های کار، انجام معاینات پزشکی سالیانه برای کارگران و فراهم کردن وسایل ایمنی و بهداشت در محیط‌های اشاره کرد که تا اوایل دهه‌ی ۷۰ هرچند ناقص ولی به هر حال اجرا می‌شد، اما بعد از آن رفته رفته کم‌رنگ و کم‌رنگ‌تر شد. البته پیش از دهه‌ی ۷۰ نیز در کارگاه‌های کوچک و کارهای پروژه‌ای رعایت ایمنی و بهداشت بسیار کم‌تر از کارخانه‌جات انجام می‌گرفت، ولی به هر حال کم و بیش رعایت می‌شد.

با شروع قراردادهای موقت کار، رشد روزافزون شرکت‌های پیمان کاری، تعطیلی کارخانه‌جات بزرگ، اخراج گسترده‌ی کارگران قدیمی و آگاه به حقوق کارگران و همچنین بیکارسازی روزافزون کارگران، و تعرض بیشتر سرمایه‌داران به حقوق کارگران، این مسئله به مرور زمان حتی با وجود مفاد قانونی قدیمی، رنگ باخته و نظارت‌های قانونی کاملن و به شکلی عجیب از محیط‌های کار برچیده شدند.

رعایت و یا عدم رعایت بهداشت و ایمنی در محیط‌های کار با جان و سلامت جسمی کارگران ارتباط تنگاتنگی دارد. در محیط‌های کار ایران، کارفرمایان به دو دلیل این مسئله‌ی مهم را رعایت نمی‌کنند: اول این که با استفاده از دستگاه‌های ارزان قیمت و مستهلک حوادث حین کار را افزایش می‌دهند. آنان برای این که هزینه‌ی اضافی برای تعمیر و تعویض دستگاه‌ها نپردازند، کارگران را وادار به کار در شرایط غیر استاندارد می‌کنند و این یعنی نقص عضو و مرگ کارگران.

دوم این که رعایت احتمالی برخی موارد ایمنی برای کارگران باعث کم شدن سرعت و شدت کار شده که تاوان این کاهش تولید و کم شدن سود را نیز کارگران باید با به خطر انداختن جان خود بپردازند. بیشترین آمار مرگ و قطع عضو در سراسر جهان در مورد در کارهای ساختمانی و معدن گزارش شده است. به عنوان مثال در کشور چین به طور متوسط سالیانه بیش از ۲۶۰۰ نفر از کارگران معدن جان خود را از دست می‌دهند. در مورد کارهای ساختمانی در ایران متأسفانه به لحاظ پراکندگی در مراکز جغرافیایی مختلف و عدم نظارت مراکز مربوطه، آمار تلفات ناشی در حین کار آمار دقیقی نبوده و خون اکثر کارگران شاغل در این نوع کارها که عمدتاً به دور از شهر و محل زندگی آنان است، بدون پرداخت خسارت از طرف کارفرما پایمال می‌شود. شاید بتوان از مرگ و قطعی عضو کارگران در حین کار، آمارهای هر چند به دور از واقعیت ارائه داد، اما اکثریت به اتفاق کارگران در طول زندگی کاری خود با مرگ تدریجی مواجه هستند. آلودگی‌های محیط‌های کار، اعم از صوتی، شیمیایی، گرد و غبار و ... انواع بیماری‌های خطرناک را برای کارگران به ارمان دارد. همچنین سختی

به عنوان مثال کارگری را فرض کنید که در حاشیه‌ی یک شهر زندگی می‌کند و دارای دو فرزند است، کارثابتی ندارد؛ چهارمیه‌ی کار بوده به تازگی کارموقتی پیدا کرده است. کارگری دارای تخصص است، اما در کار جدید کارفرما از او توقع هر کاری را دارد، تحمل سخت‌ترین کارها و یا شستن توالت‌ها برای باقی ماندن در کار، دریافت حداقل حقوق، پرداختن مبلغ زیادی از حقوق‌اش برای ایاب و ذهاب، تن دادن به رقابت با دیگر کارگران بر خلاف میل خودش، تحمل توهین کارفرما، شکستن غرورش، معوق ماندن حقوقش به مدت ۲ ماه یا بیشتر، درگیری با صاحب‌خانه، تعلق نگرانی مزایای قانونی به او، نداشتن شرایط ایمنی در محیط کار، کسر کردن مرخصی‌ها و سنوات و عیدی، دریافت نکردن اضافه‌کار با وجود ساعات کار طولانی... با تمام این تحمّل‌ها و کوتاه آمدن‌ها، بعد از دو ماه دوباره از کار اخراج‌اش می‌کنند و تازه به نقطه شروع باز می‌گردد. این چنین فردی از نظر روانی در بدترین شرایط است و در حالت استاندارد باید در مراکز مخصوص بستری شود. احتمال اعتیاد به مواد مخدر و الکل، پرخاش گری، طلاق، خودکشی، همسرکشی و زندان برای او بسیار بالاست.

کارگران ایران از نظر روانی و ایمنی و بهداشت با چنین وضعیتی روبرو هستند. طبقه‌ی کارگر راهی جز اتحاد و افزایش آگاهی خود و متشکل شدن در قالب تشکّل‌های خودساخته ندارد. تنها به این روش است که می‌تواند بر خلاف میل سودآوری سرمایه‌داران و کاهش شرایط بهداشت و ایمنی به‌ایستد و به مطالبات خود دست یابد.

Wednesday 29
June 2011

تیر ۱۳۹۰
۲۶ رجب ۱۴۳۱

چهارشنبه ۸

تجمع اعتراضی جمعی از کارگران شرکت ملی گاز به خصوصی سازی شرکت در مقابل وزارت نفت (۱۳۸۲)

.....

.....

.....

.....

Thursday 30
June 2011

تیر ۱۳۹۰
۲۷ رجب ۱۴۳۲ تعطیل

پنجشنبه ۹

اعتصاب کارگران کارخانه های نساجی به علت عدم اجرای قانون کار (۱۳۲۵)

.....

.....

.....

.....

Friday 1
July 2011

تیر ۱۳۹۰
۲۸ رجب ۱۴۳۲

جمعه ۱۰

ادامه ی اعتصاب ۵۰ هزار نفر از کارگران کورمپزخانه ها (۱۳۳۹)/ اعتصاب خونین کارگران نساجی شاهی (۱۳۵۴)/ روز صنعت

و معدن

.....

.....

.....

Saturday 25
June 2011

تیر ۱۳۹۰
۲۲ رجب ۱۴۳۲

شنبه ۴

اخراج ۱۵۰ کارگر کارخانه جنرال با بیش از ۲۰ سال سابقه کار (۱۳۸۰)/ ادامه اعتصاب کارگران ۴۰۰۰ کارگر کوره پزخانه

های وایقال شیبستر جهت افزایش دستمزد (۱۳۸۸) / اعتصاب کارگران قراردادی شهرداری پاوه در اعتراض به عدم

پرداخت حقوق (۱۳۸۹)

.....

.....

Sunday 26
June 2011

تیر ۱۳۹۰
۲۳ رجب ۱۴۳۲

یکشنبه ۵

روز جهانی مبارزه با مواد مخدر

.....

.....

.....

.....

Monday 27
June 2011

تیر ۱۳۹۰
۲۴ رجب ۱۴۳۲

دوشنبه ۶

اعتصاب ۲۵ هزار نفر از کارگران کوره پزخانه های تهران (۱۳۳۲)/ تجمع اعتراض آمیز کارگران جامکو در مقابل مجلس

(۱۳۸۰)/ اخراج تمامی کارگران کارخانه تراکتور سازی کردستان (۱۳۸۸) / تجمع اعتراضی ۱۲ کارگر اخراجی شرکت

خدمات کشاورزی مقابل اداره کار سنندج (۱۳۸۹)

.....

.....

Tuesday 28
June 2011

تیر ۱۳۹۰
۲۵ رجب ۱۴۳۲

سه شنبه ۷

اعتصاب کارگران کارخانه کوره سوزان در پی عدم قبول درخواستهای کارگران اعتصابی کارگران کارخانه های آجرسازی

(۱۳۳۲)/ تجمع کارگران کوره پزخانه محمود آباد خاورشهر (۱۳۸۲) / تجمع اعتراضی کارگران یازنشسته جلوی بیمه

تأمین اجتماعی (۱۳۸۹)

.....

.....

تیر ۱۳۹۰
۲۹ رجب ۱۴۳۱Saturday 2
July 2011

اعتصاب ۶ هزار نفر از کارگران نفت آبادان علیه دولت انگلیس و شرکت انگلیسی نفت (۱۳۲۵)

.

.

.

تیر ۱۳۹۰
۱ شعبان ۱۴۳۲Sunday 3
July 2011

اعتصاب کارگران کارخانه نو کار بندر عباس برای افزایش دستمزد (۱۳۵۴)

.

.

.

تیر ۱۳۹۰
۲ شعبان ۱۴۳۲Monday 4
July 2011

اعتصاب کارگران نفت در اهواز به خاطر اختلاف بین روسای شرکت و کارگران (۱۳۳۱) / روز جهانی تعاونی ها

.

.

.

تیر ۱۳۹۰
۳ شعبان ۱۴۳۲Tuesday 5
July 2011

اعتصاب کارگران قند کرج به علت عدم دریافت حقوق که چندین بار تقاضای دریافت کرده بودند (۱۳۲۵) / اعتصاب کارگران کفایش تهران. ۴۰ هزار کارگر کفایش در این اعتصاب شرکت داشتند. (۱۳۳۳) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه شیشه مینا در اعتراض به عدم پرداخت‌های ۲ ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۸) / اعتصاب کارگران کشت و صنعت هفته تپه در اعتراض به کار در شرایط بد آب و هوایی (۱۳۸۸) / پیروزی کارگران کوره‌پزخانه‌های وایقان شیبستر پس از ۱۷ روز اعتصاب متحدانه (۱۳۸۸)

تیر ۱۳۹۰
۶ شعبان ۱۴۳۲Friday 8
July 2011

.

.

.

.

تیر ۱۳۹۰
۵ شعبان ۱۴۳۲Thursday 7
July 2011

اعتراض کارگران گروه قطعات فولادی تهران با بستن جاده قدیم کرج برای عدم دریافت حقوق (۱۳۸۰) / تجمع اعتراض آمیز کارگران کفش ۳ ستاره تهران مقابل وزارت کار نسبت به عدم دریافت حقوق (۱۳۸۰) / تجمع کارگران شرکت سیوان رامساز ارومیه در برابر اداره کار نسبت به عدم دریافت حقوق و عیدی سال قبل (۱۳۸۰) / اعتصاب کارگران سد ژاوه به دلیل پرداخت نشدن ۴ ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۹)

تیر ۱۳۹۰
۴ شعبان ۱۴۳۲Wednesday 6
July 2011

اعتصاب کارگران کارخانه چوب‌بری تمیشان مازندران و تحصن ۳ روزه در تلگراف خانه (۱۳۲۸) / توافق وزارت کار با نمایندگان کارگران اعتصابی آجرسازی و کوره سازان مبنی بر ۲۵٪ اضافه مزد کارگران (۱۳۳۲)

.

تیر ۱۸
۷ شعبان ۱۴۳۲Saturday 9
July 2011

اعتصاب کارگران صنایع نفت مسجد سلیمان برای افزایش دستمزد (۱۳۳۹) / تجمع اعتراض آمیز کارگران شهرداری مسجد سلیمان به علت عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۰) / راهپیمایی اعتراضی کارگران نساجی قائم‌شهر به مسافت ۴ کیلومتر در اعتراض به تعویق دستمزدهایشان (۱۳۸۱)

Sunday 10
July 2011تیر ۱۹
۸ شعبان ۱۴۳۲ یک شنبه

.
اعتصاب کارگران صنایع نفت مسجد سلیمان برای افزایش دستمزد (۱۳۳۹) / تجمع اعتراض آمیز کارگران شهرداری مسجد سلیمان به علت عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۰) / راهپیمایی اعتراضی کارگران نساجی قائم‌شهر به مسافت ۴ کیلومتر در اعتراض به تعویق دستمزدهایشان (۱۳۸۱)

Monday 11
July 2011تیر ۲۰
۹ شعبان ۱۴۳۲ دو شنبه

اعتصاب ۴۴ نفر از کارگران بندر عباس و تقاضای اجرای فوری قانون کار به علت کم بودن حقوق و نداشتن تعطیلی در روزهای جمعه (۱۳۲۵)

Tuesday 12
July 2011تیر ۲۱
۱۰ شعبان ۱۴۳۲ سه شنبه

اعتصاب کارگران کارخانه زاینده رود اصفهان با دخالت تفتی فداکار (۱۳۲۱)

Wednesday 13
July 2011تیر ۲۲
۱۱ شعبان ۱۴۳۲ چهارشنبه

تجمع اعتراضی کارگران اخراجی شرکت ندا مقابل سازمان تبلیغات اسلامی (۱۳۸۸)
.
.
.

Thursday 14
July 2011تیر ۲۳
۱۲ شعبان ۱۴۳۲ پنج شنبه

اعتصاب بزرگ برای اجرای قانون کار (۱۳۲۵) / آغاز اعتصاب گسترده کارگران در سراسر خوزستان (۶۵ هزار کارگر در این اعتصاب شرکت داشتند) (۱۳۲۵) / اعتصاب کارگران پالایشگاه آبادان به مدت ۳ روز و کشته شدن ۵ کارگر و زخمی شدن ۱۶۵ کارگر دیگر (۱۳۲۵) / حمله "اتحادیه عشایر و سربازان" خوزستان به دستور قوام به اعتصاب ۸۰ هزار کارگر نفت و کشته شدن ۴۷ کارگر نفت و زخمی شدن ۱۷۳ کارگر (۱۳۲۵) / تجمع اعتراضی صدها نفر از کارگران بیکار شدهی شهرداری تهران در مقابل شورای شهر برای بازگشت به کار (۱۳۸۱)

Friday 15
July 2011تیر ۲۴
۱۳ شعبان ۱۴۳۲ جمعه

تجمع کارگران کش شادان پور و پوشاک جامکو در مقابل مجلس نسبت به عدم دریافت حقوق و مزایایشان (۱۳۸۰) / تحصن کارگران کارخانهی اقبال یزد در خیابان فرخی و بستن جاده در اعتراض به دستمزد معوقه و اصلاح قانون کار (۱۳۸۱) / تجمع عدلی از کارگران اخراجی شرکت واحد و خانواده‌هایشان در مقابل اداره کار برای بازگشت به کار (۱۳۸۵) / اعتصاب کارگران پتروشیمی پلی اتیلن سنگین کرمانشاه در اعتراض به کار اجباری جمعه (۱۳۸۸) / اعتصاب کارگران شرکت شوگا در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد معوقه (۱۳۸۸)

۲۵

تیر ۱۳۹۰
۱۴ شعبان ۱۴۳۲Saturday 16
July 2011

تجمع کارگران کارخانه ریسندگی رشت نسبت به عدم دریافت حقوق ۳ ماهه (۱۳۸۰) / اعتصاب کارگران ایران خودرو و تصویب
بیانیه ای در حمایت از کارگران ایران (۱۳۸۴)

۲۶

تیر ۱۳۹۰
۱۵ شعبان ۱۴۳۲، تعطیلSunday 17
July 2011

اعتصاب کارگران شکلات فرمند در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد معوقه (۱۳۸۸)

۲۷

تیر ۱۳۹۰
۱۶ شعبان ۱۴۳۲Monday 18
July 2011

تظاهرات کارگران شرکت داروگر در مقابل اتاق بازرگانی در اعتراض به اخراج کارگران (۱۳۸۰) / اعتراض کارگران سد کارون ۳
نسبت به عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۰) / تجمع بازنیستگان و مستمری بگیران سازمان تامین اجتماعی در مقابل مجلس در
اعتراض به عدم افزایش قانونی مستمری سال ۸۹ و دریافت فرانشیز در مراجعه به مراکز درمانی ملکی سازمان تامین اجتماعی
(۱۳۸۹)

۲۸

تیر ۱۳۹۰
۱۷ شعبان ۱۴۳۲Tuesday 19
July 2011

اعتصاب ۵۰۰ نفر از کارگران شرکت پایاپ کوثر در سد دریاان پایه در اعتراض به عدم دریافت ۴ ماه حقوق (۱۳۸۹)

چهارشنبه ۲۹

تیر ۱۳۹۰
۱۸ شعبان ۱۴۳۲Wednesday 20
July 2011

اعتراض گروهی از کارگران پوشینه بافت استان قزوین برای رای کمیته تشخیص کارهای سخت و زیان آور (۱۳۸۲) / پایان
اعتصاب کارگران سد زاوه در اعتراض به عدم دریافت ۵ ماه حقوق پس از یورش نیروهای امنیتی و ضرب و شتم و دستگیری کارگران
(۱۳۸۹) / تجمع اعتراضی کارکنان و کارمندان سازمان میراث فرهنگی و گردشگری در مقابل مجلس در اعتراض به انتقال ضرب
الاجلی به شیراز (۱۳۸۹)

کارگران شاغل!

از مبارزات کارگران بیکار حمایت کنید

پنجشنبه ۳۰

تیر ۱۳۹۰
۱۹ شعبان ۱۴۳۲Thursday 21
July 2011

اعتصاب کارگران پارس کیهان و راهپیمایی به سمت فرمانداری (۱۳۸۵) / تجمع کارگران اخراجی شرکت سازمایه پاکدشت در
محل کارخانه با خواسته بازگشت بی قید و شرط به کار و دریافت مطالبات (۱۳۸۹)

جمعه ۳۱

تیر ۱۳۹۰
۲۰ شعبان ۱۴۳۲Friday 22
July 2011

اعتراض و تحصن کارگران شهرداری جهرم با خانواده‌هایشان به علت اخراج ۲۶ کارگر (۱۳۸۰) / تجمع اعتراض آمیز کارگران
شرکت سامیکو صنعت همدان در مقابل اداره کار استان (۱۳۸۲) / تجمع اعتراضی کارگران مرکز اطلاعات تلفن ۱۱۸ مخابرات
کرمانشاه در اعتراض به کاهش حقوق و دستمزد در مقابل استانداری کرمانشاه. (۱۳۸۹)

تنها راه نجات کارگران، ایجاد تشکلات خود ساخته

کاهش شدت کار، داشتن حق بیمه، افزایش دست‌مزد، لغو قراردادهای موقت و سفید امضاء و ... در حقیقت روش‌هایی را هدف قرار داده است که کارفرمایان توسط آن‌ها کارگران را استثمار کرده و از این محل به سودهای کلان می‌رسند، پس، چگونه می‌توان از تشکلی که اجاره‌ای آن توسط دولت سرمایه‌داری صادر شده باشد و اساسنامه‌ی آن باید به تصویب وزارت کار همین دولت برسد، انتظار داشت که در جهت لغو شیوه‌های استثمارگرانه‌ی سرمایه‌داری گام بردارد؟ بر عکس دلیل پیدایش این تشکلات‌های وابسته به سرمایه‌داری، تنها در جهت کند کردن لایه‌ی نیز مبارزات کارگری و اخته کردن تشکلات‌های کارگری و خاموش کردن خشم کارگران درباره‌ی شرایط موجودشان و تسلیم و راضی کردن کارگران و آشنی طبقاتی و سازش با سرمایه‌داران است. شکی نیست که از دید هر کارگر آگاه و پیشرو، تشکلات‌های کارگری باید هر چه بیشتر و بیشتر در همه‌ی ارکان خود کاملاً از دولت، کارفرما، هرگونه نهاد یا سازمان ضد کارگری، سازش کار و در کل از ساختار سرمایه‌داری مستقل باشد. هر نهاد، سازمان یا حزبی که در عمل، به ایجاد تشکلات‌های خود ساخته‌ی کارگری به نیروی خود کارگران - و با مشاوره و کمک عناصر و نهادهای پیشرو - کمک نکند، و در عوض بدون نقیض مبارزه‌ی از پایین به بالا و توسط خود کارگران به فعالیت‌های دیگر بپردازد، کمکی به طبقه‌ی کارگر نکرده است. در یک تشکلات کارگری، کارگران خود باید واضح و مجری قوانین‌شان باشند، اما همان‌طور که می‌دانیم امر استقلال یک تابلو نیست که با نصب آن بر سر در یک تشکلات، باعث به وجود آمدن استقلال در آن تشکلات کارگری شویم. به بیان دیگر ایجاد تشکلات مستقل روندی کوتاه مدت نیست که بتوان برای ایجاد آن به صورت آبی اقدام کرد، بل که برای به وجود آمدن این مهم باید در مسیر ایجاد تشکلات و هم‌چنین بعد از آن مبارزه بستر سازی و آگاهی رسانی کرد، چرا که بدون آگاهی رو به افزایش کارگران، همواره گروهی اندک که به احتمال زیاد دارای گرایشات با دید گاه‌هایی سازش کارانه، جدا یا ضد منافع کارگران هستند، سکان‌دار آن تشکلات خواهند بود. در واقع تشکلات کارگری چه قبل از ایجاد و چه بعد از آن صحنه‌ی رقابت و درگیری گرایشات مختلف اعم از رادیکال و سازش کارانه خواهد بود، ضمن این که آگاهی طبقاتی نسبی و بنابراین استقلال تشکلات هم نسبی است و این کشمکش‌ها همچنان ادامه خواهد داشت و تنها ضمانت استقلال تشکلات‌های کارگری اضافه شدن آگاهی طبقاتی کارگران از طریق آگاهی بخشی فعالانی است که به این امر باور دارند. این امر می‌تواند به تقویت هر روز بیشتر رویکرد شورایی در یک تشکلات کارگری منجر شود. این روی کرد با دخالت تعداد هر چه بیشتری از کارگران آگاه در روند مبارزه‌ی یک تشکلات باعث می‌شود تا تعداد هر چه بیشتری از کارگران در جریان تصمیم‌گیری‌ها و برنامه‌ها شرکت فعال کرده و بر اجرای برنامه‌ها نظارت داشته باشند و تنها این امر می‌تواند همان ضمانتی را فراهم کند که دیگر جریانات ضد کارگری نتوانند به راحتی یک تشکلات را از مسیر مطالبات واقعی خود منحرف کرده و به بی‌راهه بکشانند.

کارگران برای به دست آوردن مطالبات خود، تنها چاره‌ای که دارند این است که با آگاهی هر چه بیشتر، اتحاد سازمان‌یافته و با تقویت تشکلاتی در میان خود به نبرد با سیستم سرمایه‌داری بروند. اما باید دید تشکلات خود ساخته و مستقل کارگری چگونه تشکلی می‌تواند باشد؟ امروزه هر کارگر آگاهی در ضد کارگری و دولتی بودن شورا‌های اسلامی کارشکی نمی‌کند و در واقع این وزارت کار است که در ایجاد و هدایت آنها نقش اساسی دارد. آن‌ها هم‌سو با صاحبان سرمایه و در جهت حفظ موقعیت و منافع سرمایه‌داران، برای مقابله با کارگران پیشرو و جلوگیری از اعتراض‌ها و اعتصابات‌های کارگری و مهار و کنترل کردن آن، از هیچ کوششی فرو گذار نکرده‌اند. این نهاد با دعوت به تسلیم و سکوت در مقابل تحمیل بی‌حقوقی و تعرض کارفرمایان به زندگی و معیشت کارگران، تبدیل به سنگین‌ترین مدیریت مراکز کار شده است. شورا‌های اسلامی در موارد بی‌شماری به عنوان نیروی سرکوب، ناظر و مجری کمیته‌های انضباطی در محل کار بوده و هم‌آهنگ با مدیریت تصمیم می‌گیرند که کارگران را جریمه و اخراج نمایند و محیط کار را بسیار ناامن و پلیسی می‌کنند. علاوه بر این با ایجاد باندبازی و تفرقه بین کارگران، فضای بی‌اعتمادی را در بین آنها به وجود آورده و آنها را وادار می‌کنند که برای حفظ موقعیت شغلی خود، در بسیج و با خانه‌ی کارگر عضو شوند.

در شرایطی شورا‌های اسلامی در مراکز کار و تولید حضور دارند که هزاران کارگر حقوق‌های معوقه خود را دریافت نکرده‌اند و میلیون‌ها نفر تحت قراردادهای موقت کار، روزمزد و سفید امضاء و بدون هیچ گونه حقوق و مزایا، مانند: بیمه‌ی بیکاری، مرخصی سالیانه و استفاده از تعطیلات رسمی، بیمه‌های اجتماعی و بازنشستگی و مستمری از کار افتاده‌گی، افزایش دست‌مزد و ... محروم هستند. این در حالی است که این نهاد به ظاهر کارگری، چشمان خود را به روی همه‌ی این مصائب بسته و بسیاری از اعضایش در اوج خوش خدمتی به نظام سرمایه‌داری، در فکر تقسیم پست و مقام و بذل و بخشش و تشویق از سوی مسئولین دولتی هستند.

فصل ششم از قانون کار به تشکلات‌های کارگری و کارفرمایی اختصاص دارد. بندهایی از این قانون از قرار زیر است: * - ماده‌ی ۱۳۰، تبصره‌ی ۲: کلیه‌ی انجمن‌های صنفی و کانون‌های مربوطه به هنگام تشکیل، موظف به تنظیم اساس‌نامه با رعایت مقررات قانونی و طرح و تصویب آن در مجمع عمومی و تسلیم به وزارت کار و امور اجتماعی جهت ثبت می‌باشند. * - ماده‌ی ۱۳۰، تبصره‌ی ۴: کارگران یک واحد، فقط می‌توانند یکی از سه مورد شورای اسلامی کار، انجمن صنفی یا نمایندگی کارگران را داشته باشند.

این‌ها فقط چند مورد از قوانینی است که به واسطه‌ی آن‌ها تشکلات‌های دولت ساخته‌ی نظیر شورا‌های اسلامی و انجمن‌های صنفی را تا مغز استخوان به سرمایه‌داری وابسته می‌کند. اما واقعیت این است که حتی اگر قوانین ظاهری هم به کارگران اجازه‌ی تشکیل تشکلات‌های خودشان را بدهد، این قوانین تنها بر روی کاغذ باقی خواهد ماند، چرا که ضمانت این امر نه وجود قانون بل که تحمیل این اراده از سوی کارگران است که در نهایت بستگی دارد به توازن قوا بین جنبش کارگری در یک طرف و سرمایه‌داران و نهادهای حامی آنان در طرف دیگر. از سوی دیگر آگاهی که مطالبات اقتصادی روزمره‌ی کارگران از جمله: کاهش ساعات کار، گرفتن حقوق‌های معوقه،

اعلام پشتیبانی بخشی از کارگران ایران خودرو از کارگران شرکت واحد (۱۳۸۴) / تجمع کارگران ریسندگی سیمین نواصفهان در مقابل مجلس در اعتراض به واگذاری کارخانه و حقوق معوقه (۱۳۸۵)

اعتصاب نانوایان شهرمرزی مهران (۱۳۵۸) / رفتگران و کارگران شهرداری قائم شهر در مقابل ساختمان شهرداری تجمع کردند (۱۳۸۵) / تجمع بیش از ۳۵۰ نفر از کارگران کارخانه فرنخ قزوین در مقابل کارخانه در اعتراض به حقوق و مزایای معوقه. (۱۳۸۹)

اعتراض کارگران قراردادی پتروشیمی ارومیه نسبت به عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل (۱۳۸۰) / تحصن ۴۰۰ کارگر کارخانه چینی همگام شهرکرد در مقابل استانداری برای دستمزد معوقه (۱۳۸۵)

تجمع کارگران اخراجی شهرداری جهرم در مقابل شهرداری نسبت به بلاتکلیفی ۲۶ کارگر اخراجی (۱۳۸۰) / شکایت ۵۰ کارگر شرکت "پارس وائر" از کارفرما بدلیل عدم پرداخت دستمزد و مزایا / تجمع سیصد نفر از معلمان جهت اجرای طرح حق التدریس (۱۳۸۸)

اشغال کارخانه کبریت سازی ایران توسط کارگران و درخواست پرداخت پاداش تولید اضافی (۱۳۲۳) / تحصن بیش از ۶۰۰ نفر از کارگران قرقره زیبای تهران در اعتراض به اخراج ها و خطر تعطیلی و درگیری با مسئولین کارخانه (۱۳۸۱) / صد نفر از کارگران پشم بافی آسیا در کرمان که اکثریت آنان زن بودند برای اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مزایای خود در طی ده سال، اقدام به بستن جاده کردند (۱۳۸۴) / تظاهرات کارگران شرکت آونگان اراک با خواستهی درخواست حقوق عقب افتاده (۱۳۸۹) / تجمع بیش از ۱۲۰ کارگر کارخانه نازنخ قزوین در اعتراض به حقوق معوقه (۱۳۸۹)

کارگران رسمی، قراردادی و پیمانی! پیش به سوی ایجاد تشکل های کارگری.

اعتصاب کارگران ریسایف اصفهان (۱۳۳۱) / تحصن کارگران و کارکنان اتوبوسرانی کرمانشاه (۱۳۵۸) / اعتراض کارگران شرکت جنرال در محل شرکت نسبت به طرح "اصلاح ساختار شرکت" (۱۳۸۰) / اعتصاب کارگران ایران خودرو دیزل (۱۳۸۵)

ششمین روز اعتصاب کارکنان مخابرات (۱۳۵۸) / اجتماع دو روزه کارگران کارخانه "پاتله" شهرضا نسبت به تاخیر در دریافت حقوق (۱۳۸۰) / کارگران واگن پارس در واکنش به احتمال تعطیلی کارخانه در ناهارخوری اعتراض کردند. (۱۳۸۸)

با اعمال مدیریت شورایی و تلاش صادقانه کارگران، میزان تولید کارخانه‌ها به دو برابر و نیم افزایش یافته (۱۳۶۰)/ تجمع کارگران
۳ کارخانه نساجی به طور همزمان در اصفهان (۱۳۸۰)

تجمع کارگران سیمان هکمتان شهر شاهنجرین، رزن و حمله به کارخانه و شکستن شیشه‌های کارخانه در اعتراض به اخراج یک کارگر
(۱۳۸۰)/ اعتراض کارگران ریسندگی رحیم زاده اصفهان با بستن جاده‌ی اصفهان - تهران (۱۳۸۰)

اعتراض کارگران ریسندگی شاهر در سنندج (۱۳۸۴)/ اعتصاب کارگران شرکت ایران خودرو (۱۳۸۵)

.
.
.
.
.

.
.
.
.
.

اعتصاب کارگران، کلیه کارخانه‌های شمال را به تعطیلی اجباری کشانده (۱۳۳۲)/ لغو قانون سهم کردن کارگران در منافع
واحدهای صنعتی توسط شورای انقلاب (۱۳۵۹)

تجمع اعتراض کارگران قراردادی اخراجی پالایشگاه آبادان نسبت به اخراج و عدم دریافت حقوق (۱۳۸۰)/ تجمع اعتراضی
پرستاران سراسر کشور (۱۳۸۳)/ تجمع اعتراضی کارگران کارخانه پوریس سنندج همراه با خانواده‌ها در اعتراض به عدم رای
دیوان عدالت اداری (۱۳۸۸)

۱۵ مرداد ۱۳۹۰
۶ رمضان ۱۴۳۲Saturday 6
August 2011

اعتصاب کارگران مهستان در اعتراض به افزایش قیمت مواد غذایی (۱۳۶۸) / اجتماع اعتراض آمیز کارگران پشم بافی کشمیر کرمانشاه در برابر اداره کار در اعتراض به عدم دریافت حقوق و تعطیلی کارخانه (۱۳۸۰) / اعتراض کارگران کارخانه‌های چای سازی لاهیجان نسبت به تعطیلی ۱۱ کارخانه به علت سیاست‌های غلط سازمان چای و وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۸۰) / تجمع اعتراضی بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران کارخانه لیتتر پاک بهشهر در اعتراض به تعویق دستمزد (۱۳۸۱)

۱۶ مرداد ۱۳۹۰
۷ رمضان ۱۴۳۲Sunday 7
August 2011

اعتراض کارگران کارخانه آهک صنعتی لریستان (۱۳۷۹) / تحصن کارگران هفت‌تپه در محل کارخانه (۱۳۸۸)

۱۷ مرداد ۱۳۹۰
۸ رمضان ۱۴۳۲Monday 8
August 2011

مدیر عامل کشتیرانی آریا: کارگران و ملوانان اعتصابی باید اعتصابشان را بشکنند (۱۳۵۸) / اعلام خواسته‌های کارگران و کارکنان رادیو - تلویزیون کردستان در نهمین روز اعتصاب (۱۳۵۸) / اعتصاب موفق کارگران ایران خودرو (۱۳۸۷) / فلج شدن کودکان کارگر در یک کارگاه کفش واقع در اکبرآباد نسیم شهر به علت استفاده از چسب غیر مجاز که باعث اثرگذاری روی اعصاب حرکتی می‌شود. (۱۳۸۳)

۱۸ مرداد ۱۳۹۰
۹ رمضان ۱۴۳۲Tuesday 9
August 2011

تظاهرات صدها نفر از کارگران کارخانه ریسندگی اهواز در مقابل بیمارستان دکتر علوی (۱۳۳۲)

Wednesday 10
August 2011چهارشنبه ۱۹ مرداد ۱۳۹۰
۱۰ رمضان ۱۴۳۲

اعتصاب کارگران نیروگاه برق سنندج (۱۳۸۸)

.

.

.

Thursday 11
August 2011پنج شنبه ۲۰ مرداد ۱۳۹۰
۱۱ رمضان ۱۴۳۲

اعتصاب کارگران واگن‌های تهران برای دریافت دستمزد در روزهای تعطیل (۱۲۸۶) / تجمع اعتراض آمیز کارگران کارخانه سلک باف یزد نسبت به عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۰)

.

.

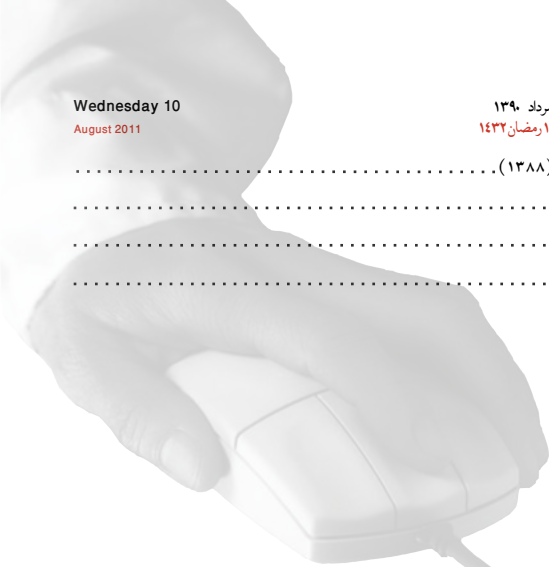
Friday 12
August 2011جمعه ۲۱ مرداد ۱۳۹۰
۱۲ رمضان ۱۴۳۲

روز جهانی جوانان

.

.

.

اعتصاب کارگران بندر امام خمینی برای اضافه حقوق، مسکن و امکانات رفاهی (۱۳۵۸)

تجمع کارگران نساجی مازندران در مقابل فرمانداری در اعتراض به تعطیلی کارخانه، دستمزدهای معوقه و بلاتکلیفی کارگران (۱۳۸۵) / تجمع تعدادی از کارگران واحد نظیف کشتارگاه صنعتی کرمان برای دستمزد معوقه در مقابل شهرداری (۱۳۸۵) / اعتصاب کارگران پروژه احداث بانک صادرات ارومیه در اعتراض به عدم پرداخت دو ماه دستمزد (۱۳۸۸)

اعتصاب کارگران کارخانه‌ی ناهید اصفهان (۱۳۳۱) / اعتراض کارگران نساجی بارش اصفهان نسبت به حقوق معوقه خود با بستن جاده تهران - اصفهان (۱۳۸۰) / اعتراض کارگران شرکت واکن پارس در اعتراض به عدم پرداخت حقوق (۱۳۸۸)

تجمع اعتراضی معلمان حق‌التدریسی در مقابل مجلس و درخواست استخدام رسمی (۱۳۸۳)

شروع مرحله‌ی دوم اعتصاب کارگران نساجی پریس سندرج در اعتراض به اخراج سازی و قراردادهای موقت (۱۳۸۵) / کارگران صنایع چوب شاهرود با خوابیدن در خیابان رجایی، خیابان را مسدود کردند و اعتراض خود را به عدم پرداخت دستمزد نشان دادند. (۱۳۸۸)

۲۹

مرداد ۱۳۹۰
۲۰ رمضان ۱۴۳۲

Saturday 20

August 2011

.....

.....

.....

.....

.....

۳۰

مرداد ۱۳۹۰
۲۱ رمضان ۱۴۳۲، تعطیل

Sunday 21

August 2011

.....

.....

.....

.....

.....

۳۱

مرداد ۱۳۹۰
۲۲ رمضان ۱۴۳۲

Monday 22

August 2011

.....

.....

.....

.....

.....

۱

شهریور ۱۳۹۰
۲۳ رمضان ۱۴۳۲

Tuesday 23

August 2011

اعتصاب ۲ روزه کارگران خدمات حمل و نقل شهری ارومیه برای دریافت مطالبات و حقوق معوقه (۱۳۸۰)/ تجمع اعتراضی زنان روستای گيجالی بروجرد به علت کمبود آب شرب مقابل فرمانداری بروجرد با ظروف نشسته (۱۳۸۸)/ روز جهانی الغاء تجارت برده

.....

.....

چهارشنبه ۲

شهریور ۱۳۹۰
۲۴ رمضان ۱۴۳۲

Wednesday 24

August 2011

اعتصاب کارگران شهرداری تهران (۱۳۲۳)/ تجمع کارگران واگن پارس اراک در محوطه شرکت (۱۳۸۸)

.....

.....

.....

.....

پنجشنبه ۳

شهریور ۱۳۹۰
۲۵ رمضان ۱۴۳۲

Thursday 25

August 2011

اعتصاب کارگران کورپز خانه‌ها (۱۳۲۶)/ اجتماع اعتراضی کارگران نساجی کشمیر کرمانشاه در مقابل اداره کار در اعتراض به تعویق دستمزد (۱۳۸۱)/ تجمع کارگران چینی البرز مقابل استانداری البرز (۱۳۸۸)

.....

.....

.....

جمعه ۴

شهریور ۱۳۹۰
۲۶ رمضان ۱۴۳۲

Friday 26

August 2011

اعتصاب کارگران دخانیات و راه آهن در حمایت از اعتصاب کارگران کورپز خانه‌ها (۱۳۲۶)/ اعتصاب کارگران کارخانه فرش غرب بیستون کرمانشاه در اعتراض به عدم دریافت حقوق و مزایا (۱۳۸۰)/ پایان اعتصاب کارگران پیریس سندج با حمله ی ماموران پلیس به کارگران اعتصابی (۱۳۸۵)

.....

.....

قراردادهای موقت و سفید امضاء

«قراردادهای موقت کار» یکی از مهم‌ترین حربه‌های کارفرمایان برای تشدید استثمار کارگران است. امروزه، به توجّه به روند فزاینده‌ی بیکاری و شدت یافتن مشکلات طاقت‌فرسای معیشتی کارگران، شرایط مناسبی برای سرمایه‌داران فراهم شده است تا با استفاده از «قراردادهای موقت کار»، شرایط فاجعه‌باری چون عدم تعهد در برابر هرگونه مزایای کار، بیمه و تأمین اجتماعی، دست‌مزد‌های کمتر از حد قانونی و اخراج و بیکارسازی‌های گسترده را به کارگران تحمیل کنند. استفاده وسیع کارفرمایان از این قراردادها به صورت مستقیم یا از طریق شرکت‌های پیمان‌کاری در مراکز تولیدی بزرگ، به تنه‌ا امنیت شغلی کارگران را به شدت مورد تهدید قرار داده است، بل که تاکنون به اخراج صدها هزار نفر منجر شده است. در روزهای پایانی هر سال، قرارداد تعداد کثیری از کارگران تمام می‌شود و آنان از مزایای کامل آخر سال، مرخصی‌های با حقوق ایام عید و بسیاری مزایای دیگر محروم می‌شوند.

از نخستین سال‌های دهه ۷۰ و در راستای تأمین امنیت سرمایه و به بهای نابودی امنیت شغلی کارگران، «قراردادهای موقت کار» سال به سال گسترش یافته است. در ابتدا با تفسیر جدید وزارت کار از ماده‌ی ۷ قانون کار، قراردادهای بدون تاریخ از شمار قراردادهای دائمی و دسته جمعی کارگران خارج شد و به جای آن، قراردادهای موقت در کشور رسمیت و عمومیت پیدا کرد. تا سال ۱۳۷۳، هر قرارداد موقت حتی یک ماهه اگر ۴ بار تمدید می‌شد، حکم قرارداد دائم را داشت. در این سال، کانون عالی کارفرمایی کشور، برای قانونی کردن تضييع حقوق کارگران، با طرح استفساریه‌ای (نظرخواهی)، وزیر کار را به کمک طلبید و از آنجا که سیاست تعدیل اقتصادی نیز به طور کامل علیه کارگران بود، وزیر کار در پاسخ به این استفساریه، قانون کار را ناکارآمدتر کرد، یعنی دیگر با هر مقدار تمدید، قرارداد دائم تلقی نمی‌شد و در هر حال معیار برای هیات‌های تشخیص وزارت کار، قرارداد آخر بود.

با نفی شکل‌های خود ساخته‌ی کارگری، حق اعتصاب و حق انعقاد قراردادهای دسته جمعی، ضمانت اجرایی قانون کار از بین رفت و سپس با خارج کردن کارگاه‌های کمتر از ۵ ه و در مرحله‌ی بعد ۱۰ نفر از شمول قانون کار، تمامی کارگران بخش‌های ساختمانی، کارگاه‌های قالبیانی، کوره‌پخت‌خانه‌ها، ریخته‌گری‌ها، جوشکاری‌ها، مکانیکی‌ها، تراش کاری‌ها، بلورسازی‌ها، کارگران نقاش، خیاط، نانوا، کفاش و سایر کارگران صنوف از حمایت قانون کار محروم شدند (البته این دستورالعمل‌ها ممکن است در یک دوره لغو شده و در دوره‌ای دیگر تمدید شود اما مهم این است که همواره مانند چماق بر فراز سر کارگران حضور دارد). اما کار بدين جا ختم نشد، زیرا کارفرمایان برای آن که بیمه‌ی کارگران را نپردازند، قراردادهای ۶ ماهه و پس از آن ۳ ماهه و در نهایت ۲۹ روزه سفید امضاء، را به مرحله‌ی اجرا گذاشتند که دولت نیز در پوشش پیمانکاری‌ها، به این سوءاستفاده از کارگران دامن زد و غیر مستقیم آن را قانونی اعلام کرد، زیرا این شرایط در دستگاه‌های دولتی نیز اجرا می‌شود.

این روند، پس از دوران به اصطلاح سازندگی، در دوران اصلاحات سرمایه داری پیگیری شد و همچنین پس از آغاز ریاست جمهوری احمدی‌نژاد و سیاست‌های اعمال شده‌ی وزیر کار دولت نهم و دهم هم‌چنان اجرا می‌شود.

به هر تقدیر، قرارداد موقت کار که آفتی برای کارگران است، باعث از دست دادن بیشتر قدرت خرید کارگران و اجبار آن‌ها به کار با قیمتی پایین‌تر می‌شود و در پرتو چنین وضعیتی، عرضه‌ی نیروی کار نیز کاملاً به شکلی استثمارگری است

و کارگر در جریان این مبادله هیچ گونه اختیاری از خود ندارد.

برخی از تبعات قراردادهای موقت بدین شرح است: کاهش امنیت شغلی کارگران به واسطه‌ی آن که پایان هر سال توسط کارفرمایان با آن‌ها تسویه حساب می‌شود و کارگران کار خود را از دست می‌دهند. کاهش قدرت خرید این دسته از کارگران به دلیل این که کارفرمایان معمولاً دست‌مزد پرداختی را نزدیک یا حتی زیر حداقل دست‌مزد تنظیم می‌کنند، و این به واسطه‌ی فراوانی نیروی کار در بازار کار، به سهولت عملی می‌شود. همچنین در قراردادهای موقت کارفرما می‌تواند اگر کارگری بر اثر سابقه حقوق‌اش زیاد شود به راحتی خاتمه قرارداد را اعلام و کارگری از خیل بی‌کاران با حقوقی کم‌تر را جایگزین او کند.

نکته‌ی مهم دیگر این است که کارفرمایان با وضع اضافه‌کاری‌های سخت و طاقت‌فرسا که باعث استهلاک توان کارگران می‌شود و تن دادن اجباری کارگران به آن، هزینه‌ی کمتری را پرداخته و از این طریق همچنان بر سود خود می‌افزایند. از نظر روحی نیز کارگران قراردادی آن‌چنان از وضعیت شغلی خود هراسان اند که از حضور در هرگونه اقدامات اعتراضی سر باز می‌زنند، چه رسد به ایجاد و عضویت در تشکل کارگری که اسباب تهدید و ارباب از سوی کارفرما را برای آن‌ها فراهم می‌کند.

قراردادهای موقت باعث می‌شود که کارگران به طور موقت در مراکز مختلف مشغول به کار شوند و این امر باعث می‌شود که در یک محل نتوانند ارتباطات خود را با دیگر کارگران سامان داده و در جهت متشکل شدن در آن‌جا تلاش کنند.

قراردادهای کار روزمزدی باعث می‌شود که کارگران نتوانند از حق بازنشستگی استفاده کنند و مشغول به کار بودن آنها به اراده کارفرمایان بستگی دارد.

در چنین شرایطی کارگران چاره‌ای ندارند جز این که حول اعتراض به قراردادهای موقت و سفید امضاء، و ... دور یکدیگر جمع شده و اعتراضاتی را در این زمینه سازماندهی کنند. این جمع شدن کارگران با توجّه به شرایط، اشکال گوناگونی به خود می‌گیرد و ممکن است از بسترهایی مانند گروه‌های کوهنوردی، سفر، مهمانی‌های خانوادگی و یا هر شکل ممکن دیگری آغاز شود. از دل چنین جمع‌های نزدیکی، کارگران یکدیگر را پیدا کرده و نطفه‌های یک حلقه‌ی آگاه در محیط کار را شکل می‌دهند. این جمع کوچک در ارتباط مستمر با دیگر کارگران می‌تواند اعتراضاتی را سازمان دهد که با فشار کارگران، سرمایه‌داران را به عقب نشینی وادار کند.

نکته‌ای که باید به آن اشاره کرد این است که شرایط کارگران موقت و بی‌کار در این جا بسیار بر هم تأثیر گذار است. کارگران بی‌کار همواره از سوی سرمایه‌داران به عنوان حربه‌ای برای سرکوب کارگران موقت استفاده می‌شوند، زیرا اگر آنان کوچک‌ترین اعتراضی به شرایط داشته باشند، باید جای خود را به ارتش بی‌کاری دهند که پشت درهای کارخانه و محیط‌های کار صاف کشیده‌اند.

شهریور ۱۳۹۰
۲۷ رمضان ۱۴۳۲

۵

Saturday 27
August 2011

اعتراض کارگران قند کامیاب خمینی شهر برای عدم پرداخت حقوق معوقه (۱۳۸۸)

.
.
.
.شهریور ۱۳۹۰
۲۸ رمضان ۱۴۳۲

۶

Sunday 28
August 2011اعتصاب غذای حین کار کارگران مجتمع فولاد خراسان در اعتراض به عدم دریافت حقوق (۱۳۸۰) / تجمع اعتراض آمیز کارگران
کفش شادان پور نسبت به تعطیلی شرکت (۱۳۸۰)
.
.شهریور ۱۳۹۰
۲۹ رمضان ۱۴۳۲

۷

Monday 29
August 2011

اعتراض کارگران جهان چیت با بستن جاده تهران - کرج، نسبت به عدم دریافت حقوقهای معوقه (۱۳۸۰)

.
.
.
.شهریور ۱۳۹۰
۳۰ رمضان ۱۴۳۲

۸

Tuesday 30
August 2011

در اعتصاب کارگران کوره پزخانه ها، دخانیات و رآه ن ۴۳ کارگر در فرمانداری نظامی زندانی شدند (۱۳۲۶)

.
.
.
.Wednesday 31
August 2011چهارشنبه ۹
شهریور ۱۳۹۰
۱ شوال ۱۴۳۲، تعطیل

تحصن کارگران شرکت کشت و صنعت مهاباد (۱۳۸۷)

.
.
.
.Thursday 1
September 2011پنج شنبه ۱۰
شهریور ۱۳۹۰
۲ شوال ۱۴۳۲کارگران کارخانه های فرش گیلان و الکتریک رشت در اعتراض به اخراج و بیکارسازی گسترده ی کارگران دست به اعتصاب زدند
(۱۳۸۳)
.
.Friday 2
September 2011جمعه ۱۱
شهریور ۱۳۹۰
۳ شوال ۱۴۳۲تحصن مردان و زنان کارگر کارخانه ریسندگی سمنان در تلگراف خانه و حمله نیروهای نظامی به کارگران و کشته شدن ۸ نفر و
بازداشت ۲۰۰ نفر (۱۳۳۱) // تشکیل دفتر هماهنگی شوراها و سندیکاهای کارگری برای متشکل کردن کارگران ایران و دفاع از
حقوق صنفی و اجتماعی آنان (۱۳۵۸) // برگزاری اولین کنگره کنفدراسیون کارگران ایران (۱۳۵۸) . / اعتصاب کارگران نیشکر
هفت تپه (۱۳۸۸) // اعتصاب کارگران ITI در اعتراض به تهدید کارفرما (۱۳۸۸)

۱۲ شهریور ۱۳۹۰
۴ شوال ۱۴۳۲Saturday 3
September 2011

تاسیس اتحادیه سندیکاهای کارگری ایران با نام اختصاری اسکی (۱۳۲۵) / تجمع کارگران اخراجی الکتریک رشت
مقابل وزارت کار (۱۳۸۵)

.
.
.

۱۳ شهریور ۱۳۹۰
۵ شوال ۱۴۳۲Sunday 4
September 2011

اجتماع کارگران پشم‌بافی و نساجی کشمیر کرمانشاه در مقابل استانداری و اعتراض به عدم دریافت ۱۱ ماه حقوق
معوقه خود (۱۳۸۰)

.
.
.

۱۴ شهریور ۱۳۹۰
۶ شوال ۱۴۳۲Monday 5
September 2011

حمایت نمایندگان ۴۳ سندیکای کارگری و تشکیل کمیته‌ای برای کمک به کارگران اعتصابی سمنان به ابتکار کارگران
کارخانه چیت‌سازی تهران (۱۳۳۱) / اعتصاب کارگران کارخانه فولاسازی اهواز در اعتراض به چپاول ثروت ملی (۱۳۵۸) /
برای سومین بار در یک ماه گذشته با تجمع در مقابل استانداری، کارگران کارخانه تخته سه لایی شهید رجایی ساری
خواستار حقوق معوقه خود شدند. (۱۳۷۹)

۱۵ شهریور ۱۳۹۰
۷ شوال ۱۴۳۲Tuesday 6
September 2011

اعتصاب کارگران صنعت نفت (۱۳۵۸) / تحصن اعتراض‌آمیز کارگران شادان‌پور و جامکو در مقابل مجلس (۱۳۸۰) / پایان
اعتصاب ۴۰ روزه و مبارزه متحدانه کارگران ایران خودرو دیزل (۱۳۸۵) / اعلام حمایت جمعی از کارگران ایران خودرو از کارگران
ایران خودرو دیزل (۱۳۸۵)

.
.
.

۱۶ شهریور ۱۳۹۰
۸ شوال ۱۴۳۲Wednesday 7
September 2011

تهدید دولت توسط کارگران: در صورت اعلام حکومت نظامی در چالوس و نوشهر، سایر مراکز کارگری استان برای همدردی
اعتصاب خواهند کرد (۱۳۲۵) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه لامپ الوند قزوین در مقابل استانداری در اعتراض به تعویق
۴ ماه دستمزد (۱۳۸۱)

.
.
.

ارتباطات و کمیته‌های کارگری می‌تواند بستر ساز شکل‌یابی کارگران باشد.

۱۷ شهریور ۱۳۹۰
۹ شوال ۱۴۳۲Thursday 8
September 2011

اعتصاب کارگران پالایشگاه نفت تهران و آغاز اعتصاب‌های سراسری در ایران (۱۳۵۷) / اعتصاب کارگران فرش بیستون کرمانشاه
نسبت به عدم دریافت عیدی، حقوق و مزایا (۱۳۸۰) / اعتراض کارگران بافندگی ساری در مقابل فرمانداری نسبت به عدم دریافت
حقوق معوقه و پرداخت بیکاری (۱۳۸۰) / اعتصاب غذا به همراه تجمع خانواده‌های کارگران پالایشگاه سرخس در اعتراض به
تعویق دستمزدها و سوءمدیریت (۱۳۸۱)

.
.
.

۱۸ شهریور ۱۳۹۰
۱۰ شوال ۱۴۳۲Friday 9
September 2011

اعتصاب کارگران نساجی غرب (کرمانشاه) نسبت به عدم دریافت عیدی، حقوق و مزایا (۱۳۸۰) / اعتصاب کارگران مجتمع
کشت و صنعت لرستان نسبت به رکود فعالیت و تعطیلی واحدهای تولیدی (۱۳۸۰) / کارگران نیشکر مفت‌تپه اعتصاب کردند.
(۱۳۸۸)

.
.
.

روز جهانی پیشگیری از خودکشی

اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد (۱۳۸۶) / راهپیمایی کارگران نساجی پریس و فرش غرب بافت در سطح شهر سندج (۱۳۸۷) / اعتصاب ۲۰۰ نفر از کارکنان شرکت اتوبوسرانی خرمشهر جهت عدم پرداخت حقوق معوقه (۱۳۸۸)

اعتصاب کارگران کارخانه شهرضا (۱۳۳۷) / تجمع در محل کارخانه توسط کارگران ریسندگی گیلان نسبت به عدم دریافت حقوق و پاداش ۷۹ (۱۳۸۰) / درگیری و اعتراض کارگران پارس متان (۱۳۸۸) / اعتراض کارگران زن کارخانه تن ماهی جاسک (۱۳۸۸) / تجمع کارگران پوشینه بافت البرز قزوین برای دریافت حقوق معوقه ۱۱ ماهه خود مقابل نهاد ریاست جمهوری (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران کارخانه دخانیات برای ۱. تامین منزل مسکونی ۲. تشکیل کمیسیونی برای وضع دستمزد کارگران. ۳. بهبود وضع بهداشت کارگران (۱۳۵۲) / اعتراض و تجمع کارگران کارخانه چوکا نسبت به عدم دریافت حقوق و مزایای ۶ ماهه و تعطیلی کارخانه (۱۳۸۰) / تحصن کارگران پالایشگاه عسلویه همراه با خانواده‌های کارگران بازداشت شده در اعتراض به عدم آزادی کارگران دستگیر شده (۱۳۸۰) / تحصن چند روزه کارگران نساجی "مخمل ابریشم" کاشان در مقابل کارخانه (۱۳۸۵)

اعتصاب ۴ روزه کارگاه شماره یک گروه صنعتی ایران صدرای ارومیه و اخراج ۶ کارگر (۱۳۸۶) / اعتصاب کارگران کارخانه مرودشت فارس در اعتراض به اخراج ۸۰ نفر از کارگران

تجمع کارگران شرکت کیسه گیلان در محوطه کارخانه نسبت به تضمین شغلی و دریافت حقوق عقب افتاده (۱۳۸۰) / تجمع کارگران نساجی جوخای ساری در مقابل بانک صنعت و معدن در اعتراض به تعویق ۲۰ ماه دستمزد و مزایای معوقه و بیمه ی بیکاری که با حمله نیروهای انتظامی و مجروح کردن کارگران همراه بود (۱۳۸۱) / اعتصاب سه روزه کارگران کارخانه "کاشی سمند" در سمنان (۱۳۸۵) .

.....

.....

.....

.....

تجمع ۲۰۰ نفر از کارگران کارخانه "صندوق نسوز کاوه" (۱۳۸۵)

.....

.....

.....

راهپیمایی تعدادی از کارگران کارخانه تعطیل شده رشت در خیابان های اصلی شهر رشت به سمت استانداری (۱۳۸۵) / راهپیمایی حدود ۳۰۰ نفر از کارگران اخراجی الکتریک ایران رشت در خیابانهای مرکزی شهر به سمت استانداری (۱۳۸۵) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ناز نخ قزوین در مقابل کارخانه (۱۳۸۹) .

تجمع و اعتصاب کارگران شرکت آلومینوم اراک (ایراکو) در اعتراض به عدم پرداخت مزایا (۱۳۸۸) .

.....

.....

.....

بیمه ی بیکاری می بایست تا پیدا کردن کار

با دست مزد مکفی از طرف دولت پرداخت شود.

تجمع ۵۰۰ نفر از کارگران شرکت لوله سازی خوزستان در برابر استانداری برای ۵ ماه حقوق معوقه (۱۳۷۵) / اعتراض کارگران شرکت نخ کار نسبت به عدم دریافت ۹ ماه حقوق معوقه (۱۳۷۷) / اعتصاب کارگران سیما چوب تهران و درخواست برکناری مدیریت (۱۳۸۱) .

.....

اعتصاب کارگران شرکت نساجی کردستان در اعتراض به عدم پرداخت کمک هزینه تحصیلی فرزندان (۱۳۸۳) / تجمع کارگران ۵۰ نانوائی همدان در مقابل استانداری (۱۳۸۵) .

.....

.....

.....

لغو کار کودک، عرصه‌ای اساسی در مبارزات جنبش کارگری

کارگر و توسط مبارزین در عرصه‌ی لغو کار کودک به طور تاریخی وجود داشته، باعث شده است که دولت‌های سرمایه‌داری و یا نهادهای وابسته به سرمایه‌داری اما در ظاهر مدافع کارگران و یا کودکان (مانند ILO - سازمان جهانی کار) قوانین و مقاله‌نامه‌هایی را برای ممنوعیت کار کودک وضع کنند (ماده‌های ۷۹ تا ۸۴ قانون کار ایران و نیز ماده ۳۲ پیمان‌نامه‌ی جهانی حقوق کودک) و یا کشورهای امضا کننده را به جلوگیری از ادامه‌ی بدترین اشکال کار کودک "دعوت" کنند (مقاله نامه‌ی ۱۸۲ سازمان جهانی کار). کشور ایران هر دو مورد یعنی پیمان‌نامه و مقاله‌نامه را امضا کرده است. افشاندن نیروهای اجتماعی دستگاه‌های مجریه و به طور کلی دولت‌های سرمایه‌داری در جهان و فراخواندن نیروهای اجتماعی بیشتری به عرصه‌ی این نبرد از موارد لازم برای مبارزه برای جنبش لغو کار کودک است. واقعیت این است که نظام سرمایه‌داری به دلیل منافع طبقاتی‌اش "تقصید" ندارد که پدیده‌ی کار کودک را لغو کند. اگر هم تا کنون قوانین و مقرراتی نیم‌بند و یا در ظاهر به نفع کودکان به او تحمیل شده است، از اجرای آن سرباز می‌زند. بنابراین در جنبش اجتماعی لغو کار کودک برای لغو پدیده‌ی کار کودک نباید توهم به ایجاد قوانین بهتر داشت، باید هم گام و هم پیمان با دیگر جنبش‌های اجتماعی و از همه نزدیک و مهم‌تر با جنبش کارگری و به طور تنگاتنگ به مبارزه‌ای سازمان‌یافته دست زد تا بتوان هم سرمایه‌داری را مجبور به تغییر قوانین‌اش کرد و هم وادار به اجرای آن. ولی از این‌ها مهم‌تر این است که باید با گرّه خوردن مبارزات سازمان‌یافته و متحدانه در عرصه‌ی جهانی بتوان در راستای از میان برداشتن مناسبات سرمایه‌داری گام برداشت. این جنبش باید بتواند به آگاهی بخشی به جامعه و کمک به سازمان‌یابی طبقاتی در کارگران (که کودکان کار نیز در میان آن قرار دارند) بپردازد. در این راه اتحاد و ارتباط ارگانیک با جنبش کارگری از جدی‌ترین ضرورت‌هاست. به عبارتی دیگر مقوله‌ی لغو کار کودک، هرگز چیزی جدا از مبارزه‌ی طبقاتی و یا عرصه‌ای حاشیه‌ای و یا فرعی برای جنبش کارگری نیست و نمی‌تواند باشد. جنبش کارگری باید بتواند در مسیر سازماندهی و کمک به تشکیل‌یابی طبقاتی کارگران از نزدیک با فعالین‌اش در عرصه‌ی لغو کار کودک هم‌کاری و هم‌فکری و اتحاد عمل داشته باشد. باید بیش از پیش در ضرورت مبارزه برای لغو کار کودک سخن و گفت و عمل کرد.

لغو کار کودکان (افراد زیر ۱۸ سال) تنها با مبارزات آگاهانه و متشکل کارگران امکان پذیر است.

۲۲ خرداد (۱۷ ژوئن) روز جهانی مبارزه علیه کار کودک است. مطابق تعاریف پذیرفته شده در جهان، هر فرد زیر ۱۸ سال کودک محسوب می‌شود. آمار رسمی بیان‌گر این هستند که بیش از ۲۵۰ میلیون کودک کار در سراسر دنیا به انواع و اقسام کارها مشغول‌اند. کارهایی که به علت جبر اقتصادی و تنها به خاطر بقا و زنده ماندن به این کودکان تحمیل شده است. البته تعداد واقعی این کودکان بسیار بیشتر از ارقامی است که این منابع رسمی "اعلام می‌کنند". به عنوان مثال برخی نهادهای رسمی و دولتی در ایران تعداد کودکان کار را کمتر از ۳۰ هزار نفر اعلام می‌کنند، در حالی که با نگاه کردن به آمار رسمی خود آنان درباره‌ی کارگاه‌های مختلف و نسبت درصدی که برای تعداد کودکان کار اعلام کرده‌اند و با محاسبات بسیار ساده دیده می‌شود که در ایران حداقل بیش از ۵ میلیون کودک کار وجود دارد. به طور کلی بر اساس ارقام منابع مستقل، بیش از ۴۰۰ میلیون کودک کار در سراسر دنیا وجود دارد. این کودکان در کارگاه‌های رسمی و غیر رسمی و زیر زمینی (و در کارگاه‌های با دستگاه‌های اتوماتیک و یا نیمه اتوماتیک با کار برابر با بزرگسالان اما با حقوقی تا نصف و یا یک سوم) و یا در خانه‌های‌شان (و در تولید کالاهایی که توسط چند نفر از افراد خانواده ساخته می‌شود) و همچنین در مزارع و یا کمتر از ۱۰ درصد کودکان کار در خیابان‌ها به فروش نیروی کارشان مشغول‌اند. مهم نیست که این کودک در حوزه‌ی ارتباط‌های خانوادگی کار می‌کند و یا برای کارفرمایی در خارج از خانه.

به طور کلی فروش نیروی کار توسط کودکان در سیستم‌های اقتصادی دنیا به دلیل این که کمترین میزان دست‌مزد به این کودکان تعلق می‌گیرد باعث ایجاد سودهای سرشاری برای طبقه سرمایه‌دار می‌شود. معمولن کودکان مهاجر مانند کودکان افغانی، به دلیل شرایط غیر انسانی که به کل افراد خانواده‌شان تحمیل می‌شود از قربانیان اصلی پدیده‌ی کار کودک هستند. کودکی که در خانه و به همراه افراد خانواده‌اش کار می‌کند در محصولی که به صورت جمعی تولید می‌شود سهیم است و کل افراد خانواده با دریافت دست‌مزد‌های بسیار سطح پایین که به واسطه‌ی تولید عایدشان می‌شود، سودهای کلانی برای کارفرماهای دست دوم یا دست سوم و به طور کلی برای سرمایه‌داری ایجاد می‌کنند. نظام سرمایه‌داری هرگز نمی‌خواهد کار کودکان که در کنار قاچاق مواد مخدر و صنعت سکس از سودآورترین منابع درآمدهش هستند از میان برود. دست مزد بسیار کم، امکان

توسری زدن به کودکان و امکان کنترل بیش از معمول آنان، احتمال آزار جنسی، آزار روانی و تنبیه بدنی و کلامی وضعیتی است که اکثر کودکان کار با آن دست به گریبان هستند.

کودکان کار به علت پایگاه طبقاتی خانواده‌شان ناچار به فروختن نیروی کارشان می‌شوند. این کودکان متعلق به طبقه‌ی کارگرند. کودکانی که به جای بازی و تحصیل و حق کودکی تبدیل به برده‌های ارزان قیمتی برای نظام سرمایه‌داری می‌شوند و در این میان از ابتدایی‌ترین حقوق کودکی و انسانی خود محروم می‌شوند و آسیب‌های روانی و جسمی فراوانی را متحمل می‌شوند. فشارهایی که در اثر مبارزات در طبقه‌ی

تجمع اعتراضی ۵۰۰ کارگر لوله‌سازی خوزستان در مقابل استانداری و بستن خیابان در اعتراض به ۶ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۱) /
تجمع اعتراضی کارگران صنایع چوب طالقان در مقابل دفتر مرکزی شرکت (۱۳۸۶) / اعتصاب سی کارگر شرکت "کشش" بوکان
(۱۳۸۶)

اعتصاب کارگران کارخانه پشمینه و کبریت سازی تبریز (۱۳۲۲) / تجمع بیش از سیصد نفر از کارگران کاغذ سازی شوشتر در برابر
استانداری و حمله نیروهای انتظامی به تجمع (۱۳۸۶) / حمایت سندیکای کارگران شرکت واحد از کامیون داران اهواز (۱۳۸۷)
/ تجمع اعتراضی کارگران کارخانه‌ی خاور رشت و درخواست رسیدگی به وضعیت کارگران این کارخانه (۱۳۸۹)

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه قند یاسوج در مقابل استانداری در اعتراض به ۳ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۱) / تجمع کارگران ناز
نخ قزوین در مقابل نهاد ریاست جمهوری (۱۳۸۵) / تجمع حدود ۷۰ کارگر کارخانه چینی البرز برای پیگیری مطالبات و حقوق
مقابل این شرکت (۱۳۸۹) / تجمع ۲۰۰ نفر از کارگران معترض کارخانه ریسنده گی نازنخ قزوین در مقابل کارخانه (۱۳۸۹)

اعتصاب ۲ هزار نفر از کارگران و کارکنان پالایشگاه نفت خارک (۱۳۵۷) / تجمع کارگران کارخانه آهک صنعتی و هیدرآل لریستان و
درخواست آنان برای راه‌اندازی دوباره این واحد در مقابل فرمانداری پلدختر (۱۳۸۰) / دو هفته تجمع اعتراضی کارگران بازنشسته
میران برای عدم دریافت سنوات پس از دو سال بازنشستگی (۱۳۸۳) / تجمع اعتراضی کارگران آونگان لولک جلوی درب کاوخانه
(۱۳۸۸)

تجمع کارگران شرکت سراب بافت در مقابل مجلس برای ۱۷ ماه حقوق معوقه / اعتصاب کارگران روغن نباتی قو (واقع در تهران)
در اعتراض به عملکرد مدیریت این شرکت (۱۳۸۹)

تحصن ۲ هزار کارگر در برابر شهرداری برای درخواست آزادی یوسف افتخاری (۱۳۲۲) / تحصن ۳۰۰۰ نفر از کارگران نیشکر هفت
تپه در برابر فرمانداری (۱۳۸۶) / تجمع کارگران شهرداری منطقه ۷ تهران در برابر مجلس (۱۳۸۶) / تجمع معلمان حق التدریس
استان لرستان مقابل مجلس (۱۳۸۷) / ادامه اعتراضات و اعتصاب رانندگان و کامیون داران اهواز (۱۳۸۷) / اعتصاب ۳ روزه
کارگران کارخانه لاستیک بارز در اعتراض به شرایط اسف بار کارشان و عدم پرداخت اضافه کاری روتین (شروع از ۴ مهر) (۱۳۸۹)

تجمع خبازان کرمانشاه در محل اتحادیه در اعتراض به افزایش قیمت آرد (۱۳۸۳)

اعتصاب دو روزه کارگران برق رشت برای بهبود وضعیتشان (۱۳۲۵) / راهپیمایی بیکاران تبریزی به خشونت کشید (۱۳۵۸)

.....
.....
.....

آزادی رضا روستا از زندان و ممنوع الخروج شدن وی (۱۳۲۴) / اعتصاب لجن داران قشم (۱۳۵۸) / کارگران نساجی کاشان در اعتراض به عدم پرداخت به موقع دستمزدها در مرکز شهر دست به تجمع اعتراضی زدند (۱۳۸۳) / تجمع کارگران کمپرسورسازی قزوین در اعتراض به تعطیلی واحد تولیدی (۱۳۸۵)

.....
.....

اعتصاب غذای صدها نفر از کارگران پتروشیمی آبادان در اعتراض به تاخیر در پرداخت وام مسکن و بیمه تکمیلی (۱۳۸۱) / اعتصاب بیش از ۵۰۰ نفر از کارگران نیشکر هفت تپه (۱۳۸۸)

.....
.....

یورش ماموران امنیتی و ضد شورش به کارگران نیشکر هفت تپه که در ششمین روز اعتصاب به سر می بردند (۱۳۸۶)

.....
.....
.....

(۵ اکتبر) روز جهانی معلم / اعتراض کارگران قائم شهر به تشدید مشکلات اقتصادی خود (شرکت بیش از ۱۰۰۰ نفر در این اعتراض) (۱۳۷۹) / تجمع اعتراض آمیز کارگران کارخانه های نساجی طبرستان و ولکات قائم شهر نسبت به وضعیت شغلی و حقوقی خود (۱۳۷۹) / روز جهانی معلم

تظاهرات کارگران نساجی اصفهان در اعتراض به مصوبه ی مجلس (۱۳۸۰) / تجمع ۴۰۰ کارگر ریسندگی رحیم زاده اصفهان در اعتراض به عدم دریافت بیش از ۴ ماه حقوق و مزایا (۱۳۸۰) / تجمع کارگران لاستیک البرز در اعتراض به دستمزدهای معوقه (۱۳۸۷) / اعتصاب رانندگان مسکن مهر سندج در اعتراض به حقوق معوقه و لغو کار اجباری و شیفت اجباری (۱۳۸۹)

.....
.....

کارگران ساختمانی سد در برای تامین اضافه دستمزد و تقلیل ساعت کار، دست از کار کشیدند (۱۳۳۹) / درخواست کارگران برای توقیف اموال صاحب کارخانه "یک و یک" به علت عدم پرداخت حقوق ۴ ماه عقب افتاده (۱۳۵۸)

.....
.....
.....

Saturday 8

October 2011

روز جهانی کودک

.....

.....

.....

Sunday 9

October 2011

اعتصاب کارگران ذوب آهن اصفهان، گمرک جلفا و بندر شاهپور (۱۳۵۷) / اعتصاب کارگران پروژه ساخت نیروگاه سیکل ترکیبی
یزد در اعتراض به عدم پرداخت شش ماهه حقوق (۱۳۸۹)

.....

.....

.....

Monday 10

October 2011

(۱۰ اکتبر) روز جهانی لغو اعدام / اعتصاب کارگران ماشین سازی تبریز (۱۳۵۲) / تحصن کارگران بازنشسته چیت سازی بهشهر
نسبت به عدم پرداخت حقوق و سنوات خدمتی (۱۳۸۰) / اعتراض و اعتصاب غذای کارگران واگن پارس اراک (۱۳۸۸) / (۱۰
اکتبر) روز جهانی لغو اعدام (۱۳۸۸) / تجمع کارگران شرکت های کمباین سازی، واگن پارس و آونگان اراک در مقابل کارخانه و
انستداد ورودی شهر اراک در اعتراض به عدم پرداخت حقوق (۱۳۸۹)

Tuesday 11

October 2011

خواست های ۶ گانه کارگران صنعت نفت در شمال از وزیر نفت، " توسط دبیر سندیکای خطوط لوله ای ری، کیومرث شهنی " و
جلوگیری از پرداخت حقوق کلان به روسا و فسخ قوانین ضد کارگری (۱۳۵۸) / تجمع کارگران کنف کار گیلان در مقابل
استانداری (۱۳۸۶)

.....

.....

Wednesday 12

October 2011

تجمع ۲۰۰ نفر از کارگران کارخانه ریسندگی فرنیخ قزوین در اعتراض به وضعیت شغلی خود و ایجاد کار و راهاندازی کارخانه و
درخواست حقوق معوقه (۱۳۸۹)

.....

.....

.....

Thursday 13

October 2011

اعتراض کارگران ذغال سنگ کرمان به علت عدم رسیدگی به مشکلات شان (۱۳۸۰) / تجمع اعتراضی جمعی از کارگران کارخانه
روغن نباتی پارس قو در اعتراض به نامشخص بودن وضع شغلی (۱۳۸۹)

.....

.....

.....

Friday 14

October 2011

تجمع کارگران خیاز سقر در مقابل اداره کار (۱۳۸۸)

.....

.....

.....

Saturday 15

October 2011

اعتراض کارگران پالایشگاه نفت شیراز و نساجی یزد (۱۳۵۷)

.....

.....

.....

Sunday 16

October 2011

تجمع اعتراضی کارگران نساجی نخاب تبریز در مقابل فرمانداری در اعتراض به تعویق دستمزدها و اخراج و بیکاری (۱۳۸۱)

.....

.....

.....

Monday 17

October 2011

روز جهانی ریشه‌کنی فقر / اعتصاب کارگران کارخانه شاهی به علت عدم دریافت حقوق ۳ ماه معوقه خود (۱۳۲۸) / کارگران

کارخانه فرش غرب در مقابل خانه کارگر کرمانشاه در اعتراض به تعطیلی کارخانه و عدم پرداخت مطالبات تجمع نمودند (۱۳۸۷)

/ تجمع اعتراضی کارگران شهرداری منطقه یک آبادان در مقابل شهرداری در اعتراض به ۴ ماه حقوق معوقه. (۱۳۸۹) / روز جهانی

ریشه‌کنی فقر

Tuesday 18

October 2011

اعتصاب کارگران گمرک و اسکله‌های بندر شاپور (۱۳۳۷) / اعتصاب کارگران نفت آبادان و اهواز و گروه صنعتی بهشهر (۱۳۵۷) / کارگران

نساجی بابکان آمل در اعتراض به دستمزدها معوقه و تعطیلی کارخانه و بیکاری دست به تجمع اعتراضی زدند (۱۳۸۳) / تجمع اعتراضی کارگران قوه

پارس در برابر استانداری (۱۳۸۶) / ترور مجید حمیدی فعال کارگری و عضو کمیته هماهنگی برای کمک .. (۱۳۸۶) / اعتراض کارگران لوله‌سازی

خوزستان در مقابل استانداری در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای معوقه (۱۳۸۸)

Wednesday 19

October 2011

کارگران مخابرات برج میلاد برای دستمزدها معوقه و افزایش دستمزد و کاهش ساعت کار اعتصاب کردند (۱۳۸۳) / تجمع

کارگران دفاتر ICT نده، میاندوآب و مهاباد و کنترول‌نویسان شرکت آب و فاضلاب ارومیه در اعتراض به وضعیت کاری در مقابل

استانداری آذربایجان غربی (۱۳۸۹)

.....

حذف یارانه‌ها بیشترین فشار را به کارگران

و خانواده‌های آنان و به ویژه کارگران بیکار وارد می‌کند

Thursday 20

October 2011

.....

.....

.....

.....

Friday 21

October 2011

آغاز به کار اتحادیه کارگران نساجی (۱۳۸۰) / اعتصاب ۱ ساعته کارگران اتوبوس‌رانی اهواز در اعتراض به تعویق دستمزدها

..... (۱۳۸۳)

.....

.....

Saturday 22

October 2011

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه لوله بتنی اهواز در میدان شهدا (۱۳۸۸)

.

.

.

.

Sunday 23

October 2011

برگزاری موفقیت آمیز اولین انتخابات سندیگای کارگران نیشکر هفت تپه، با شرکت اکثر کارگران از بخش های کشاورزی و

تولید (۱۳۸۷) / تجمع بیش از ۱۰۰ کارگر کارخانه پوشینه بافت برای پیگیری حقوق معوقه

۱۲ ماهه (۱۳۸۹)

.

Monday 24

October 2011

اعتراض کارگران صنایع چوب ایران به عملی نشدن وعده مسئولان بانک های ملی و مسکن (۱۳۷۷) / تحصن دوباره کارگران

شهرداری ایلام به دنبال عدم تعهد شهرداری در مورد پرداخت حقوق و مزایا (۱۳۷۸) / سومین روز اعتراض کارگران پارسپلون

خرم آباد (۱۳۸۴) / تجمع کارگران کارخانه کیان تایر در اعتراض به دستمزدهای معوقه و اعزام نمایندگان به وزارت صنایع

(۱۳۸۹) / تجمع معلمان خرید خدمتی و ضمن خدمت در مقابل مجلس در اعتراض به اخراج خود. (۱۳۸۹)

Tuesday 25

October 2011

اعتصاب چند ساعت برخی از اتوبوس های خطی تهران نسبت به عدم پرداخت اضافه کاری (۱۳۸۹)

.

.

.

Wednesday 26

October 2011

اعتصاب کارگران شرکت راهگا در اعتراض به عدم تمدید دفترچه های بیمه (۱۳۸۳) / ممنوعیت اشتغال کارگران مهاجر افغان در

خمین با صدور بخشنامه ی فرمانداری (۱۳۸۳) / تجمع اعتراضی کارگران کیان تایر در کارخانه در اعتراض به وضعیت کارخانه و

حقوق معوقه (۱۳۸۹)

.

Thursday 27

October 2011

اعتصاب حدود ۱۵۰ کارگر دباغی در ۳ دباغ خانه محلی در تبریز (۱۳۸۷) / تجمع کارگران مخابرات شیراز در اعتراض به

خصوصی سازی در مقابل استانداری (۱۳۸۸)

.

.

Friday 28

October 2011

اعتصاب کارگران معدن زغال سنگ شاهرود (۱۳۵۲) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانجات مقدم کرج در اعتراض به خارج شدن

کارگران با سابقه از شمول قانون مشاغل سخت و زیان آور (۱۳۸۱) / اعتصاب کارگران شرکت صنعتی دریایی ایران در اعتراض به

اخراج و برای افزایش دستمزد (۱۳۸۳)

.

کارگران چه کسانی هستند و طبقه‌ی کارگر چیست؟

صنایع غذایی کار می‌کنند؛ بعضی در نانوبی، بعضی در صنایع فلزی و یا ماشین سازی، نفت و سوخت، نیروگاه‌ها، ساختمان‌سازی و مسکن‌سازی و راه‌سازی و پروژه‌های عمرانی کار می‌کنند و... ما در سراسر جهان یک وضعیت داریم، همه نیروی کارمان را می‌فروشیم و توسط طبقه‌ی سرمایه‌دار استثمار می‌شویم. فارغ از رنگ و نژاد و ملیت و دین و رنگ و قومیت و جنسیت، چه زن و چه مرد، همه و همه طبقه‌ی جهانی کارگر را تشکیل می‌دهیم. سرمایه‌داری هم یک طبقه‌ی جهانی است که برای حفظ نظامی که مان اوست در هر جای جهان مداخله می‌کند تا از سرمایه‌های شرکت‌ها و بانک‌ها و دولت‌های خودش حمایت کند. انواع و اقسام نهادها و ارگان‌های قانونی و اجرایی و قضایی و امنیتی و ارتشی و پلیسی و رسانه‌ای برای خود دارد. حتا به اسم حقوق کارگران و یا به اسم حقوق بشر نهادهای دل‌خواه خود را می‌سازد تا نیروی‌ها کارگران را به هرز ببرد. سعی می‌کند با دامن زدن به اختلافات مذهبی یا نژادی و یا اختلاف جنسیتی در میان ما شکاف اندازد تا مبادا ما متحد شویم و نظام کارگری و طبقاتی خودمان را برپا کنیم. اما طبقه‌ی کارگر به تجربه دریافته است که با افزایش آگاهی خود و با اتحاد هر چه بیشتر و با ایجاد و یا تقویت تشکلات طبقاتی خود باید علاوه بر کسب مطالبات اقتصادی و سیاسی‌اش بیشتر و بیشتر خود را متشکل کند، تا بتواند مناسبات و وضعیت و شیوه و نحوه‌ی تولید سرمایه‌داری که سود طلبانه و غیر انسانی است را براندازد و با سازمان‌یابی هرچه بیشتر برای کل جامعه‌ی بشری نظامی برپا کند که در آن تولید کنندگان ثروت‌های دنیا یعنی طبقه‌ی کارگر که اکثریت جامعه‌ی بشری را تشکیل می‌دهد به قدرت برسد. کارگران و افراد درون طبقه‌ی کارگران باید در اتحاد و ایجاد و تقویت تشکلات خود ساخته و مستقل از کارفرمایان و دولت‌ها در محیط کار خود و سپس متحد شدن تشکلات مختلف در صنف خود و متحد کردن تشکلات‌های اصناف و نیز متحد کردن تمام تشکلات و سازمان‌های کارگری در سراسر جهان به خواسته‌های اصلی خود برسند. سرمایه‌داری و نظام اقتصادی - سیاسی - فکری و اجتماعی آن اکنون به صورتی جهانی عمل می‌کند، پس نیاز است که طبقه‌ی کارگر نیز هرچه بیشتر خود را متحد و متشکل کند تا بتواند بر علیه نظام سرمایه‌داری جهانی نبرد کند. شکست در هر مبارزه‌ی طبقه‌ی کارگر در هر جای جهان، شکستی برای کل طبقه‌ی کارگر است و هر پیروزی متحدانه و سازمان‌یافته، پیروزی‌ای است اساسی برای کل طبقه‌ی کارگر جهانی.

هر چه مستحکم‌تر باد همبستگی طبقاتی کارگران

با پایان یافتن جوامع بی طبقه‌ی اولیه و پیدایش جوامع طبقاتی، استثمار انسان از انسان آغاز گردید. سراسر تاریخ جوامع طبقاتی چیزی جز مبارزه بین طبقات استثمارگر و ستم‌کش نیست. در چند قرن اخیر و اکنون در سراسر جهان دو طبقه‌ی سرمایه‌دار و کارگر در مقابل یکدیگر قرار گرفته‌اند؛ این دو طبقه و به اشکال مختلف در جدال و نبرد و نزاع و تضاد لحظه به لحظه و دائمی با یکدیگر هستند. طبقه‌ی کارگر از جان و نیروی کار خود مایه می‌گذارد و ثروت تولید می‌کند و طبقه‌ی سرمایه‌دار حاصل دست‌رنج و کار کارگران را به جیب می‌زند. نظام سرمایه‌داری انگل‌وار شیرهی جان و مال کارگران را می‌مکد تا با استثمار و بهره‌کشی از نیروی کار کارگران به سود برسد. سرمایه‌دار مقداری از سود حاصله را صرف خرج‌های آن‌چنانی خود کرده و مابقی آن را به ثروت و سرمایه‌ی پیشین خود اضافه می‌کند تا بتواند ما کارگران را بیشتر استثمار کند و خود به سود بیشتری برسد. به این ترتیب همیشه از استثمار نیروی کار ما کارگران است که سرمایه‌داران به سرمایه و دم و دستگاه و ابزار تولید و خدمات می‌افزایند. آنان برای حفظ نظام سرمایه‌داری و برقرار نگه داشتن نظام‌های قدرت و زور و تسلط خود بر علیه ما، با همین ثروتی که خودمان تولید می‌کنیم خدم و حشم و نیروی پلیس و سرکوب و قانون‌گذاری و عوامل اجرایی و رسانه و دستگاه آموزشی و تبلیغی خود را تقویت می‌کنند. به ما می‌گویند سرمایه‌دار، سرمایه با خود آورده؛ چه دروغ شرم‌آوری! سوال این جاست که این سرمایه را از کجا آورده؟ مادرزادی داشته است؟! اگر به ارث برده، پدر یا مادر سرمایه‌دارش از کجا آورده‌اند؟ منابع طبیعی که مال همه‌ی مردم است؛ از هر کجا که شروع کنیم و بررسی کنیم می‌بینیم به جز استثمار کردن نیروی کار تعدادی کارگر امکان ندارد چیزی به سرمایه‌ی سرمایه‌داران اضافه شود. ما کارگران صاحب ابزار تولید نیستیم و به جز فروش نیروی کارمان هیچ راهی برای زنده ماندن نداریم و نیروی کارمان را درست عین بقیه‌ی کالاها به سرمایه‌داران می‌فروشیم، اما سرمایه‌داران برای خرید این کالا یعنی نیروی کارمان، پول کامل نمی‌پردازند بل فقط بخش کمی از ارزش این کالا را می‌پردازند و از بخش بیشتری که نمی‌دهند و می‌دزدند ارزش اضافه کسب می‌کنند و دریک کلام به خاطر تسلط سیاسی‌شان بر جامعه‌ی طبقاتی و به طور ساده و واضح به دلیل زورگویی‌شان، از استثمار نیروی کار ما سود به کف می‌آورند.

ما کارگران یک طبقه‌ایم. کارگر تنها معنا ندارد. ما در شغل‌های گوناگون و صنف‌های مختلف و به صورتی زنجیروار حاصل کار یکدیگر را تکمیل می‌کنیم. یکی در معدن، دیگری در کارخانه، یکی در بخش خدمات عمومی، حمل و نقل و ترابری یا باربری و بعضی در توزیع مشغول به کار هستیم. بخشی برای حفظ نیروی کار کارگران در بخش بهداشت و درمان کار می‌کنند تا نیروی کار ارزان تلف نشود، برخی در بخش آموزش نیروی متخصص برای استثمار آماده می‌کنند، برخی در کار خانگی - مثل بسیاری از زنان - بردگی می‌کنند و کاملن مفت و مجانی به بقای نیروی کار همسران‌شان کمک می‌کنند تا آنان بتوانند زنده بمانند و فردا و فرداها برای سرمایه‌داران سود تولید کنند؛ برخی در تولید پوشاک و برخی در

تجمع اعتراضی کارگران سازمان آب و فاضلاب خرمشهر در مقابل درب ورودی شرکت (۱۳۸۴)

.

.

.

تجمع کارگران فرنخ و مه نخ قزوین در مقابل مجلس (۱۳۸۴) / هزارو ششصد نفر از کارگران شرکت کشتی سازی فرا ساحل در اعتراض به حذف مزایا دست از کار کشیدند (۱۳۸۴)

.

.

.

پایان موفقیت آمیز اعتصاب کارگران چرم سازی تبریز و افزایش دستمزد کارگران (۱۳۸۷) / اعتصاب کارگران کارخانه چینی یزد برای گرفتن ۸ ماه حقوق معوقه خود (۱۳۸۳) / تجمع اعتراضی کارگران خدماتی دانشگاه تربیت معلم برای افزایش دستمزد و اضافه کاری (۱۳۸۳) / اعتراض کارگران قسمت بافندگی کارخانه نساجی کردستان در اعتراض به اخراج کارگران (۱۳۸۳) / تجمع اعتراضی کارگران شرکت فرش البرز بابلسر همراه خانواده هایشان (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارگران پوشینه بافت قزوین (۱۳۸۴) / ادامه اعتصاب کارگران کارخانه کیان تایر (۱۳۸۹)

تجمع اعتراضی ۷۰ تن از کارگران مجتمع پوشاک طیس نسبت به عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۷۶) / تجمع اعتراضی کارگران مترو در ایستگاه میدان توپخانه نسبت به حقوق و مزایای معوقه شان (۱۳۷۶) / راهپیمایی اعتراضی کارگران مزارع نیشکر شرکت کشت و صنعت کارون در اعتراض به شرایط سخت کار (۱۳۸۳)

.

.

.

.

.

.

افزایش دستمزد کارگران را باید

با اتحاد و همبستگی طبقاتی و نیروی

تشکل های کارگری به سرمایه داری تحمیل کرد.

تجمع کارگران در اعتراض به اصلاح قانون کار در مقابل مجلس به مدت سه روز (۱۰ تا ۱۲ آبان) (۱۳۸۵) / تجمع بازنشستگان ذوب آهن اصفهان (۱۳۸۸)

.

.

.

اعتصاب کارگران کارخانه آلومینوم اراک (۱۳۸۸) / راهپیمایی کارگران مزارع نیشکر کشت و صنعت کارون شوستر در اعتراض به رای کمیته کارهای سخت و زیان آور، که آن ها را از فهرست کارهای سخت و زیان آور خارج نموده بود (۱۳۸۳)

.

.

آبان ۱۴
۸ ذی الحجه ۱۴۳۲Saturday 5
November 2011

افتتاح سندیکای کارخانجات و صنایع اصفهان (۱۳۳۶) / اعتراض کارگران شرکت ایران جیکا و کالش گیلان نسبت به نامعلوم بودن وضعیت مالی و حقوقی شان (۱۳۷۹) / اعتصاب کارگران کارخانه چینی مهدی یزد و ممانعت از خروج اعضای هیئت مدیره از کارخانه (۱۳۸۳) / اعتصاب کارگران کارخانه‌ی چینی مهدی یزد و ممانعت کارگران از خروج اعضای هیئت مدیره از شرکت و در اختیار گرفتن آنها به مدت پنج روز. (۱۳۸۳)

آبان ۱۵
۹ ذی الحجه ۱۴۳۲Sunday 6
November 2011

اعتصاب کارگران ساختمان کاخ دادگستری به علت کمی حقوق و زیاد بودن ساعت کار (۱۳۲۱) / اعتصاب کارگران زن کارخانه شهناز اصفهان جهت افزایش حقوق به میزان ۳۵ ریال طبق قانون کار (۱۳۳۸) / مسدود نمودن جاده ساری - قائم شهر توسط کارگران نساجی مازندران در اعتراض به ناتوانی مدیران و عدم کنترل دولت (۱۳۷۹) / تظاهرات اعتراضی بازنشستگان تامین اجتماعی در مقابل مجلس و درخواست افزایش ۱۵٪ حقوق (۱۳۸۹)

آبان ۱۶
۱۰ ذی الحجه ۱۴۳۲. تعطیلMonday 7
November 2011

اعتصاب کارگران کارخانه شهناز نسبت به دستگیری ۲ کارگر (۱۳۳۸) / اعتصاب کارگران روزمزد و قراردادی شهرداری مسجدسلیمان در اعتراض به عدم پرداخت ۴ ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۳) / نامه علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه خطاب به کارگران، برای کمک به خانواده های کارگران زندانی هفت تپه (۱۳۸۸)

آبان ۱۷
۱۱ ذی الحجه ۱۴۳۲Tuesday 8
November 2011

تحصن موفقیت آمیز اعضای تعاونی مصرف کارگران شرکت واحد تهران (۱۳۸۴)

آبان ۲۰
۱۴ ذی الحجه ۱۴۳۲Friday 11
November 2011

تجمع اعتراضی کارگان لاستیک البرز در اعتراض به دستمزدهای معوقه (۱۳۸۷)

آبان ۱۹
۱۳ ذی الحجه ۱۴۳۲Thursday 10
November 2011

.
.
.
.
.

Wednesday 9
November 2011آبان ۱۸
۱۲ ذی الحجه ۱۴۳۲

اعتراض کارگران شرکت دریایی ایران صدرا به عدم دریافت حقوق خود (۱۳۷۶) / اعتراض کارگران کارخانه فرش اکباتان قزوین در مقابل سازمان بازنشستگان در تهران برای رسیدگی به وضعیت نابسامان خود (۱۳۷۹) / اعتراض و راهپیمایی هفت کیلومتری کارگران نقش ایران قزوین در اعتراض به طرح تعدیل نیرو و اخراج ۱۹۰ کارگر این شرکت (۱۳۸۳) / تجمع صدها کارگر شرکت «فرینج و ممنخ» و «پوشینه‌بافت» قزوین و «ایران برک» رشت مقابل مجلس در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه‌ی خود (۱۳۸۴) / تجمع جمعی از کارگران تعدیل شده سازمان اتوبوسرانی زنجان (۱۳۸۸)

اعتصاب کارگران کارخانه های تهران و بنگاه راه آهن در اعتراض به کشته شدن ۲ کارگر و مجروح شدن چند کارگر دیگر در انبار کالای ایستگاه راه آهن (۱۳۲۵) / آودیس مسروپیان کارگر قتادی و فعال کارگری هدف ۵ تیر مسلسل قرار گرفت و جان باخت (۱۳۳۲) / اعتراض زنان ساکن شهرک "فردیس" کرج به تاخیر طرح گاز رسانی و مسدود نمودن یلوار شهدا (۱۳۸۵)

تجمع اعتراض آمیز کارگران چیت ری بهشهر برای دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۰) / تجمع کارگران معادن هت آباد اصفهان در مقابل سازمان صنایع و معادن در اعتراض به تعطیل معادن و بیکاری ۱۰ هزار کارگر (۱۳۸۱) / اعتصاب بیش از ۴۰۰ نفر از کارگران "نوشاب" در غرب تهران (۱۳۸۵).

تجمع کارگران کتف کار گیلان (۱۳۸۸)

اعتصاب کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی زاینده رود اصفهان نسبت به عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۴۲) / تجمع کارگران چینی حمید در قم (۱۳۸۸)

خدمات و امکانات رایگان اجتماعی باید جایگزین کار خانگی زنان شود.

اعتراض کارگران در میدان بهارستان به سیاست های ساعد (نخست وزیر) (۱۳۲۳) / اعتراض کارگران شرکت تولیدی خزر خز تنکابن برای دریافت حقوق معوقه ۸ ماهه خود (۱۳۷۸).

کارگران کارخانه بارفوق با مسدود کردن جاده اصفهان تهران خواستار دریافت حقوق معوقه خود شدند (۱۳۸۰) / تجمع کارگران معادن فادیات در مقابل فرمانداری بندر عباس به علت عدم دریافت حقوق

اعتصاب کارگران کارخانه پشم باف اصفهان به علت عدم دریافت حقوق و قطع نان کارگزاران (۱۳۳۹) / اجتماع ۵۰۰۰ نفر از کارگران تهران و حومه در ورزشگاه معتمدی، همزمان با اجتماعات مشابه در سایر شهرهای کشور، در اعتراض به طرح مجلس برای خارج کردن کارگران قراردادی از شمول قانون کار (۱۳۸۳). / تجمع اعتراضی کارگران صنایع فولاد بندر خمینی به همراه خانواده هایشان در مقابل فرمانداری ماهشهر (۱۳۸۴) / اعتصاب کارگران کارخانه نساجی کردستان با پیروزی پایان یافت (۱۳۸۴).

اعتصاب کارگران ریسباف قم برای عدم دریافت دستمزدهایشان (۱۳۲۸) / اعتراض کارگران شرکت فوکو صنعت همدان نسبت به عدم تأمین شغلی (۱۳۷۹). / اجتماع کارگران استان کردستان، اعضای انجمن صنفی خبازان و کارگران اخراجی در محل محوطه ی انجمن صنفی خبازان سندانج در اعتراض به طرح مجلس برای خارج کردن کارگران قراردادی از شمول قانون کار و بی حقوقی کارگران (۱۳۸۳) / تجمع اعتراضی بیش از ۲۵۰ کارگر لوله سازی خوزستان به خاطر ۱۸ ماه حقوق معوقه در مقابل استانداری خوزستان (۱۳۸۹)

تجمع صدها کارگر ساختمانی در مقابل مجلس در اعتراض به طرح قانون عدم بیمه اجباری کارگران ساختمانی (اصلاح ماده ۱۵۶ قانون برنامه پنجم توسعه) (۱۳۸۹)

تجمع چند صد کارگر ساختمانی در مقابل مجلس در اعتراض به عدم اجرای قانون بیمه اجباری (۱۳۸۹)

حمله به کارگران اعتصابی کفش ۳ ستاره در مقابل وزارت صنایع (۱۳۷۹) / اعتصاب مجدد کارگران نساجی کردستان در اعتراض به عدم پرداخت اضافه کاری ایام تعطیل (۱۳۸۳)

هر چه مستحکم تر باد همبستگی طبقاتی کارگران.

تجمع کارگران شرکت ساسان در اداره کار (۱۳۸۸) / اعتصاب ۱۷۰۰ نفر از کارگران شرکت جهان فارس در دیلم در اعتراض به ۸ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹)

تجمع اعتراضی کارگران کارخانجات نساجی سیمین اصفهان مقابل هتل هما در اعتراض به اخراج و موقعیت شغلی نامناسب (۱۳۸۳) / تجمع کارگران گوشت زیاران مقابل سازمان خصوصی سازی (۱۳۸۸) / روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان

ابراهیم مددی : نایب رئیس هیأت مدیره‌ی
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران
وحومه

منصور اسانلو : رئیس هیأت مدیره‌ی سندیکای
کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران وحومه

سید هاشم خواستار : نماینده‌ی
معلمان در کانون صنفی فرهنگیان
خراسان

غلامرضا غلامحسینی :
عضو سندیکای کارگران
شرکت واحد اتوبوسرانی
تهران وحومه

افشین ندیمی : عضو
کمیته‌ی هماهنگی برای
کمک به ایجاد تشکلهای
کارگری

کارگر زندانی آزاد باید گردد

بهر روز نیکو فرد:
کارگر زندانی
نیشکر هفت تپه

نبی الله باستان : عضو کانون صنفی معلمان
شهرکرد

رسول بدائی : عضو هیأت
مدیره‌ی کانون صنفی معلمان

رضا شهابی : عضو هیأت مدیره‌ی سندیکای
کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران وحومه

بهنام ابراهیمزاده : عضو
کمیته‌ی پیگیری ایجاد
تشکلهای آزاد کارگری

تجمع اعتراضی کارگران جامکو مقابل نهاد ریاست جمهوری (۱۳۷۹).....

.....

.....

.....

.....

تجمع کارگران اخراج شدی شهرداری تهران در مقابل ساختمان مرکزی شهرداری (۱۳۷۹)/ تجمع نمایندگان شرکت بلر در مقابل وزارت کار (۱۳۸۴)/ تجمع ۸۰۰ کارگر لاستیک الیز در مقابل وزارت دفاع برای هفت ماه دستمزد معوق (۱۳۸۷) /

تجمع بیش از ۲۵۰ نفر از کارگران لوله‌سازی خوزستان با خواسته راه‌اندازی مجدد کارخانه پرداخت ۱۹ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹)

.....

اعتصاب کارگران هندی پالایشگاه آبادان (۱۳۹۹)/ اعتصاب ۱۶ هزار نفر از کارگران تاکسیرانی تهران (۱۳۴۳) / تجمع اعتراضی شماری از کارگران کارخانجات مخابرات راه دور ایران در شیراز در اعتراض به دستمزد معوقه ۱۷ ماهه (۱۳۸۹)

.....

اجتماع کارگران معترض چیتی سازی گیلان در مقابل استانداری در اعتراض به ۸ ماه حقوق معوقه خود که با حمله پلیس و ضرب و شتم و دستگیری کارگران همراه بود. (۱۳۸۱)/ روز جهانی همبستگی با مردم فلسطین

.....

.....

تصویب طرح معافیت کارگاه‌های زیر ۵ نفر از شمول قانون کار در مجلس (۱۳۷۸) / تجمع کارگران بیمارستان امین آریاشهر در محل بیمارستان برای دریافت حقوق معوقه (۱۳۷۹) / اجتماع اعتراضی ۱۸۰ نفر از کارگران پیمانکاری گچساران در اعتراض به ۳ ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۱) / اجتماع اعتراضی کارگران کارخانه قند میاندوآب در کارخانه برای مطالبات صنفی و درخواست آزادی زندانیان سیاسی (۱۳۸۱) / کارگران صنایع پوشش رشت در حرکتی اعتراضی جاده اصلی رشت انزلی را بستند (۱۳۸۴)

**کارگران مهاجر، می‌بایست از حقوق برابر شهروندی
در هر کشور از جمله کشور ایران برخوردار باشند.**

تجمع معلمان حق التدریس در مقابل مجلس برای رسمی شدن (۱۳۸۷)/ روز جهانی مبارزه با ایدز

.....

.....

.....

تاسیس سندیکای کارگران خیابان اصفهان (۱۳۴۱)/ بستن جاده مشهد - شیروان توسط کارگران البان خراسان و اسفنج شیروان در اعتراض به ۳ ماه حقوق معوقه و تعطیلی کارخانه (۱۳۸۱)/ روز جهانی لغو برده‌برداری

.....

.....

شنبه آذر

۱۲ آذر ۱۳۹۰
۷ محرم ۱۴۳۳

Saturday 3
December 2011

اعتراض کارگران میدان میوه و تره بار تهران نسبت به عدم بیمه از سوی کارفرمایان (۱۳۷۴)/ تجمع اعتراضی کارگران علاءالدین در مقابل وزارت صنایع (۱۳۷۹)/ تجمع تعدادی از کارگران رفنگر شهرداری کرج مقابل فرمانداری در اعتراض به اخراج (۱۳۸۸)/ روز جهانی معلولان

یکشنبه

۱۳ آذر ۱۳۹۰
۸ محرم ۱۴۳۳

Sunday 4
December 2011

تجمع اعتراضی کارگران نساجی اکباتان در اعتراض به اخراج (۱۳۸۵)/ اعتصاب و اعتراض راهبران مترو تهران برای پرداخت سختی کار (۱۳۸۸)/ تجمع مجدد کارگران ریسندگی خاور رشت در مقابل اداره صنایع و معادن رشت در اعتراض به ۹ ماه حقوق معوقه. (۱۳۸۹)/ روز بیمه

دوشنبه

۱۴ آذر ۱۳۹۰
۹ محرم ۱۴۳۳. تعطیل

Monday 5
December 2011

.
.
.
.

سه شنبه

۱۵ آذر ۱۳۹۰
۱۰ محرم ۱۴۳۳. تعطیل

Tuesday 6
December 2011

تشکیل اتحادیه کارگران اصفهان توسط تقی فدakar (۱۳۲۱)/ اعتراض گروهی از کارگران پرسی گاز نسبت به واگذاری ماشین‌های حمل گاز به پیمانکاران (۱۳۷۹) / تجمع کارگران شرکت ریسندگی و بافندگی کاشان مقابل فرمانداری کاشان در اعتراض به حقوق معوقه و عدم رسیدگی به مشکلات آنها (۱۳۸۹)

چهارشنبه

۱۶ آذر ۱۳۹۰
۱۱ محرم ۱۴۳۳

Wednesday 7
December 2011

تخصن کارگران و پرسنل بیمارستان‌های امام و طالقانی ایلام در محوطه بیمارستان برای دریافت حقوق عقب افتاده و رسیدگی به مشکلاتشان (۱۳۷۹)/ تجمع کارگران بنیاد مستضعفان تهران مقابل اداره کار در اعتراض به دستمزدهای معوقه و لغو قرارداد موقت و درگیری با مامورین نیروی انتظامی (۱۳۸۱)/ کارگران قوه پارس در اعتراض به دریافت نکردن ۵ ماه حقوق مقابل استانداری قزوین تجمع کردند. (۱۳۸۵).

پنجشنبه

۱۷ آذر ۱۳۹۰
۱۲ محرم ۱۴۳۳

Thursday 8
December 2011

تجمع جمع کسیری از کارگران لاستیک سازی "آرتاویل تایر" مقابل فرمانداری اردبیل و خواهان بازگشت به کار شدند (۱۳۸۷)
.
.
.

جمعه

۱۸ آذر ۱۳۹۰
۱۳ محرم ۱۴۳۳

Friday 9
December 2011

اعتصاب کارگران برق الوند برای حق بیمه و تناسب دستمزد با سابقه کار (۱۳۳۵).
.
.
.

Saturday 10
December 2011

آذر ۱۳۹۰
۱۴ محرم ۱۴۳۳

مسدود کردن خیابان رجایی به مدت ۳ ساعت توسط کارگران شرکت جواهریان (۱۳۷۹)/ اعتصاب حدود ۱۷۰ نفر از کارگران کارخانه‌ی سیمان استهبان در اعتراض به عدم اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل (۱۳۸۳)/ کارگران کارخانه نساجی پوشینه بافت جاده را بستند. (۱۳۸۵)

Sunday 11
December 2011

یک شنبه
آذر ۱۳۹۰
۱۵ محرم ۱۴۳۳

تجمع ۵۰ کارگر شرکت پخش دارویی هجرت در مقابل دفتران شرکت برای جلوگیری از اخراج خود (۱۳۷۹)/ اخراج ۲ هزار کارگر نساجی طبرستان (۱۳۷۹)/ تجمع و تحصن ۲۰۰ کارگر دوچرخه سازی قوچان برای تغییر مدیریت و جلوگیری از اخراج (۱۳۸۱)/ تجمع کارگران معدن ذغال سنگ "تخت" مینو دشت در مقابل فرمانداری (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارگران اخراجی نساجی کردستان مقابل اداره کار سنندج در اعتراض به لحاظ نکردن شرایط کار سخت و زیان‌آور در سوابق بیمه‌ای آنان. (۱۳۸۹)/ روز جهانی کوهستان

Monday 12
December 2011

دو شنبه
آذر ۱۳۹۰
۱۶ محرم ۱۴۳۳

.

Tuesday 13
December 2011

سه شنبه
آذر ۱۳۹۰
۱۷ محرم ۱۴۳۳

اعتصاب کارگران کارخانه برق به علت تنگی معیشت و فشار زندگی و اعتراض به اخراج "رادپور" کارمند کارخانه که در مورد کارگران حاضر به مذاکره با رئیس کل برق شده بود (۱۳۲۳)

Wednesday 14
December 2011

چهارشنبه
آذر ۱۳۹۰
۱۸ محرم ۱۴۳۳

تجمع اعتراضی حدود ۹۰ نفر از کارگران بهمن پلاستیک در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد در برابر وزارت کار (۱۳۸۳)

قراردادهای ننگین و اسارت‌بار کار

تحت عنوان قراردادهای موقت و سفید امضاء تنها

با مبارزه‌ی متحد و متشکل کارگران لغو خواهد شد.

Thursday 15
December 2011

پنج شنبه
آذر ۱۳۹۰
۱۹ محرم ۱۴۳۳

اعتصاب حدود ۴۰۰ نفر از کارگران نساجی بابکان آمل در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد (۱۳۸۳)/ اعلام موجودیت کمیته دفاع از حقوق دستگیر شدگان اول ماه مه سقز با حضور ۶۷ نفر عضو (۱۳۸۳)

Friday 16
December 2011

جمعه
آذر ۱۳۹۰
۲۰ محرم ۱۴۳۳

.

۲۶

آذر ۱۳۹۰
۲۱ محرم ۱۴۳۳

Saturday 17

December 2011

اعتصاب و اعتراض در بین کارگران دخانیات (۱۳۴۸).....

یک شنبه

۲۷

آذر ۱۳۹۰
۲۲ محرم ۱۴۳۳

Sunday 18

December 2011

اعتصاب کارگران دخانیات در نتیجهی تعویق اضافه حقوق (وساطت دکتر کشاورز نماینده بندر انزلی و دکتر رادمنش نماینده لاهیجان برای حل مشکل (۱۳۲۲)/ درحرکتی اعتراضی کارگران صنایع فرش راوند جاده قدیم کاشان قم را بستند (۱۳۸۴)/ روز جهانی مهاجران

دو شنبه

۲۸

آذر ۱۳۹۰
۲۳ محرم ۱۴۳۳

Monday 19

December 2011

کارگران شرکت نیخ الیز اعتصاب کردند (۱۳۸۴)

سه شنبه

۲۹

آذر ۱۳۹۰
۲۴ محرم ۱۴۳۳

Tuesday 20

December 2011

انتخابات سندیکایی کارگران کارخانه‌های کاشان (۱۳۴۹)/ اعتصاب کارگران لاستیک سازی البرز در اعتراض به چند ماه عدم پرداخت دستمزد (۱۳۸۴) / برگزاری مراسم روز نفی خشونت علیه زنان در سمنندج (۱۳۸۷) / تجمع ۱۲۰ کارگر خدماتی شرکت سایپا در مقابل ساختمان وزارت صنایع در اعتراض به پرداخت نشدن حق بیمه‌های خود (۱۳۸۹)/ تجمع نزدیک به ۲۰۰ نفر از کارگران خدمات پالایشگاه آبادان در اعتراض به کسر عیدی و سنوات آخر سال (۱۳۸۹).....

جمعه

۲

دی ۱۳۹۰
۲۷ محرم ۱۴۳۳

Friday 23

December 2011

اعتصاب کارگران نساجی خوی برای پرداخت دستمزد و پاداش بهرموری (۱۳۸۱) / اعتصاب بیش از ۳۰۰ نفر از کارگران مجتمع ماشین‌سازی اراک نسبت به نادیده گرفتن موقعیت سخت شغلی (۱۳۸۳)/ تجمع کارگران کارخانه صنایع فلزی در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه (۱۳۸۷)/ تجمع کارگران لاستیک سازی اردبیل در اعتراض به تعطیلی کارخانه و بالاترکلیفی (۱۳۸۷)/ محکومیت دستگیری اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد از سوی قانون (۱۳۸۴).....

پنج شنبه

۱

دی ۱۳۹۰
۲۶ محرم ۱۴۳۳

Thursday 22

December 2011

تحصن کارگران شرکت فنی پرس ایران در اعتراض به ضعف مدیریت و اخراج بی رویه کارگران در مقابل استانداری لرستان (۱۳۸۰)/ بازداشت اعضای هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه (۱۳۸۴)

۱

دی ۱۳۹۰
۲۶ محرم ۱۴۳۳

۲

دی ۱۳۹۰
۲۷ محرم ۱۴۳۳

چهارشنبه

۳۰

آذر ۱۳۹۰
۲۵ محرم ۱۴۳۳

چرا باید تشکل های کارگری خودمان را ایجاد کنیم؟

تبلور افزایش یابنده و هر چه بیشتر شعور و آگاهی طبقاتی اکثریت کارگران عضو آن تشکل است. نبود این آگاهی طبقاتی در یک تشکل (هم برای ایجاد و هم برای تداوم آن) سرنوشت بسیار غم انگیزی در پی دارد چرا که هر تشکلی با هر پایه‌ای از رشد همواره کم یا زیاد با انحرافات غیر کارگری مواجه است و بنابراین همیشه باید در جهت جلوگیری از این انحرافات تلاش کرد و این روند نباید هیچ گاه متوقف شود. در این مسیر باید به موضوعات زیر دقت داشته باشیم: این طور نیست که یک تشکل رادیکال کارگری به یک باره و در یک

لحظه‌ی خاص خلق شده باشد. برای ایجاد و همچنین بعد از ایجاد آن، همواره باید بسترسازی و آگاهی‌رسانی مداوم داشت. طبیعی است که خواست ایجاد تشکل در محیط کار در آغاز خواست همهی کارگران و با حداکثرشان نیست و توسط تعدادی کارگر فعال و پیش رو یا نهادهای پیشرو، مطرح و تبلیغ می‌شود. این خواسته و تبلیغ آن‌ها در جهت ایجاد تشکل، جای خود را به آرامی در میان عموم کارگران باز خواهد کرد و ضروری‌ترین پیش شرط آن واقعی و ملموس بودن دلایل ایجاد تشکل برای کارگران است. بسترسازی و آگاهی دادن برای ایجاد تشکل باید از خواسته‌های موجود کارگران آغاز شود اما در همان ابتدا باید در نظر داشت که قصد از تشکل‌یابی افزایش توان طبقاتی کارگران است تا ضمن به دست آوردن مطالبات و خواسته‌های اقتصادی-سیاسی خود بتوانند در مسیر پیشرفت‌شان، مناسبات سرمایه‌داری را از میان بردارند. در مراحل اولیه باید فعالیت را با دور هم جمع شدن کسانی از خود کارگران در آن محیط کاری و حول مطالبات ملموس کارگران آغاز کرد. در ادامه و مرحله به مرحله با گرفتن امتیازات جدید، تعداد بیشتری از کارگران - با نقش آگاه‌گرانه‌ی پیشروان - سطح مبارزه و آگاهی خود را بالاتر می‌کشند، زیرا کارگران به صورت جمعی‌تر و متشکل‌تر توانسته‌اند موفقیت کسب کنند و نتیجتاً ضرورت اعتراض، حرکت و اقدام آگاهانه و سازمان‌یافته در قالب تشکل خودساخته‌ی خود را روز به روز بیشتر و به صورتی عملی درک می‌کنند؛ کارگرانی که در اعتراضات کارگری پیشرو هستند و از نظر وجهی اجتماعی و عمومی بین کارگران در سطح قابل قبولی هستند، همواره باید نقش آگاه‌گرانه‌ی خود را برای کمک به سازمان‌یابی کارگران و بسترسازی، ایجاد و تقویت تشکل ایفا کنند. کارگران آگاه باید با پیوند یافتن با کارگران هم‌فکر خود، مسیری را هموار کنند که طی آن بتوان به عناوین مختلف دور هم جمع شده و بر سر موضوعات مشترک به بحث و تبادل نظر بپردازند. این جمع‌ها بنا به موقعیت محل کار از نظر بزرگی و گستردگی سالن‌های موجود در آن محیط و یا صنف و تعداد کارگران شاغل در آن تشکیل می‌شوند. این جمع‌ها کمیته‌هایی کارگری‌ای هستند که مغز متفکر هدایت خواست و مطالبات کارگران و به خصوص خواست ایجاد تشکل در محیط کار هستند و در واقع نطفه‌هایی هر حرکت کارگری در جهت خواست و مطالبه‌ی عموم کارگران از همین جمع‌ها آغاز می‌شود و با بحث‌های گسترده به عموم کارگران منتقل

می‌شود. کارگران پیشرو باید هر لحظه و هر جا با بسترسازی و آگاهی دادن و مداخله‌ی مسئولانه در اعتراضات کارگری به ایجاد یا ارتقای تشکل‌های خود ساخته‌ی کارگری کمک و یاری رسانند؛ کارگران نیز برای به دست آوردن مطالبات‌شان راهی جز ایجاد تشکل‌های خود ندارند.

می‌دانیم، این کارگران هستند که تمام ثروت‌های مادی و معنوی جهان را تولید می‌کنند و همین کارگران اکثریت افراد جامعه را تشکیل می‌دهند. بنابراین اگر قرار است قانون، نهاد یا تشکلی مشروع و درست باشد، باید قانونی و نهادی باشد که حق و مطالبات این اکثریت را تأمین کند. اما چون سرمایه‌داری نظامی است که با خونریزی و جنایت، خود را بر جهان حاکم کرده است، تمام تلاش و امکانات خود را به کار

می‌گیرد که قوانین و نهاد و سازمان‌های سرمایه‌داران را بر جامعه حاکم کند. طبقه‌ی سرمایه‌دار، کار همهی ما کارگران فکری و یدی را در افسار، لایه‌ها و صنف‌های مختلف به غارت می‌برد و قسمت زیادی از ارزش کار ما را دزدیده و از آن سود کسب می‌کند؛ سرمایه‌داران و کارفرمایان دولتی و خصوصی به اندازه‌ی تمام ارزش کار ما، به ما دست‌مزد نمی‌دهند و تفاوت آن را (که به آن ارزش اضافی می‌گویند) به جیب می‌زنند و فقط به ما کارگران آن قدر دست‌مزد داده می‌شود که جان داشته باشیم و کار کنیم تا آن‌ها همچنان سود به جیب بزنند. در واقع آنان معادل تمام ارزش کارمان به ما دست‌مزد نمی‌دهند و دست‌مزد دریافتی ما فقط بخش بسیار ناچیزی از ارزش نیروی کار ماست. آنان با سرقت بخش زیادی از کار ما کارگران، بر سرمایه و ابزار و کارگاه و کارخانه‌های خود افزوده و سرمایه‌های‌شان را بیشتر و بیشتر می‌کنند. سرمایه‌داران برای حفاظت از این روش دزدی و غارت و استثمار، دولت و سازمان‌های سرمایه‌داری خود را دارند تا مبدا کارگران بتوانند با مبارزه حق خود را به دست آورند. تمام نهادها در نظام سرمایه‌داری به صورت یک‌پارچه در خدمت استثمار کارگران هستند و اگر قوانینی پیدا شوند که گاه و تا حدی به نفع کارگران باشند، حاصل به عقب راندن دم و دستگاه سرمایه‌داری و نتیجه‌ی امتیازی است که کارگران با مبارزه‌ی متشکل‌شان به دست آورده‌اند و این طور نیست که این امتیازات را کسی به آن‌ها اعطا کرده باشد، به عنوان مثال طبقه‌ی کارگر برای رسیدن به هشت ساعت کار در روز، سال‌ها مبارزه‌ی متشکل کرده است. کارگران (منظور از کارگر فقط کارگران ساختمانی، کارگران کارخانه‌جات و یا کارگران کشاورزی نیست، بل که معلمان، پرستاران، زنان خانه دار و بسیاری از مزد بگیران نیز کارگر محسوب می‌شوند زیرا برای زنده ماندن، جز فروش نیروی کارشان چاره‌ای ندارند.) هر روزه با مشکلاتی مانند اخراج، حقوق‌های معوقه، نداشتن بیمه، پایین بودن دست‌مزد و سطح معیشت، قراردادهای موقت و سفید امضاء، سرکوب اعتصاب و اتحاد و سرکوب فعالین و تشکل‌های طبقاتی‌شان روبرو هستند. همان‌طور که گفته شد نظام سرمایه‌داری با تمام نهادهایش به صورت یک‌پارچه علیه کارگران و مزدبگیران متحد است و با این اوصاف آیا کارگران می‌توانند با حرکت‌های شخصی و انفرادی حقوق پایمان شده‌ی خود را به دست آورند؟ هرگز! چنین اقدامی در نطفه سرکوب شده و صدای آن به گوش هیچ کس نمی‌رسد. ما کارگران برای موفقیت باید تشکل‌های خودساخته و مستقل از دولت، کارفرما و سرمایه را ایجاد کنیم تا با اتحاد، آگاهی طبقاتی و اتکا به قدرت جمعی‌مان بتوانیم خواسته‌های خود را به کارفرمایان، دولت و نظام سرمایه‌داری تحمیل کنیم و پایه‌های یک نظام انسانی را بریزیم. اما سؤال اساسی این جاست که یک تشکل کارگری چگونه باید به وجود بیاید و بسترهای لازم برای آن چیست؟ وقتی از یک تشکل کارگری رادیکال نام می‌بریم مقصود از رادیکال بودن آن صرفاً تجمع تعدادی کارگر یا یک دیکتاتور نام تشکلی خاص نیست، بل که منظور

Saturday 24

December 2011

افتتاح سندیکای کارگران بانک ملی (۱۳۴۵)/ در گذشت علی امید از رهبران جنبش کارگری (۱۳۵۲)/ تجمع کارگران پرریس سندج در مقابل اداره کار (۱۳۸۷)/ تجمع همسران کارگران شرکت صنایع اراک در مقابل استانداری (۱۳۸۸)

Sunday 25

December 2011

اعتصاب کارگران ذوب آهن کرج به علت نامرتب بودن وسایل رفت و آمد (۱۳۳۶)/ اعتصاب دو روزه کارگران ایران ترانسفورد در اعتراض به حقوق معوقه و قراردادهای موقت (۱۳۸۰)/ اعتصاب رانندگان شرکت واحد با مطالبه افزایش دستمزد (۱۳۸۴)/ تجمع کارگران اخراجی صندوق نسوز خرم مقابل دادگاه بومهن (۱۳۸۷)/ تجمع ۱۰۰ نفر از کارگران لوله‌سازی اهواز در اعتراض به حقوق معوقه و درخواست تعیین تکلیف وضعیت بازنشستگی (۱۳۸۹)

Monday 26

December 2011

اعتراض کارگران کارخانه نساجی بافتن اصفهان با بستن خیابان چهارباغ برای عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۰)/ اعتراض جامعه ی کارگری گیلان به ضرب و شتم کارگران چینی گیلان (۱۳۸۱)/ اعتراض ۲۵۰ نفر از کارگران کارخانه ی درخشان یزد به دلیل عدم دریافت حقوق به مدت ۶ ماه و نتیجه نگرفتن از اقدامات معمولی خود، و بستن خیابان شهید چمران یزد به مدت سه ساعت. (۱۳۸۱) / پایان موفقیت امیز اعتصاب کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه به شرط رسیدگی به خواست های کارگران (۱۳۸۴)/ حمایت کارگران شرکت شاهو از اعتصاب ۴ دی کارگران شرکت واحد (۱۳۸۴)

Tuesday 27

December 2011

تجمع کارگران ریسندگی و بافندگی بارش اصفهان برای رسیدگی به مشکلات و دریافت حقوق معوقه ۷ ماهه (۱۳۸۰)/ کارگران شیشه میرال جاده ساوه را بستند (۱۳۸۴) / فشار مضاعف بر اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد و مسدود شدن حساب های بانکی این سندیکا از سوی دولت (۱۳۸۴)/ تجمع کارگران کتف کار در مقابل فرمانداری رشت در اعتراض به حقوق معوقه (۱۳۸۹)/ تجمع بیش از ۹۰ نفر از کارگران لوله سازی خوزستان در مقابل حراست در اعتراض به کارشکنی های مستمر مامورین و مقامات مختلف (۱۳۸۹)

Wednesday 28

December 2011

اعتصاب تلگراف چپان تبریز برای دریافت حقوق عقب مانده شان (۱۲۸۵)/ مسدود شدن چند ساعته ی جاده اصلی رشت - صومعه سرا به علت اعتراض کارگران کارخانه پیرسان به عدم دریافت حقوق معوقه شان (۱۳۷۷)/ تجمع اعتراضی کارگران کارخانه سراب بافت شهرستان سراب (۱۳۸۴)/ دستگیری ابراهیم مددی نائب رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در محل اداره کار شمال تهران (۱۳۸۷) / تجمع ۵۰۰ کارگر نی بر هفت تپه و کشت و صنعت کارون شوشتر در مقابل اداره کل تامین اجتماعی خوزستان در اعتراض به عدم محاسبه سنوات بیمه ای (۱۳۸۹)

Thursday 29

December 2011

تجمع حدود هزار نفر کارگر کارخانه فرنیخ و منیخ و نانزنج در جاده بین المللی قزوین در اعتراض به سه ماه دستمزد معوقه و بستن جاده و آتش زدن لاستیک (۱۳۸۷)/ کشته شدن ۸ کارگر بر اثر انفجار در کارخانه صنایع دفاع زرین شهر (۱۳۸۷)/ در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد ۳۰۰ کارگر مجتمع صنعتی شمال غرب تبریز دست از کار کشیدند (۱۳۸۷)/ اعتصاب کارگران شهرداری رامهرمز به مدت ۳ روز در اعتراض به عدم پرداخت شش ماه دستمزد (۱۳۸۷)/ تجمع آموزش یاران نهضت سواد آموزی مقابل مجلس (۱۳۸۷)

Friday 30

December 2011

اعتراض کارگران شهاب خودرو به دستمزد معوقه (۱۳۸۷)/ ۸۵۰ کارگر کارخانه ی ریگ سازی مشهد در اعتراض به عدم پاسخ دهی به خواست های شان اعتصاب کردند (۱۳۸۳)/ اعتصاب حدود ۲۵۰ نفر از کارگران شرکت کتف کار رشت به دلیل عدم پرداخت دستمزد (۱۳۸۳) / اعتصاب و تحصن کارگران کارخانه پارس متال تهران در اعتراض به حقوق معوقه (۱۳۸۹)

۱۰ دی ۱۳۹۰
۶ صفر ۱۴۳۳Saturday 31
December 2011

اعتصاب ۱۰۰۰ نفر از کارگران قند میاندوآب در اعتراض به طرح طبقه‌بندی مشاغل و عدم پرداخت دستمزد که با حمله مأمورین و سرکوب کارگران همراه شد. (۱۳۸۱) / نامه جمعی از کارگران ایران خودرو به سازمان جهانی کار برای آزادی اسانلو (۱۳۸۴)

.....

.....

۱۱ دی ۱۳۹۰
۷ صفر ۱۴۳۳Sunday 1
January 2012

اعتصاب و اعتراض کارگران شرکت تیپک همدان (۱۳۸۷) / تجمع کارگران شرکت "بلند پایه" در کرمانشاه در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای معوقه (۱۳۸۷) / بازداشت یازده تن از نمایندگان معلمان (۱۳۸۷) / صد نفر از کارگران شاغل در پروژه احداث پروژه حکمتانه استان همدان اعلام کردند از بیست روز پیش به دلیل عدم پرداخت دستمزد ۴ ماه گذشته در اعتصاب هستند. (۱۳۸۷) / تجمع کارگران لاستیک البرز در مقابل ساختمان مدیریت (۱۳۸۸) / تجمع مجدد کارگران اخراجی نساجی کردستان در

اعتراض به لحاظ نکردن شرایط کار سخت در سوابق بیمه ایشان (۱۳۸۹)

۱۲ دی ۱۳۹۰
۸ صفر ۱۴۳۳Monday 2
January 2012

کانون صنفی معلمان ایران

تجمع اعتراضی پرستاران در مقابل ریاست‌جمهوری در اعتراض به عدم رسیدگی به وضعیتشان (۱۳۸۳) / کارگران شرکت پوشینه بافت در حرکتی اعتراضی جاده اصلی قزوین به رشت را بستند (۱۳۸۴) / پس از ۳۵ روز اعتراض کارگران پارس خودرو دست به اعتصاب زدند (۱۳۸۴) / گردهم آبی شش هزار نفره کارگران شرکت واحد در سالی سر پوشیده استادیوم آزادی برای پیگیری خواسته‌هایشان (۱۳۸۴) / اعتصاب ۳۵۰۰ کارگر لاستیک بارز با درخواست تحقق مطالبات اعتصاب قبلی (۱۳۸۹)

۱۳ دی ۱۳۹۰
۹ صفر ۱۴۳۳Tuesday 3
January 2012

اعتراض کارگران کاخ دادگستری به طرز رفتار رئیس اداره برق نسبت به کارگران برق (۱۳۲۳) / سومین روز اعتصاب کارگران لاستیک بارز (۱۳۸۹) / تجمع ۲۰۰ نفر از کارگران رسمی شرکت پارس متال در اعتراض به ۱۰ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹)

.....

.....

Wednesday 4
January 2012چهارشنبه ۱۴ دی ۱۳۹۰
۱۰ صفر ۱۴۳۳

تجمع کارگران مبلیران مقابل وزارت کار (۱۳۷۸) / اعلام همبستگی فدراسیون کارگران حمل و نقل اروپا با سندیکای کارگران شرکت واحد (۱۳۸۴) / تحصن کارگران شرکت سیمان سفید ارومیه مقابل استانداری (۱۳۸۴) / اعتصاب ۱۲۰۰ تن کارگران مجتمع صنعتی البرز برای حقوق عقب‌افتاده و مطالبات دیگر (۱۳۸۹) / تجمع ۱۰۰ نفر از کارگران لوله‌سازی خوزستان، در اعتراض به وضعیت زندگی خود و عدم پرداخت ۲۰ ماه حقوق معوقه شان، در مقابل ساختمان حراست این شرکت (۱۳۸۹) / پایان موفقیت‌آمیز اعتصاب در کارخانه‌ی لاستیک بارز (۱۳۸۹)

اتحاد و همبستگی

کارگران شاغل (اعم از رسمی، قراردادی و پیمانی)

و بیکار ضامن پیشبرد و به ثمر رسیدن مبارزات کارگری است.

Thursday 5
January 2012پنج شنبه ۱۵ دی ۱۳۹۰
۱۱ صفر ۱۴۳۳

تجمع اعتراضی کارگران صنایع فروآلیاژ ازنآ در اعتراض به فروش کارخانه و لزوم واگذاری سهام به کارگران (۱۳۸۱) / تظاهرات کارگران شهرداری طیس در اعتراض به اخراج‌ها (۱۳۸۱) / راهپیمایی کارگران در تهران در محکومیت اعمال دولت کویت علیه کارگران ایرانی / تحصن و اعتصاب غذای کارگران و کارکنان شرکت پل اکریل (۱۳۸۴) / تجمع کارگران شرکت کندلوس تنکابن جلوی فرمانداری (۱۳۸۸) / تجمع بیش از ۴۰ نفر از کارگران پارس متال در اعتراض به حقوق معوقه (۱۳۸۹)

Friday 6
January 2012جمعه ۱۶ دی ۱۳۹۰
۱۲ صفر ۱۴۳۳

تجمع ۶۰۰ کارگر متروی پل صدر (۱۳۸۸)

.....

.....

.....

تاسیس سندیکای خیز کرمانشاه (۱۳۴۲) / رانندگان شرکت واحد تهران به نشانه‌ی اعتراض به دستگیری اسانلو، چراغ‌های اتوبوس‌ها را روشن کردند. به دنبال این حرکت اعتراضی رانندگان، سه نفر از کارگران دستگیر شده آزاد شدند (۱۳۸۴)

راهپیمایی اعتراضی و تحصن کارگران کارخانه‌های نساجی کاشان به مدت ۵ روز (۱۳۸۰) / تجمع جمعی از اخراج شدگان شغل نگهداری راه آهن شهری تهران و حومه (مترو) در محل دانشکده مترو تهران (۱۳۸۰) / راهپیمایی کارگران شرکت سازمایه پاکدشت (۱۳۸۴) / کارگران میدان گازی پارس جنوبی فازهای ۶ و ۷ و ۸ در اعتراض به کیفیت نامناسب غذا در محل کار دست به تجمع زدند (۱۳۸۴) / اعتصاب کارگران کیان‌تایر جهت دریافت مطالبات معوقه (۱۳۸۹)

تجمع کارگران ریسندگی مهرآباد در مقابل خانه کارگر برای رسیدگی به وضع کارخانه و دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۰)

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه پارس متال جهت پیگیری مطالبات معوقه (۱۳۸۹)

شوراهای اسلامی کار و خانه‌ی کارگر،
نهادهایی ضد کارگری و فرمایشی هستند
که حامی کارفرمایان و دولت‌های سرمایه‌داری‌اند.

بستن جاده اصفهان- تهران توسط کارگران کارخانه بارش اصفهان برای چندمین بار در اعتراض به عدم دریافت حقوق ۸ ماهه خود (۱۳۸۰) / تجمع ۱۵۰ نفر از کارگران فرش پارس قزوین در اعتراض به عدم پرداخت ۴ ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۷) / تجمع کارگران شرکت واحد در مقابل مسجد الغدير در پی ادامه‌ی بازداشت منصواسانلو. (۱۳۸۴)

Saturday 14

January 2012

اعتصاب کارگران کارخانه شاهر در سندج برای دستمزدهای معوقه و محبوس کردن کارفرما به همراه همسرش در اتاق کار خود (۱۳۸۳) / تجمع ۲۰۰ نفر از کارگران بازنشسته تامین اجتماعی در مقابل مجلس به دلیل افزایش نیافتن مستمری‌ها و عدم شمولیت قانون خدمات کشوری (۱۳۸۷)

Sunday 15

January 2012

.
.
.
.

Monday 16

January 2012

پایان اعتصاب کارگران کیان‌تایر با دریافت مطالبات جاری (۱۳۸۹)
.
.
.

Tuesday 17

January 2012

اعتصاب کارگران سد زیردان در اعتراض به عدم پرداخت ۵ ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۳) / تجمع ۱۰۰ کارگر شرکت تبریز ساختمان مجری ساخت قطعه ۵ راه‌آهن قزوین به رشت به دلیل عدم دریافت حقوق ۱۱ ماهه و عیدی و سنوات ۳ ساله مقابل استانداری گیلان (۱۳۸۹)

Wednesday 18

January 2012

کارگران کارخانه ارج خواستار آزادی سیاسی برای همه گروه‌ها شدند (۱۳۵۷) / تهدید ۳ هزار کارگر شرکت ساختمانی پرسپزیون که ۷ ماه حقوق نگرفته‌اند به تصرف اموال این شرکت (۱۳۵۷) / تجمع اعتراضی کارگراه راه و ترابری مهاباد در اعتراض به کاهش و پایین بودن دستمزد (۱۳۸۱) / تظاهرات کارگران شرکت تولیدی برق ایلام (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارکنان برق تهران به کسر مبالغ اضافه کار و حق شیفت و عدم پرداخت حق بیمه (۱۳۸۹)

کارگران برای به دست آوردن مطالبات شان باید

نیروی متحد و متشکل خود را جایگزین سه‌جانبه‌گرایی،

این ابزار دست سرمایه‌داری علیه کارگران نمایند.

Thursday 19

January 2012

تجمع کارگران دانشگاه علوم پزشکی شهکرد در اعتراض به اجرای طرح طبقه بندی مشاغل (۱۳۸۰) / اعتصاب حدود ۲۰۰۰ نفر از کارگران شرکت پارس مینو در اعتراض به عدم پاسخگویی کارفرما به خواست‌هایشان (۱۳۸۳)
.
.
.

Friday 20

January 2012

تشکیل اتحادیه کارگران نفت (۱۳۲۵) / اعتصاب کارگران حریر باقی اصفهان برای عدم اجرای خواسته‌های قانونی خود از سوی کارفرما (۱۳۴۰)
.
.
.

در ادامه‌ی جریان پس گرفتن امتیازاتی که طبقه‌ی کارگر در طول تاریخ به دست آورده است و با کم‌رنگ شدن خدمات رفاهی و اجتماعی در برخی از کشورها، زنان ناچارند باز هم هم‌چون گذشته خود بار این خدمات را بر دوش کنند و علاوه بر کار بیرون از خانه، نگه داری از فرزندان، پرستاری، آشپزی و نظافت را نیز بر عهده بگیرند. از طرفی زنان خانه‌دار در واقع کارگرانی هستند که برای بازتولید نیروی کار همسرانشان در منازل به کار مشغول هستند تا همسرانشان به عنوان برده‌های سرمایه‌داری بتوانند کار کنند و به طبقه‌ی سرمایه‌دار سود برسانند. در واقع سرمایه‌داری به جای این که به دو کارگر مزد بدهد، فقط به یکی از آنان دست مزد پرداخت می‌کند. امور و فعالیت‌های خانه باید بیشتر و بیشتر به خدمات عمومی در اجتماع واگذار شود و زنان به جای بردگی و کارگری در خانه به صحنه‌ی اجتماع وارد شوند.

در ایران وضع به مراتب بدتر است زیرا اکثریت زنان شاغل در ایران یا در بخش‌های خدماتی مثل نظافت، فروشندگی و ... کار می‌کنند و یا در کارگاه‌های کوچک که از شمول قانون کار خارج هستند با حداقل حقوق، ساعات کار طولانی و بدون بیمه و بازنشستگی مشغول به کار هستند. تعداد زیادی از زنان نیز به عنوان کارگران فصلی در بخش تولید مواد غذایی و کنسروسازی که معمولاً کمتر از ۶ ماه طول می‌کشد روزانه ۱۲ ساعت کار می‌کنند و بعد از اتمام این مدت بدون هیچ مطالبه‌ای اخراج می‌شوند. بسیاری از این زنان را زنان بی‌سرپرست و بدسرپرست تشکیل می‌دهند. طبق آمار دولتی وضعیت زندگی ۱/۵ میلیون زن سرپرست خانواده که بار هزینه ۶ میلیون نفر را به عهده دارند بسیار غم‌انگیز است.

در سالهای اخیر به دنبال پیاده شدن طرح تعدیل ساختار اقتصادی و بینکارسازی‌های وسیع و در سال گذشته با حذف یارانه‌ها بسیاری از زنان برای کمک به درآمد خانواده و در عین حال که مجبورند فقر را در خانواده مدیریت کنند، اولین افراد در خانواده نیز هستند که از خواسته‌های خویش مثل خوراک، پوشاک و هزینه‌های پزشکی صرف‌نظر می‌کنند. بسیاری نیز مجبورند به کارهای جانبی مثل سبزی پاک کنی، قطعه کاری، خیاطی، نظافت منازل و دست‌فروشی در خیابان و مترو روی بیاورند. از طرفی تن فروشی نیز به صورت معناداری افزایش پیدا کرده است و سن تن فروشی به زیر ۲۰ سال رسیده است.

در این شرایط ضروری است که کارگران (و مشخص‌تر زنان کارگر و عموم فعالین کارگری) هم‌زمان با پیگیری مطالبات طبقه‌ای عموم کارگران، در مسیر مبارزه و تلاش برای سازمان‌یابی و تشکیل‌یابی خودساخته‌ی کارگران، مطالبات ویژه و خاص زنان کارگر را نیز به طور مداوم، مؤدانه و ویژه پیگیری نمایند و هر روزه بیش از پیش این خواسته‌ها و مطالبات را به کرسی بنشانند.

ستم جنسیتی بر نیمی از جامعه بشری یعنی زنان، ستمی واقعی و زمینی است. این ستم ریشه در نظام طبقاتی و مالکیتی خصوصی داشته و سرنوشت زنان را نه تنها به عنوان انسان، بل که به عنوان جنس فرودست نیز رقم می‌زند. زنان و به خصوص زنان کارگر هر لحظه و هر روز با ستم‌ها و نابرابری‌های بی‌شماری دست به گریبان هستند. ستم‌ها و تبعیض‌های جنسیتی در محیط‌خانه، در باورها و سنت‌ها و فرهنگ‌ها، ستم‌های جنسیتی در مدرسه، دانشگاه، اجتماع، محیط‌های کار و فعالیت؛ این ستم‌ها و تبعیض‌ها از لحظه‌ی تولد با زنان همراه است و در واقع وضعیتی غیر انسانی در جامعه را به وجود آورده است.

برای رسیدن به جامعه‌ای برابر و بدون اختلاف طبقاتی باید علیه تمام روابط، فرهنگ‌ها، باورها، سنت‌ها، قوانین، نهادها و شیوه‌های ظالمانه‌ای که به دلیل وجود نظام طبقاتی و استثمارگر، تکرار و تولید می‌شوند نیز مبارزه کرد. ستم جنسیتی یکی از این روابط دیرپاست.

زنان در همه عرصه‌های اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و مدنی از بسیاری از حقوق انسانی بی‌بهره‌اند و از این فرودستی رنج می‌برند. در این میان اما زنان طبقه‌ی کارگر علاوه بر ستم ناشی از قوانین و شرایط واقعی تبعیض‌آمیز، بار ستم طبقاتی ناشی از تقسیم جنسیتی کار را نیز به دوش می‌کشند. از این رو زنان کارگر در هر محیط کاری، زنان زحمت‌کش، معلم، پرستار، خانه‌دار و ... با آگاهی از حقوق انسانی خویش تلاش می‌کنند تا با حضور جمعی در حیطه‌های کار و زندگی، برای حقوق انسانی خویش تلاش کنند و در راستای حضور در تشکلهای طبقاتی کام‌بردارند.

نظام سرمایه‌داری همیشه برای کسب سود بیشتر با پرداخت دست‌مزد کمتر، از نیروی کار زنان و کودکان استفاده کرده است. همچنین زنان همواره اولین قربانیان بحران‌های اقتصادی سرمایه‌داری هستند. سرمایه‌داری به زنان و کودکان به عنوان ارتش ذخیره کار نگریسته و در دوران‌های رونق اقتصادی و شکوفایی، زنان را وارد بازار کار کرده و آنان را با دستمزدهای پایین به کار می‌گیرد به طوری که زنان در برابر کار مساوی تقریباً ۳۰ درصد کمتر از مردان حقوق می‌گیرند.

در دوران رکود مانند بحران کنونی که سرمایه‌داری جهانی با آن درگیر است، برای تعدیل نیروی کار، اخراج زنان از مراکز تولیدی و صنعتی دو برابر مردان بوده است، زیرا فشار ناشی از بحرانی که در ابتدا بیشتر در بخش صنعت و خودروسازی بود، به دلیل تاثیر شرایط بر عرصه‌های دیگر، به سرعت بر زنان کارگر در تمامی صنف‌ها وارد آمد. این در حالی بود که سرمایه‌داری نیروی کار زنان را در بخش‌های خدماتی و مشاغل موقت با دست‌مزدی ناازل و شرایط سخت به کار گرفت، مثلاً در ۳۵۰ منطقه اقتصادی حدود ۶۶ درصد نیروی کار را زنان تشکیل می‌دهند.

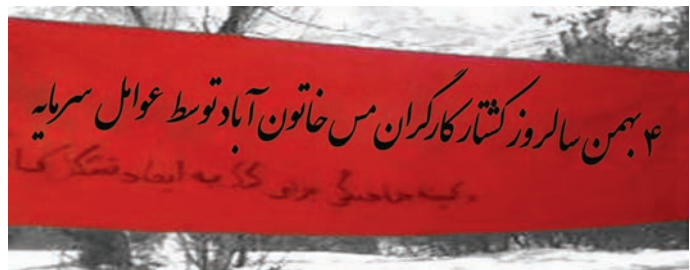
در پیام کارگران و کارکنان صنعت نفت اعلام شد: هیچ حادثه‌ای آنان را از اعتصاب باز نمی‌دارد (۱۳۵۷)/ تظاهرات کارگران و کارکنان تکنوکار و شرکت الباف در دانشگاه تهران (۱۳۵۷)/ استعفاي نماینده اول نفت گران جنوب در اعتراض به مداخلات اخلال گرایانه ی روحانیون اهواز در اعتصاب و مبارزه ی کارگران (۱۳۵۷) / اعتصاب ۳۰۰ کارگر شرکت چینی اوس تبریز (۱۳۸۴)

راهپیمایی کارگران لوله سازی خوزستان در اعتراض به عدم دریافت حقوق معوقه و تامین امنیت شغلی (۱۳۸۰)

دعوت سندیکایی مستقل بافنده سوزنی و کشفاف از کارگران برای راهپیمایی (۱۳۵۷)/ تجمع اعتراضی کارگران نخبان فیروزان تبریز در اعتراض به تعویق دستمزدها و خصوصی سازی (۱۳۸۱)/ بورش نیروهای انتظامی به کارگران اعتصاب ریسندگی و بافندگی فومانت و مجروح کردن ۶ کارگر (۱۳۸۳)/ ۱۵۰ نفر از کارگران کارخانه بوژان لرستان مقابل دفتر مرکزی در تهران تجمع کردند. (۱۳۸۵)/ ۳۰۰ تن از کارگران چینی البرز جاده اصلی شهرک صنعتی قزوین را مسدود کردند. (۱۳۸۵)

تظاهرات کارگران و دانشجویان در مقابل کفش ملی در اعتراض به اخراج کارگران (۱۳۵۷)/ تحسین کارگران مس خاتون آباد کرمان برای جلوگیری از اخراج و دستیابی به کار، مورد حمله نیروهای انتظامی قرار گرفت و ۴ تن از کارگران کشته شدند (۱۳۸۲)/ کارگران فروشگاه زنجیره ای رفاه دست به اعتصاب زدند (۱۳۸۴)/ اعتصاب کارگران سد چپرآباد اشویه به دلیل ۴ ماه عدم پرداخت دستمزد معوقه (۱۳۸۷)/ تجمع اعتراضی کارگران اخراجی کارخانه‌های سرب و روی زنجان همراه با خانواده‌ها در مقابل استانداری (۱۳۸۷)

اعتصاب ۶۶ نانوبی در آمل به علت نداشتن نفت (۱۳۵۷)/ اعلام همبستگی کارگران کارخانه قند مرودشت با مردم (۱۳۵۷)/ اعتصاب غذای ۱۱ روزه در محل کار توسط کارگران ایزان خودرو دیزل (۱۳۸۰)/ اعتصاب کارگران کشت و صنعت نیشکر فارابی اهواز در اعتراض به عدم پرداخت ۵ دستمزد معوقه (۱۳۸۳) / بورش نیروی انتظامی به کارگران باربند ساز در حاشیه جاده تهران کرج (۱۳۸۷) / کشته شدن ۴ نفر از کارگران ایران خودرو در محل کارخانه در اثر برخورد کامیون با آنها (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران نساجی کارخانه وطن اصفهان برای ۸ ساعت کار (۱۳۱۰)/ اعتراض کارگران شرکت نخ کار به عدم دریافت حقوق معوقه خود با تجمع در مقابل وزارت کار و امور اجتماعی (۱۳۷۷)/ تجمع اعتراضی کارگران ایران خورد در اعتراض به کشته شدن همکارانشان و کار در روزهای تعطیل (۱۳۸۹)

اعلام تقاضاهای کارگران راه آهن شاهی در مورد تعطیل بودن روز جمعه، بالا رفتن حقوق کارگران و دادن دستمزد کارگران روزمزد در ایام بیماری (۱۳۴۲)/ اعتصاب کارگران کاشی حافظ شیراز در اعتراض به اخراج ۴۰۰ کارگر و بورش نیروهای انتظامی به کارگران و زخمی و مجروح کردن آنان (۱۳۸۳)/ حمایت جمعی از کارگران ایران خودرو از کارگران شرکت واحد (۱۳۸۴)/ اعتصاب ۷۵ نفر از کارگران شرکت فلات پارس در پتروشیمی پلومیر کرمانشاه در اعتراض به شش ماه حقوق معوقه در مقابل شرکت (۱۳۸۷)

تشکیل کمیته حمایت از کارگران و زحمت کشان (۱۳۵۷)/ حمایت جمعی از کارگران سندج از اعتصاب کارگران شرکت واحد (۱۳۸۴)/ اعتصاب بزرگ رانندگان شرکت واحد تهران و حومه به فراخوان سندیکیشان و سرکوب شدید آنها و بازداشت ۱۶۰۰ نفر از رانندگان (۱۳۸۴) / تجمع کارگران نقش ایران مقابل استانداری قزوین (۱۳۸۴) / تجمع بیش از ۳۰۰۰ کارگر شیفت صبح ایران خودرو با خواسته ایجاد شکل کارگری و رسیدگی به جانباختن تعدادی از کارگران در حادثه و خواسته‌های دیگر (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران کارخانه کبریت سازی تبریز (ممتاز تبریز) در اعتراض به اخراج ۳ کارگر توسط هیئت مدیره (۱۳۳۱)/ قطع نامه حدود ۶ هزار نفر کارگر مسلسل سازی و اعلام همبستگی شان با مردم (۱۳۵۷)/ تجمع اعتراضی ۱۷۰۰ نفر از کارگران کارخانه کشتی سازی صدرا در اعتراض به عدم پرداخت چند ماه دستمزد (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی بیش از ۲۰۰ تن از کارگران خیابان تهران در مقابل ساختمان قدیمی وزارت بازرگانی (۱۳۸۷) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانجات نساجی مازندران مقابل نساجی طبرستان جهت عدم دریافت مطالباتشان (۱۳۸۹)

تأسیس سندیکای کارگران خیابان آبادان (۱۳۴۴) / در نامه کارگران صنعت نفت جنوب اعلام شد: کارگران می‌خواهند در " شورای انقلاب" نمایند داشته باشند (۱۳۵۷)/ اخراج ۷۰۰ کارگر از کارخانه های سیپورکس ایران بدون محاسبه دستمزد و مزایا (۱۳۵۷)/ ۱۵۰ نفر کارگر ایران صدرا در اعتراض به اخراج ۳۸ کارگر درب کارخانه را بستند. (۱۳۸۵) / تجمع بازنشستگان در مقابل تأمین اجتماعی (۱۳۸۷) / تجمع اعتراضی کارگران نساجی مازندران برای دومین روز متوالی در مقابل نساجی طبرستان (۱۳۸۹)

تأسیس سندیکای کارگران خیابان تهران (۱۳۳۵)/ تظاهرات کارگران و کارکنان صنایع نظامی در دانشگاه تهران (۱۳۵۷)/ سندیکای کارکنان خط لوله و مخازرات نفت ری: منافع کارگران در حکومت آینده باید تأمین شود (۱۳۵۷) / تجمع کارگران اخراجی کارخانه قند در مقابل فرمانداری ورامین (۱۳۸۷) / تجمع اعتراضی بیش از ۱۵۰ نفر از کارگران شرکت نساجی خامنه در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد معوقه (۱۳۸۷) / تجمع اعتراضی ۳۰۰ کارگر کارخانه نئوپان شمشوک بابت ۲۰ ماه حقوق و مزایای معوقه در مقابل اداره کار (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران کارخانه‌های نساجی قفر و کلکته چی تبریز در حمایت از اعتصاب کارگران کبریت سازی ممتاز (۱۳۳۱)/ ۷۰۰۰ کارگر بازنشسته شرکت نفت بدون حقوق ماندند (۱۳۵۷)/ ۲۰۰ کارگر کارخانه بیسکویت سازی اخراج شدند (۱۳۵۷) / تجمع ۳۰۰ کارگر پارس متان در مقابل مجلس با خواسته پیگیری مشکلات شغلی و دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۹)

کارگران کشورهای جهان متحد شوید.

تجمع شماری از کارگران شهرداری کرج در مقابل فرمانداری (۱۳۸۴)

تجلیل کارگران و دهقانان و رنجبران از شهدای آزادی (۱۳۲۴)/ اعتصاب ۲۷۰۰ کارگر کارخانه دخانیات تهران (۱۳۳۱)/ در اجتماع کارگران مختلف عنوان شد: کارگران باید سندیکاهای واقعی ایجاد کنند (۱۳۵۷) / تجمع کارگران لوله سازی اهواز در مقابل حراست با خواست دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۹)

اعلام همبستگی کارگران شهرداری با مردم (۱۳۵۷) / اعلام همبستگی ۲۵ هزار کارگر شهر صنعتی البرز با مردم (۱۳۵۷) / راهپیمایی کارگران پوشینه بافت قزوین در مقابل اداره کل منابع قزوین (۱۳۸۴) / در گذشت یلداالله خسرو شاهی عضو شورای کارگران شرکت نفت در دوران انقلاب ۵۷ و زندانی سیاسی دو نظام (۱۳۸۸) / راهپیمایی کارگران شرکت پوشینه بافت قزوین از محل کارخانه تا مقابل فرمانداری شهر صنعتی البرز (۱۳۸۴)

اعتراض موفقیت‌آمیز دو هفته‌ای ۱۷۰۰ کارگر سایت‌های ۱ و ۲ اتکوپرس ایران خودرو در رابطه با دستمزد اضافه کاری (۱۳۸۷) / راهپیمایی کارگران شرکت پوشینه بافت قزوین از میدان ولی عصر به سوی ساختمان استانداری قزوین (۱۳۸۴) / حمایت روزنامه‌ی پروتزر، ارگان حزب کمونیست شوند از مبارزات کارگران شرکت واحد. (۱۳۸۴) / به کارگران آزاد شده‌ی شرکت واحد، اجازه‌ی کار داده نمی‌شود (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارگران کیان تایر در محل کارخانه نسبت به حقوق معوقه و کشیده شدن آن به مقابل فرمانداری چهاردانگه (۱۳۸۹)

درخواست پشتیبانی کارگران جنرال به علت عدم تامین حقوق ۲ ماه شان (آنها برای این منظور به دانشگاه تهران آمدند) (۱۳۵۷) / اعتصاب کارگران و کارمندان کارخانه پارس الکتریک رشت (۱۳۷۹) / راهپیمایی کارگران نساجی تارا قائم شهر در اعتراض به عدم رسیدگی به مشکل معیشتی (۱۳۸۰) / اعتصاب غذای کارگران پارسیلون خرم‌آباد در اعتراض به عدم توجه به خواسته‌هایشان (۱۳۸۵) / تجمع اعتراضی کارگران پوشینه بافت قزوین در مقابل استانداری این شهر و اعتراض به وعده و عیده‌ای مسئولین (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران حروفچین چاپخانه خودکار ایران به علت تأخیر در دریافت دستمزد و شرایط نامطلوب کار (۱۳۲۴) / اشتغال به کار دیواری کارگران اخراجی چاپخانه گرجی بر اثر فشار کارگران و دانشجویان (۱۳۵۷) / زنان ساکن شهرک جعفریه (شهریار) به علت کمبود امکانات رفاهی - عدم گازرسانی و قطع مکرر برق، جاده شهریار - اشتها را مسدود کردند. (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارگران قند بردسیر کرمان در مقابل فرمانداری با خواسته دریافت حقوق معوقه و رانندازی مجدد کارخانه (۱۳۸۹)

اعتصاب ۱۵۰۰ کارگر ساختمان جدید وزارت دادگستری (۱۳۲۰) / سخنرانی ایرج اسکندری نماینده شورای اتحادیه مرکزی اتحادیه‌های کارگران ایران در کنگره بین المللی کارگران دنیا در پاریس، پیرامون اقدامات و اعلام نتیجه فعالیت‌هایشان (۱۳۲۴) / تجمع اعتراضی کارگران پوشینه بافت قزوین در اعتراض به عدم دریافت ۱۱ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹)

تجمع کارگران نساجی چوخابا در اعتراض به تعطیلی کارخانه و عدم دریافت حقوق در مقابل استانداری مازندران (۱۳۷۹) / اعتراض کارگران کارخانه میلیران در مقابل کارخانه برای دریافت حقوق معوقه ۱۸ ماهه (۱۳۷۸) / اعتصاب کارگران شرکت گراد آفرین رباط کریم در اعتراض به عدم پرداخت سه ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۷) / تجمع بیش از ۲۵۰ کارگر پارس متال در کارخانه در اعتراض به عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۹) / تجمع ۶۰ تن از کارگران معترض لوله سازی خوزستان در مقابل حراست با خواسته دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۹)

قطع نامه کارگران چرم سازی تبریز در مورد گرانی کالاهای مصرفی کارگران (۱۳۲۱) / طرح کارگران جنرال موتورز برای شورا‌های کارگری و وظایف آنها (۱۳۵۷) / کارگران جنرال موتورز: تا قطع کامل نفوذ امپریالیسم به مبارزه ادامه خواهیم داد (۱۳۵۷) / تجمع ۲۰۰ نفر از کارگران لوله‌سازی اهواز در اعتراض به عدم پرداخت ۴ ماه دستمزد معوقه، در مقابل استانداری اهواز (۱۳۸۷) / تجمع کارگران پارس متال در مقابل وزارت کار در اعتراض به عدم دریافت حقوق معوقه و تعطیلی کارخانه (۱۳۸۹)

دعوت به همکاری کارگران خیاط برای همکاری سندیکای کارگری (۱۳۵۷) / در جلسه کارگران کارخانه و اصناف تهران اعلام شد: برای ایجاد سندیکای واقعی، کمیته‌های کارگران انتخاب می‌شوند (۱۳۵۷) / اداره کارخانه جنرال توسط "کمیته اجرایی کارگران" (۱۳۵۷) / اعتصاب کارگران کارخانه آرد تهران (۱۳۵۷)

تجمع اعتراض کارگران ریسندگی و بافندگی کاشان و بستن جاده ترانزیتی شمال و جنوب (۱۳۸۰) / تجمع اعتراضی جمعی از کارگران اخراجی مناطق مختلف شهرداری کرمانشاه مقابل اداره کار (۱۳۸۷)

ادامه‌ی تحصن کارگران کارخانه جنرال از ۱۸ بهمن (۱۳۵۷) / تجمع صدها کارگر معدن ذغال سنگ سنگرد در مقابل دفتر ریاست جمهوری (۱۳۸۴) / احضار پنج عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت‌تپه و ابلاغ تاریخ دادگاه در ۲۹ بهمن ۱۳۸۷ (۱۳۸۷) / تجمع ۴۰ نفر زنان دستفروش مترو در مقابل مجلس در اعتراض به عملکرد شهرداری و نیروی انتظامی نسبت به ممانعت از کارشان (۱۳۸۹)

دعوت به سازماندهی کارگران در پیام‌های سیاسی (۱۳۵۷) / اعتصاب کارگران پالایشگاه نفت آبادان در اعتراض به بیکاری (۱۳۸۹)

اعتصاب کارگران ریسمن رسی سمنان در اعتراض به دستگیری یکی از کارگران به نام علی سعیدالدین (۱۳۲۹) / تجمع اعتراضی کارگران سه شرکت پیمانکاری در عسلویه (۱۳۸۴) / بنا به فراخوان کنفدراسیون اتحادیه‌های آزاد کارگری و چندین اتحادیه‌ی دیگر این روز به عنوان روز حمایت از کارگران ایران نامگذاری شد (۱۳۸۴) / نامگذاری این روز به عنوان روز حمایت از کارگران ایران بنا به فراخوان کنفدراسیون اتحادیه‌های آزاد کارگری و چندین اتحادیه‌ی سراسری دیگر (۱۳۸۴)

اعتصاب کارگران کارخانه پشم بافی "صنایع پشم" برای دریافت حق پاداش (۱۳۳۱) / اجتماع کارگران واحدهای شهر صنعتی کاوه در سواه نسبت به دریافت حقوق معوقه شان (۱۳۸۰) / تجمع اعتراضی ۱۲۰ کارگر شرکت پامیکودر طبس در اعتراض به برخورد پیمانکاران (۱۳۸۵) / تجمع بیش از ۵۰۰ تن از بازنشستگان تامین اجتماعی در مقابل مجلس (۱۳۸۷)

تجمع اعتراض آمیز جمعی از کارگران پالایشگاه و انبار نفت تهران برای رسیدگی به وضعیت معیشتی و دستمزد خود در مقابل ساختمان وزارت نفت (۱۳۷۵) / تجمع دوباره کارگران کارخانه نساجی باف ناز در اصفهان (۱۳۸۰) / دستگیری ۲۰ نفر از کارگران ریسندگی نخ قزوین به دنبال تجمع اعتراضی کارگران این کارخانه (۱۳۸۴) / تجمع حدود ۲۰۰ نفر از کارگران نساجی کردستان در مقابل اداره کل استان (۱۳۸۵)

دعوت ۲۰ سندیکا و اتحادیه کارگری از زحمت کشان ایران برای آماده سازی مقدمات انتخابات سندیکاهای واقعی کارگری (۱۳۵۷)/ تجمع کارگران پالایشگاه نفت مقابل وزارت نفت برای تامین حقوق (۱۳۵۷)
.....
.....

"ایجاد ارتش خلق و سندیکای واقعی" از جمله خواست های کارگران و کارکنان اعتصابی صنعت نفت اعلام شد (۱۳۵۷) / کارگران کارخانه آردو خواسار اداره ای کارخانه و سهم داشتن در حکومت شدند (۱۳۵۷) / وزیر کار در پیامی کارگران را از اتخاذ تصمیم هایی که آرامش محیط کار را بر هم بزند، بر حذر داشت! (۱۳۵۷) / اجرای حکم شلاق کارگران به اتهام شرکت در مراسم روز کارگر در سمنج (۱۳۸۷) / تجمع ۷۰ نفر از کارگران اخراجی نساجی کردستان با درخواست بازنشستگی پیش از موعد برای کارهای سخت و زیان آور (۱۳۸۹)

تشکیل سندیکای کارگری صیادان آستارا (۱۳۵۷)/ برکناری مقام ۷ مقام نفتی توسط کمیته اعتصاب کارکنان نفت (۱۳۵۷)/ اعتصاب و تهدید به اعتصاب طولانی هزاران نفر از پرستاران بیمارستان های تهران (۱۳۸۰)/ اعتراض تعدادی از کارگران شرکت لامپ الوند قزوین و تجمع در مقابل فرمانداری (۱۳۸۴)/ تجمع اعتراضی صدها تن از بازنشستگان در مشهد در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات در مقابل کانون بازنشستگان (۱۳۸۷)/ روز جهانی عدالت اجتماعی
.....

اعلام موجودیت کمیته هماهنگی طبقه کارگر در دانشگاه تبریز (۱۳۵۷)/ اعتراض تعدادی از کارگران ساختمانی شرکت پتروشیمی ایلام در مقابل شرکت (۱۳۸۴)/ تجمع بیش از پنج هزار معلم در برابر مجلس در اعتراض به عدم اجرای نظام هماهنگ پرداخت دستمزد (۱۳۸۵) / دوپست کارگر نساجی سمنج در اعتراض به عدم پرداخت وام از صندوق مهر رضا دست به تجمع زدند (۱۳۸۵)/ اعتصاب ۸۰۰ کارگر "ناره سازان" در اعتراض به عدم پرداخت حقوق (۱۳۸۸)
.....

اعتراض کارگران چیت ری به عدم دریافت حقوق ۳ ماهه (۱۳۷۹)/ ۳۳ روز از اعتصاب کارگران معدن البرز غربی واحد سنگرود در اعتراض به دستمزد معوقه، بیکارسازی، بازخرید اجباری و سختی کار می گذرد (۱۳۸۳)/ تجمع تعدادی از کارگران و صنعتگران واحدهای تخریب شده منطقه جاجرود تهران مقابل وزارت جهاد کشاورزی (۱۳۸۴)/ تجمع اعتراضی کارگران فرنگ و مهن قزوین در محوطه شرکت (۱۳۸۴)/ اعتصاب ۶۰۰ کارگر طرح توسعه پالایشگاه بندر عباس در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد معوقه (۱۳۸۸)

پیش به سوی ایجاد تشکل های خودساخته، توده های و طبقاتی کارگران با اتکاء بر نیرو و اعمال اراده ی مستقیم خود آنان.

"ایجاد ارتش خلق و سندیکای واقعی" از جمله خواست های کارگران و کارکنان اعتصابی صنعت نفت اعلام شد (۱۳۵۷) / کارگران کارخانه آردو خواسار اداره ی کارخانه و سهم داشتن در حکومت شدند (۱۳۵۷) / وزیر کار در پیامی کارگران را از اتخاذ تصمیم هایی که آرامش محیط کار را بر هم بزند، بر حذر داشت! (۱۳۵۷) / اجرای حکم شلاق کارگران به اتهام شرکت در مراسم روز کارگر در سمنج (۱۳۸۷) / تجمع ۷۰ نفر از کارگران اخراجی نساجی کردستان با درخواست بازنشستگی پیش از موعد برای کارهای سخت و زیان آور (۱۳۸۹)

"گروه آزادی کار" در صنایع هلی کوپترسازی با اطلاع ایی خواستار اداری امور کارخانه توسط کارگران شد (۱۳۵۷)/ اعتصاب ۲ ساعتی پرستاران بیمارستان های تهران در اعتراض به شرایط سخت کار (۱۳۸۰) / اعتصاب کارگران چینی مینا وارد هفتمین روز خود شد. (۱۳۸۷)/ تجمع اعتراضی کارگران اخراجی شرکت ناز قزوین در مقابل کارخانه (۱۳۸۷)
.....

چگونه دست مزدهایمان را افزایش دهیم

دولت، کارفرمایان و به اصطلاح نمایندگان کارگران است، تعیین می‌گردد که به این سیستم سه‌جانبه‌گرایی گویند. ناگفته پیداست که نمایندگان دولت و کارفرمایان تمام تلاش خود را می‌کنند تا تعیین دست‌مزد هر چه بیشتر به نفع سرمایه‌داران و در حقیقت خودشان تمام شود، و اما نمایندگان کارگران نیز کسانی هستند که از جانب خانه کارگر و کانون عالی شوراهای اسلامی کار- که تشکیل‌هایی ضد کارگری و وابسته به سرمایه هستند تعیین می‌شوند و در تحمیل حداقل دست‌مزد چندین برابر زیر خط فقر، به سرمایه‌داران یاری می‌رسانند. در حقیقت سه گروهی که در این شورای عالی تشدید استثمار کارگران، برای تعیین دست‌مزد کارگران گرد هم می‌آیند هیچ کدام مدافع منافع و یا هم منفعت با کارگران نیستند. اما حتا اگر به جای نماینده‌ی خانه کارگر و شورای اسلامی کار، نماینده‌ای به انتخاب خود کارگران در این شورا حضور داشته باشد، باز هم کاری از دست او بر نمی‌آید، چرا که دو رأی نمایندگان دولت و کارفرمایان، به یک رأی این نماینده می‌چربد. بنابراین باید صراحتاً گفت که این شیوهی تعیین دست‌مزد - "سه جانبه‌گرایی" - روشی است که همواره به ضرر کارگران تمام شده و تمامی در خدمت سرمایه‌داران و کارفرمایان خواهد بود.

اما سوال اساسی در این میان این است که به راستی چه کسانی حق دارند برای دست‌مزد کارگران که ارتباط ننگ‌انگیزی با زندگی و معیشت آنان دارد، تصمیم بگیرند و حد و اندازهی آن را تعیین کنند؟ کسانی که قصد دارند با پایین نگاه داشتن مزد کارگران، هم چنان بالاترین سود ممکن را کسب کنند؟ یا کارگران، که خود کار می‌کنند و تمامی ثروت‌های مادی و معنوی جامعه و کالاهای مورد نیاز بشر را تولید می‌کنند؟

چرا بر اساس ثروت‌هایی که در جامعه تولید می‌شود دست‌مزد ما را محاسبه نمی‌کنند، زیرا این کارگران هستند که این ثروت‌ها را تولید کرده‌اند. البته سرمایه‌داری قرار نیست که این واقعیت را بپذیرد، چرا که به واسطه‌ی زور و سرکوب سوار بر مرکب سودآوری است. دوستان کارگر، یادمان باشد که این خواسته با چانه‌زنی و درخواست از سرمایه‌داری به دست نخواهد آمد، بل که ما کارگران باید با باور به نیروی خود و با ایجاد شکل‌های طبقاتی کارگری توازن قوا را به نحوی به نفع خود تغییر دهیم تا آن‌ها مجبور به این کار شوند. سرمایه‌داری نمی‌خواهد از سود و منافع‌اش کاسته شود، این خود ماییم که باید در راستای منافع کارگری خودمان قدم برداریم. ما با مبارزه‌ی روزانه و گام به گام خود می‌توانیم در هر شرایطی مطالبه و خواسته‌ی مشخص خود را مطرح و برای دست‌یابی به آن مبارزه کنیم. در شرایط کنونی باید با مبارزه‌ای سازماندهی شده بتوانیم هر چه بیشتر سرمایه‌داری را به عقب برانیم. دست‌مزد نسبتاً واقعی‌تر را نمی‌توانیم و نباید درخواست کنیم بل که باید خواسته‌ی دست‌مزد هر چه بیشتر و نزدیک‌تر به حداقل زندگی انسانی را به سرمایه‌داری تحمیل کنیم. دست‌مزد ما با خواش و تقاضا از دولت و کارفرما و یا شورای عالی کار به دست نمی‌آید، بل که باید با فشار طبقاتی و سازمان‌دهی شده که توسط تشکیل‌های طبقاتی کارگری به دست می‌آید این امر را انجام دهیم.

افزایش دست‌مزد، تنها بوسیله‌ی عقب راندن سرمایه‌داری به دست خواهد آمد.

در سراسر دنیا اکثریت مردم که اقشار و لایه‌های مختلف طبقه‌ی کارگر را تشکیل می‌دهند، درگیر مسئله‌ای به نام دست‌مزد هستند. کارگران در بخش‌های مختلف مشغول فروش نیروی کار خود هستند و در ازای آن مبلغی دریافت می‌کنند، تا بتوانند زندگی خود و خانواده‌های‌شان را بگذرانند. فرقی نمی‌کند که این کارگران نیروی بدنی خود را بفروشند یا نیروی فکری‌شان را. سرمایه‌دار چیزی به نام کار از کارگر دریافت می‌کند، یعنی مثل مواد اولیه و یا مثل هر کالایی که خریداری می‌شود، نیروی کار کارگر را می‌خرد و به جای این که تمام پول آن را بپردازد، بخش ناچیزی از آن را به عنوان مزد به کارگر می‌دهد و ارزش بقیه‌ی آن را به جیب می‌زند، که از آن بخشی را در سرمایه‌گذاری‌های جدید به کار می‌گیرد. البته این درست است که سرمایه‌دار، چیزی را از کارگر خریداری می‌کند، اما آن چه مهم است این است که او نیروی کار کارگر و شیرهی جان و هستی‌اش را خریداری می‌کند. مثلاً هر روز ۱۰ الی ۱۲ ساعت و حتی بیشتر، کارگر نیروی جسمانی خود و زندگی و گوشت و پوست و استخوان‌اش را می‌فروشد تا بعد از مدتی مثلن روزانه یا ماهانه مبلغی به نام مزد دریافت کند.

تمامی ثروت‌های مادی و معنوی جهان توسط نیروی کار همین کارگران تولید شده است؛ کارگر روزی ۸ تا ۱۲ ساعت کار می‌کند، عرق می‌ریزد و تمامی وجود خود را در محیط‌های کار تلف می‌کند و با هزاران خطر جانی و نقص عضو دست به گریبان است. مواد اولیه را تبدیل به محصول جدید و یا خدمات می‌کند و ارزشی جدید تولید می‌کند و از این همه تلاش تنها مقداری ناچیز به کارگر پرداخت می‌شود، چرا؟ چون کارخانه و تمامی محیط‌های کار در تملک سرمایه‌داران است و اگر دقیق‌تر نگاه کنیم خواهیم دید که این‌ها چیزی نیست جز حاصل کار کارگران پیشین که از دست رنج‌شان دزدیده شده و به صورت سرمایه‌گذاری‌های جدید به کار گرفته شده است. از نظر سرمایه‌دار کارگر ابزاری‌ست که هر روز در محیط کار حاضر می‌شود و برای او ثروت تولید می‌کند. کسی که با ساعات طولانی کار، هر روز نیروی کار و توانایی جسمی خود را به فروش می‌رساند و در ازای آن مقدار ناچیزی پول به نام مزد دریافت می‌کند. پس کارگر باید آن قدر جان داشته باشد که بتواند هر روز نیروی کارش را به فروش برساند. بنابراین سرمایه‌دار مجبور است به کارگر مزد دهد تا کارگر بتواند تجدید قوا کرده و دوباره کار کند.

اما سرمایه‌داری چقدر مزد می‌دهد؟ همهی ما کارگران می‌دانیم که وقتی در یک کارخانه یا محل کار استخدام می‌شویم، کسی از ما سوال نمی‌کند که چقدر دست‌مزد می‌خواهید و نیروی کار خود را در ازای چه مبلغی می‌فروشید، کسی نمی‌پرسد که هزینه‌ی ماهانه‌ی تو چقدر است؟ و برای گذران زندگی خود چه مبلغی را نیاز داری؟ کارفرما، چه دولتی و چه خصوصی، براساس هزینه‌های زندگی‌مان برای ما دست‌مزد تعیین نمی‌کند. آنان حتی دروغ می‌گویند که دست‌مزد را براساس تورم بالا می‌برند. مثلاً وقتی تورم واقعی بیش از ۴۰ درصد است، آنان با آن شورای به اصطلاح عالی کارشان نرخ تورم را کم‌تر از ۳۰ درصد در نظر می‌گیرند و به این ترتیب هر ساله کارگران بیش از ده درصد در خرید همان مایحتاج اولیه و بخور و نمیرشان کم توان‌تر می‌شوند.

بحث تعیین حداقل دست‌مزد کارگران ایران در اسفندماه هر سال توسط شورای عالی کار که مرکب از نمایندگان

تشکیل سندیکای کارگران شیلات ناحیه ۴ شمال (۱۳۵۷) / شکل گیری "شورای کارگران" کارخانه جنرال موتورز (۱۳۵۷) /
تحصن کارگران کارخانه بارش اصفهان و بستن جاده تهران - اصفهان (۱۳۸۰) /

بستن جاده تهران - کرج توسط کارگران کارخانه قطعات فولادی در اعتراض به عدم دریافت حقوق معوقه (۱۳۸۰) / تحصن ۴۰۰ نفر از کارکنان بیمارستان بهشتی قم (۱۳۸۰) / ۵۰۰ نفر از کارگران صنایع پوشش رشت در اعتراض به عدم پرداخت ۴ ماه دستمزد معوقه جاده اصلی رشت به انزلی را بستند (۱۳۸۳) / اعتصاب کارگران صنایع فلزی شماره یک در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد سه ماه حقوق (۱۳۸۷) / توسط چند سندیکای اروپایی کمیته دفاع از حقوق دموکراتیک کارگران ایران تشکیل شد (۱۳۵۷) / تجمع ۷۰۰ کارگر سد مخزنی داریان پناه جهت دریافت ۶ ماه حقوق معوقه در محل سد (۱۳۸۹)

تجمع تعدادی از کارگران شرکت راه آهن "رجا" مشهد در مقابل دفتر ریاست جمهوری (۱۳۸۴) / در اعتراض به اخراج تعدادی از کارگران شرکت راه آهن "رجا" در مقابل دفتر ریاست جمهوری (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه چینی حمید (۱۳۸۴) / چهارمین روز اعتصاب کارگران کارخانه‌ی پارسیلون خرم آباد در اعتراض به ۴ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹) /

بستن چند ساعتی اتوبان تهران - اصفهان توسط کارگران ریسندگی بارش اصفهان در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدها و پاداش و عیدی (۱۳۸۳) /

اعتصاب ۵۰۰ نفر از کارگران زن کارخانه‌های قرقره زیبا (۱۳۵۰) /

اعتصاب رانندگان و کمک رانندگان شرکت واحد اتوبوس رانی (۱۳۴۹) / اعتصاب کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران (۱۳۵۰) / اعتراض گسترده کارگران تصویب طرح خروج کارگاه‌های زیره نفر در شهرهای تهران، اصفهان، مشهد، کاشان، ارومیه و ... (۱۳۷۸) / تجمع کارگران در مقابل فروشگاه‌های کفش وین در اعتراض به واگذاری این فروشگاه‌ها (۱۳۸۰) / تظاهرات مشترک کارگران کارخانه‌های نختاب و تومات تبریز در اعتراض به تعویق دستمزد و مزایای چند ماهه (۱۳۸۱) / تجمع اعتراضی بانصد نفر از کارگران کیان تایر در مقابل بخش‌داری چهاردانگه و همچنین تجمع گروهی دیگر از کارگران در داخل کارخانه (۱۳۸۹)

دستور نمودن جاده مخصوص کرج توسط کارگران کارخانه مبلیران در اعتراض به تعویق ۲۰ ماه حقوق شان (۱۳۷۸) / اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه (۱۳۸۶) / تجمع تعداد کثیری از معلمان کرمانشاه در اعتراض به سطح حقوق ها از حضور در کلاس ها خود داری کردند (۱۳۸۷) / اعتصاب غذای کارگران قرارداد مستقیم فولاد مبارکه (۱۳۸۸) /

۱۳ اسفند ۱۳۹۰
۱۰ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Saturday 3
March 2012

بستن جاده میبد - اردکان و میبد - یزد توسط کارگران میبدی به مدت ۲۰ دقیقه (۱۳۸۹)

۱۴ اسفند ۱۳۹۰
۱۱ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Sunday 4
March 2012

گروهی از کارگران پوشاک خواستار دستمزد در ایام اعتصاب شدند (۱۳۵۷) / اعتصاب وسیع کارگران ایران خودرو و تشکیل کمیته اعتصاب از سوی کارگران (۱۳۸۴) / تجمع شماری از کارگران شرکت واحد در مقابل اداره مرکزی شرکت واحد برای روشن شدن وضعیت ۷۰۰ کارگر اخراجی شده و آزادی فعالین و اعضای هیئت مدیره (۱۳۸۴)/ ۱۲ هزار کارگر کشت و صنعت در اعتراض به عدم دریافت حقوق اعتصاب کردند (۱۳۸۵)/ بازداشت علی نجاتی رئیس هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه (۱۳۸۷) / تجمع کارگران سه کارخانه کاشی و سرامیک سازی میبد در مقابل دانشگاه آزاد میبد با خواسته پرداخت دستمزدهای معوقه و همراهی دانشجویان با آنها (۱۳۸۹)

۱۵ اسفند ۱۳۹۰
۱۲ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Monday 5
March 2012

اعتصاب کارگران راه آهن برای احقاق حقوق و جلوگیری از اخراج کارگران (۱۳۲۴)/ اعتصاب کارگران کارخانه پشم اصفهان (۱۳۲۹)/ اعتصاب ۳۰۰ کارگر کارخانه پشم باف اصفهان (۱۳۷۸)/ اعتراض بیش از ۹۰۰ نفر از کارگران کارخانه جهان چیت و بسته شدن خیابان اصلی کرج (۱۳۸۰)/ اعتصاب و تحصن نامحدود کارگران شرکت نساجی تجارت اصفهان در اعتراض به تعویق دستمزد و مزایا (۱۳۸۱) / تجمع اعتراضی کارگران پارس جنوبی (۱۳۸۴) / صدها کارگر صنایع پوشش گیلان با آتش زدن لاستیک جاده رشت انزلی را بستند (۱۳۸۴)/ تجمع کارگران ایران برک رشت در مقابل اداره کل (۱۳۸۴)/ تجمع پانزده هزار معلم در برابر مجلس در ادامه اعتراض به عدم اجرای نظام هماهنگ دستمزد (۱۳۸۵)

۱۶ اسفند ۱۳۹۰
۱۳ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Tuesday 6
March 2012

تحصن ۱۲۰۰ نفر از کارگران و کارکنان شهرک اکباتان در اعتراض به عدم پرداخت حقوق (۱۳۵۷) / بستن جاده اصلی همدان - کرمانشاه توسط کارگران فوکا صنعت (نسیم آوران) همدان در اعتراض به وضع معیشتی و حقوق های عقب مانده (۱۳۸۱) / اعتصاب کارگران قراردادی بخش تعمیرات پتروشیمی بیستون کرمانشاه در اعتراض به تعویق پرداخت دستمزدها و مزایا / دهمین روز اعتصاب کارگران قراردادی پتروشیمی تبریز (۱۳۸۹) / تجمع اعتراضی کارگران مجتمع صنعتی گوشت شیراز مقابل استانداری فارس (۱۳۸۹)

Wednesday 7
March 2012

چهارشنبه ۱۷ اسفند ۱۳۹۰
۱۴ ربيع الثاني ۱۴۳۳

اعتراض و اعتصاب کارگران اصفهان نسبت به کمی دستمزد (۱۳۲۱)/ تظاهرات گسترده مردم تهران در اعتراض به گرانی بهای بلیط اتوبوس. این تظاهرات ۳ روز به طول انجامید و سرانجام مردم در این مبارزه پیروز شدند (۱۳۴۸) / اعتصاب کارگران قند دزفول در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد و مطالبات دیگر (۱۳۸۳) / اعتصاب کارگران ایران خودرو در اعتراض به کم بودن پرداخت " رکورد " و تجمع در سالن های تولید (۱۳۸۴) / اعتصاب کارگران سد مخزنی ژاله کامیاران در اعتراض به اضافه کاری اجباری و عدم پرداخت دستمزد معوقه (۱۳۸۸) / ۸ مارس روز جهانی زن

کار خانگی زنان، کاری بی مزد برای باز تولید نیروی کار گران و منبعی برای سودآوری سرمایه داران است.

پنج شنبه ۱۸ اسفند ۱۳۹۰
۱۵ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Thursday 8
March 2012

انتقاد شدید کارگران از سیمای جمهوری اسلامی برای عدم پخش کامل گرد هم آیی کارگران (۱۳۶۳)/ اعتصاب کارکنان بیمارستان مهر ساری در اعتراض به عدم پرداخت به سه ماه دستمزد معوقه (۱۳۸۷) / تجمع اعتراضی کارگران نساجی مازندران در مقابل فرمانداری قائمشهر با درخواست حقوق پرداخت حقوق معوقه (۱۳۸۹) / پنجمین روز تجمع و اعتراض کارگران کارخانه فولاد میبد در اعتراض به ۷ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹) / تجمع معلمان زن مناطق اطراف تهران در اعتراض به عدم تحقق خواسته هایشان و ۵ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۹) / روز جهانی زن

جمعه ۱۹ اسفند ۱۳۹۰
۱۶ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Friday 9
March 2012

اعتراض کارگران پوشاک ناب وان به اخراج و عدم پرداخت دستمزد (۱۳۵۷) / تجمع کارگران برای ۱. تشکیل صندوق بیکاری ۲. تهیه کار برای کارگر ۳. لغو قانون های ضد کارگری (۱۳۵۷) / با تصویب خروج کارگاه های زیره نفراز شمول قانون کار داد: محرومیت ۹۰ درصد کارگران ایلام و ۸۰ درصد کارگران کردستان از حمایت قانون کار (۱۳۷۸) / تحصن کارگران کارخانه های شهر صنعتی البرز در اعتراض به تصویب ۷۰ هزار تومان حداقل دستمزد (۱۳۸۰) / تجمع اعتراضی حدود ۱۲۰ نفر از کارگران شرکت آردل در اعتراض به ۴ ماه حقوق معوقه (۱۳۸۷)

شنبه

۲۰ اسفند ۱۳۹۰
۱۷ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Saturday 10
March 2012

اعتصاب کارگران یزد بر علیه شرکت نفت انگلیس و ایران (۱۳۲۳) / اعتصاب کارگران کاشی سعدی (۱۳۵۷) / اعتصاب کارگران شهرداری سندج برای مطالبات صنفی (۱۳۵۷) / اعتصاب کارگران حوله برقی لامع تبریز (۱۳۸۰) / اعتصاب کارگران کارخانه پارسیلون خرم‌آباد در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه (۱۳۸۹) / پایان اعتصاب موفقیت-آمیز ۱۸۰۰ کارگر پیمانی مجتمع پتروشیمی تبریز (۱۳۸۹) / پایان اعتصاب ۲ روزه ۸۰ نفر از کارگران پروژه سیکل ترکیبی نیروگاه گازی آبادان پس از دریافت بخشی از مطالبات (۱۳۸۹)

یک شنبه

۲۱ اسفند ۱۳۸۹
۱۸ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Sunday 11
March 2012

مسدود شدن جاده اصلی رشت - صومعه سرا به مدت ۶ ساعت توسط کارگران کارخانه پارسا به علت عدم دریافت حقوق و عیدی عقب افتاده شان (۱۳۷۶) / شوری نگهبان مصوبه مجلس در خصوص خروج کارگاه های زیر ۵ نفر از مشمول قانون کار را تأیید کرد (۱۳۷۸) / تجمع تعدادی از کارگران شرکت مخابرات در اعتراض به بازخرید اجباری مقابل دفتر ریاست جمهوری (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه پارس قوه در مقابل کارخانه در اعتراض به دستمزدهای معوقه (۱۳۸۷)

دوشنبه

۲۲ اسفند ۱۳۸۹
۱۹ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Monday 12
March 2012

اعتصاب کارگران کارخانه ریسفاب اصفهان. کارگران تقاضای پرداخت سالانه داشتند (۱۳۳۲) / قطع نامه زنان کارگر: برای زنان کارگر باید شرایط کار مناسب به وجود آید (۱۳۵۷) / صدو هشتاد کارگر ایرانیته تهران در اعتراض به عدم پرداخت دستمزد و مزایا دست از کار کشیدند و اقدام به تجمع نمودند (۱۳۸۵) / تجمع اعتراضی کارگران اخراجی کارخانه آلومینیوم شهرک صنعتی سندج در اعتراض به اخراج، عدم دریافت مطالبات و بیمه بیکاری (۱۳۸۹)

سه شنبه

۲۳ اسفند ۱۳۸۹
۲۰ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Tuesday 13
March 2012

تحصن کارگران شرکت سنگبری فایکا (۱۳۵۷) / اعتراض کارگران شرکت لامپ الوند به دلیل عدم دریافت ۶ ماه حقوق (۱۳۸۰) / مسدود کردن خیابان فدائیان اسلام توسط کارگران کارخانه چیت ری در اعتراض به عدم دریافت حقوق و عیدی (۱۳۸۰) / تجمع کارگران گلپین طراوت خراسان مقابل مجتمع پتروشیمی خراسان (۱۳۸۴) / تجمع اعتراضی بزرگ کارگران کبان تابر در مقابل دفتر ریاست جمهوری در اعتراض به عدم تحقق وعده‌های کارفرما (۱۳۸۹)

چهارشنبه

۲۴ اسفند ۱۳۸۹
۲۱ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Wednesday 14
March 2012

تحصن کارگران کارخانه چیت بهشهر به خاطر عدم دریافت حقوق و مزایای ۳ ماهی معوقه خود (۱۳۷۶) / تجمع مجدد کارگران لوله‌سازی خوزستان در محل کارخانه (۱۳۸۴) / اعتصاب کارگران شرکت آزمایش مرودشت فارس و مسدود کردن جاده اصفهان شیراز و رساندن صدای اعتراض خویش به گوش سایرین (۱۳۸۵) / تجمع اعتراضی کارگران روکش قزوین در اعتراض به عدم پرداخت ۷ ماه دستمزد (۱۳۸۷)

تعیین حداقل دست‌مزد ۳۳۰ هزار تومان توسط شورای عالی کار که

چندین برابر زیر خط فقر است، در حقیقت

تحمیل یک زندگی فلاکت‌بار و مرگ تدریجی

به کارگران و خانواده‌های آنان است.

پنج‌شنبه

۲۵ اسفند ۱۳۸۹
۲۲ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Thursday 15
March 2012

اجتماع کارگران شرکت سپیورس در اعتراض به عدم دریافت ۷ ماه حقوق (۱۳۷۷) / اجتماع ۵۰۰ نفر از کارگران کارخانه ریسندگی رحیم زاده در اصفهان (۱۳۸۰) / اعتصاب و خواباندن اتوبوس‌ها توسط رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی کرمانشاه برای پرداخت دستمزد، عیدی و پاداش (۱۳۸۱) / تجمع اعتراضی، اعتصاب و اجتماع کارگران کارخانه سامیکوه صنعت همدان به همراه تحصن در کارخانه و مسدود کردن اتوبان کرمانشاه- همدان، در اعتراض به عدم دریافت حقوق شش ماهی خود (۱۳۸۱)

جمعه

۲۶ اسفند ۱۳۸۹
۲۳ ربيع الثاني ۱۴۳۳

Friday 16
March 2012

اعتصاب کارگران فنی شرکت تلفن به علت عدم دریافت عیدی (۱۳۲۴) / تحصن ۲۷۰ نفر از کارگران شرکت رادياتور و شوافز کامراد به همراه خانواده‌هایشان در مقابل استانداری قم (۱۳۸۰) / اعتصاب، تحصن و بستن جاده همدان- کرمانشاه توسط کارگران کارخانه سامیکو در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدها (۱۳۸۱) / راهپیمایی و تجمع مشترک کارگران کارخانه‌های نساجی: تجارت، رحیم‌زاده، پارس فاستونی و کوه فتح ایران در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای معوقه (۱۳۸۱)

Saturday 17

March 2012

در اصفهان کارگران کارخانه ناهید، مدیران را گروگان گرفتند (۱۳۵۷) / اجتماع اعتراض آمیز کارگران خدماتی بیمارستان رازی تبریز (۱۳۷۷) / تجمع اعتراضی کارگران کارخانه ریسندگی و بافندگی کاشان مقابل فرمانداری (۱۳۸۳) / تجمع اعتراضی کارگران ریسندگی و بافندگی کاشان (۱۳۸۴)

Sunday 18

March 2012

اعتصاب غذایی کارگران بیکار در وزارت کار (۱۳۵۷) / اعلام خواست‌های شورای کارگزاران آزاد سقز، با انتشار قطعنامه‌ای (۱۳۵۷) / تجمع صدها نفر از کارگران فرنخ و مه‌نخ مقابل شرکت (۱۳۸۴) / اعتراض کارگران دو شرکت پیمان کاری هویستان و بوستان راه‌افزاهای ۹ و ۱۰ طرح توسعه میدان گازی پارس جنوبی (۱۳۸۴)

Sunday 19

March 2012

اعتصاب ۸ هزار کارگر نفت در بندر معشور (ماهشهر) (۱۳۲۹) / تشکیل شورای متحده کارگران شهرستان کرج (۱۳۲۴) / درخواست کارگران فصلی راه و ساختمان با تحصن در وزارت کار: برای بیکاری ما فکری بکنید (۱۳۵۷) / روز ملی شدن صنعت نفت ایران (۱۳۲۹ هجری شمسی)

کارگران!
علیه سرمایه
متشکل شویم

پیوست ۱- قانون کار

تبصره- چنانچه کارگر بدون عذر موجه حداکثر ۳۰ روز پس از رفع حالت تعلیق، آمادگی خود را برای انجام کار به کارفرما اعلام نکند و یا پس از مراجعه و استنکاف کارفرما، به هیأت تشخیص مراجعه ننماید، مستعفی شناخته می شود که در این صورت کارگر مشمول اخذ حق سنوات به ازاء هر سال یک ماه آخرین حقوق خواهد بود.

ماده-۲۱ قرارداد کار به یکی از طرق زیر خاتمه می یابد.

الف - فوت کارگر

ب - بازنشستگی کارگر

ج - از کارافتادگی کلی کارگر

د - انقضاء مدت در قراردادهای کار با مدت موقت و عدم تجدید صریح یا ضمنی آن.

ه - پایان کار در قراردادهایی که مربوط به کار معین است .

و - استعفا کارگر.

تبصره- کارگری که استعفا می کند موظف است یک ماه به کار خود ادامه داده و بدو استعفاي خود را کتبن به کارفرما اطلاع دهد و در صورتی که حداکثر طرف مدت ۱۵ روز انصراف خود را کتبن به کارفرما اعلام نماید استعفاي وی منتفی تلقی می شود و کارگر موظف است رونوشت استعفا و انصراف از آنرا به شورای اسلامی کارگاه و یا انجمن صنفی و یا نماینده کارگران تحویل دهد.

ماده-۲۴ در صورت خاتمه قرارداد کار، کار معین یا مدت موقت، کارفرما مکلف است به کارگری که مطابق قرارداد، یک سال یا بیشتر، به کار اشتغال داشته است برای هر سال سابقه، اعم از متوالی یا متناوب، بر اساس آخرین حقوق مبلغی معادل یک ماه حقوق به عنوان مزایای پایان کار به وی پرداخت نماید.

ماده-۲۵ هر گاه قرارداد کار برای مدت موقت و یا برای انجام کار معین، منعقد شده باشد هیچ یک از طرفین به تنهایی حق فسخ آن را ندارد.

تبصره- رسیدگی به اختلافات ناشی از این نوع قراردادها در صلاحیت هیأت های تشخیص و حل اختلاف است.

ماده-۲۶ هر نوع تغییر عمده در شرایط کار که بر خلاف عرف معمول کارگاه و یا محل کار باشد پس از اعلام موافقت کتبی اداره ی کار و امور اجتماعی محل قابل اجراست. در صورت بروز اختلاف، رای هیأت حل اختلاف قطعی و لازم اجرا است .

ماده-۲۷ هر گاه کارگر در انجام وظایف محوله قصور ورزد و یا آتین نامه های انضباطی کارگاه را پس از تذکرات کتبی نقض ننماید، کارفرما حق دارد در صورت اعلام نظر مثبت شورای اسلامی کار علاوه بر مطالبات و حقوق معوقه به نسبت هر سال سابقه کار معادل یک ماه آخرین حقوق کارگر را به عنوان حق سنوات به وی پرداخته و قرارداد کار را فسخ نماید. در واحدهایی که فاقد شورای اسلامی کار هستند، نظر

ماده ۱ و ۵- کلیه کارفرمایان، کارگران، نمایندگان آنان، کارآموزان، کارگاهها، مؤسسات تولیدی، صنعتی، خدماتی و کشاورزی مشمول مقررات و مکلف به تبعیت از قانون کار می باشند.

ماده-۱۰ قرارداد کار علاوه بر مشخصات دقیق طرفین، باید حاوی موارد ذیل باشد:

الف - نوع کار یا حرفه یا وظیفه ای که کارگر باید به آن اشتغال یابد. / ب- حقوق یا مزد مبنا و لواحق آن. / ج - ساعات کار، تعطیلات و مرخصی ها. / د - محل انجام کار. / ه - تاریخ انعقاد قرارداد. / و - مدت قرارداد، چنانچه کار برای مدت معین باشد. / ز- موارد دیگری که عرف و عادت شغل یا محل، ایجاب نماید.

ماده-۱۲ هر نوع تغییر حقوقی در وضع مالکیت کارگاه، از قبیل فروش یا انتقال به هر شکل، تغییر نوع تولید، ادغام در موسسه ی دیگر، ملی شدن کارگاه، فوت مالک و امثال این ها، در رابطه قراردادی کارگرانی که قراردادشان قطعیت یافته است، موثر نمی باشد و کارفرمای جدید، قائم مقام تعهدات و حقوق کارفرمای سابق خواهد بود.

ماده-۱۷ قرارداد کارگری که توقیف می گردد و توقیف وی منتهی به حکم محکومیت نمی شود، در مدت توقیف به حال تعلیق در می آید و کارگر پس از رفع توقیف به کار خود باز می گردد.

ماده-۱۸ چنانچه توقیف کارگر به سبب شکایت کارفرما باشد و این توقیف در مراجع حل اختلاف منتهی به حکم محکومیت نگردد، مدت آن جز، سابقه خدمت کارگر محسوب می شود و کارفرما مکلف است علاوه بر جبران ضرر و زیان وارده که مطابق حکم دادگاه به کارگر می پردازد، مزد و مزایای وی را نیز پرداخت نماید.

تبصره- کارفرما مکلف است تا زمانی که تکلیف کارگر از طرف مراجع مذکور مشخص نشده باشد، برای رفع احتیاجات خانواده وی، حداقل پنجاه درصد از حقوق ماهیانه او را بطور علی الحساب به خانواده اش پرداخت نماید.

ماده-۱۹ در دوران خدمت نظام و وظیفه قرارداد کار به حالت تعلیق در می آید، ولی کارگر باید حداکثر تا دو ماه پس از پایان خدمت، به کار سابق خود برگردد و چنانچه شغل وی حذف شده باشد در شغلی مشابه آن به کار مشغول می شود.

ماده-۲۰ در هر یک از موارد مذکور در مواد ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۹ چنانچه کارفرما پس از رفع حالت تعلیق از پذیرفتن کارگر خودداری کند، این عمل در حکم اخراج غیر قانونی محسوب می شود و کارگر حق دارد طرف مدت ۳۰ روز به هیأت تشخیص مراجعه نماید (در صورتی که کارگر عذر موجه نداشته باشد) و هر گاه کارفرما نتواند ثابت کند که نپذیرفتن کارگر مستند به دلایل موجه بوده است، به تشخیص هیأت مزبور مکلف به بازگرداندن کارگر به کار و پرداخت حقوق یا مزد وی از تاریخ مراجعه به کارگاه می باشد و اگر نتواند آن را اثبات کند، به ازاء هر سال سابقه کار ۴۵ روز آخرین مزد به وی پرداخت نماید.

مثبت انجمن صنفی لازم است. در هر مورد از موارد یاد شده اگر مساله با توافق حل نشد به هیات تشخیص ارجاع و در صورت عدم حل اختلاف از طریق هیات حل اختلاف رسیدگی و اقدام خواهد شد. در مدت رسیدگی مراجع حل اختلاف، قرارداد کار به حالت تعلیق درمی آید.

تبصره-۱ کارگاههایی که مشمول قانون شورای اسلامی کار نبوده و یا شورای اسلامی کار و یا انجمن صنفی در آن تشکیل نگردیده باشد یا فاقد نماینده کارگر باشند، اعلام نظر مثبت هیات تشخیص (موضوع ماده ۱۵۸ این قانون) در فسخ قرارداد کار الزامی است.

ماده-۳۸ برای انجام کار مساوی که در شرایط مساوی در یک کارگاه انجام می گیرد باید به زن و مرد مزد مساوی پرداخت شود. تبعیض در تعیین میزان مزد بر اساس سن، جنس، نژاد و قومیت و اعتقادات سیاسی و مذهبی ممنوع است.

تبصره-۱ ماده ۴۱- کارفرمایان موظفاند که در ازای انجام کار در ساعات تعیین شده قانونی به هیچ کارگری کمتر از حداقل مزد تعیین شده جدید پرداخت نمایند و در صورت تخلف ضامن تادیبه مابهالتفاوت مزد پرداخت شده و حداقل مزد جدید می باشند.

ماده-۵۲ در کارهای سخت و زیان آور و زیرزمینی، ساعات کار نباید از شش ساعت در روز و ۳۶ ساعت در هفته تجاوز نماید.

ماده-۶۲ روز جمعه، روز تعطیل هفتگی کارگران با استفاده از مزد می باشد.

تبصره-۱ در امور مربوط به خدمات عمومی نظیر آب، برق، اتوبوس رانی و یا در کارگاههایی که حسب نوع یا ضرورت کار و یا توافق طرفین به طور مستمر روز دیگری تعطیل شود، همان روز در حکم روز تعطیل هفتگی خواهد بود و به هر حال تعطیل بودن یک روز معین در هفته اجباری است. کارگرانی که به هر عنوان روزهای جمعه کار می کنند در مقابل عدم استفاده از تعطیلی روز جمعه ۴۰٪ اضافه بر مزد دریافت خواهند کرد.

تبصره-۲ در صورتی که روزهای کار در هفته کمتر از شش روز باشد مزد روز تعطیل هفتگی کارگر معادل یک ششم مجموع مزد یا حقوق دریافتی وی در روزهای کار در هفته خواهد بود.

تبصره-۳ کارگاههایی که با انجام ۵ روز کار در هفته و ۴۴ ساعت کار قانونی کارگران شان از دو روز تعطیل استفاده می کنند، مزد هر یک از دو روز تعطیل هفتگی برابر با مزد روزانه کارگران خواهد بود.

ماده-۶۳ علاوه بر تعطیلات رسمی کشور، روز کارگر (۱۱ اردیبهشت) نیز جزو تعطیلات رسمی کارگران به حساب می آید.

ماده-۶۴ مرخصی استحقاقی سالانه کارگران با استفاده از مزد و احتساب چهار روز جمعه جمعا یک ماه است. سایر روزهای تعطیل جزء ایام مرخصی محسوب نخواهد شد. برای کار کمتر از یک سال مرخصی مزبور به نسبت مدت کار انجام یافته محاسبه می شود.

ماده-۶۵ مرخصی سالیانه کارگرانی که به کارهای سخت و زیان آور اشتغال دارند ۵ هفته می باشد. استفاده از این مرخصی حتی الامکان در دو نوبت و در پایان هر شش ماه کار صورت می گیرد.

ماده-۷۵ انجام کارهای خطرناک، سخت و زیان آور و نیز حمل بار بیشتر از حد مجاز با دست و بدون استفاده از وسایل مکانیکی برای کارگران زن ممنوع است. دستورالعمل و تعیین نوع و میزان این قبیل موارد با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید.

ماده-۳ از قانون ترویج تغذیه با شیر مادر و حمایت از مادران در دوران شیردهی مصوب ۱۳۷۴ (با اعمال

اصلاحات سال ۱۳۸۶)- مرخصی زایمان تا سه فرزند برای مادرانی که فرزند خود را شیر می دهند در بخش های دولتی و غیر دولتی شش ماه می باشد.

تبصره -۱ مادران شیرده پس از شروع به کار مجدد در صورت ادامه شیردهی می توانند حداکثر تا ۲۴ ماهگی کودک روزانه یک ساعت از مرخصی (بدون کسر از مرخصی استحقاقی) استفاده کنند.

تبصره -۲ امنیت شغلی مادران پس از پایان مرخصی زایمان و در حین شیردهی باید تامین شود.

ماده-۷۷ در مواردی که به تشخیص پزشک سازمان تامین اجتماعی، نوع کار برای کارگر باردار خطرناک یا سخت تشخیص داده شود، کارفرما تا پایان دوری بارداری وی بدون کسر حق السعی کار مناسب تر و سبک تری به او ارجاع می نماید.

ماده-۷۸ در کارگاههایی که دارای کارگر زن هستند کارفرما مکلف است به مادران شیرده تا پایان دو سالگی کودک، پس از هر سه ساعت، نیم ساعت فرصت شیر دادن بدهد. این فرصت جزء ساعات کار آنان محسوب می شود و همچنین کارفرما مکلف است متناسب با تعداد کودکان و با در نظر گرفتن گروه سنی آن ها مراکز مربوط به نگهداری کودکان (از قبیل شیرخوارگاه، مهدکودک و ...) را ایجاد نماید.

ماده-۷۹ به کارگماردن افراد کمتر از ۱۵ سال تمام ممنوع است.

ماده-۸۳ ارجاع هر نوع کار اضافی و انجام کار در شب و نیز ارجاع کارهای سخت و زیان آور و خطرناک و حمل بار با دست، بیش از حد مجاز و بدون استفاده از وسایل مکانیکی برای کارگر نوجوان ممنوع است. ماده-۸۴ در مشاغل و کارهایی که به علت ماهیت آن یا شرایطی که کار در آن انجام می شود برای سلامتی یا اخلاق کارآموزان و نوجوانان زیان آور است، حداقل سن کار ۱۸ سال تمام خواهد بود. تشخیص این امر با وزارت کار و امور اجتماعی است.

ماده-۱۱۳ کارگران شاغلی که مطابق تبصره یک ماده ۱۱۲ برای کارآموزی در یکی از مراکز کارآموزی پذیرفته می شوند. از حقوق زیر برخوردار خواهند بود.

الف - رابطه استخدای کارگر در مدت کارآموزی قطع نمی شود و این مدت از هر لحاظ جز، سوابق کارگر محسوب می شود. / ب- مزد کارگر در مدت کارآموزی از مزد ثابت و یا مزد مینا کمتر نخواهد بود. / ج- مزایای غیر نقدی، کمک ها و فوق العادههایی که برای جبران هزینه زندگی و مسئولیت های خانوادگی به کارگر پرداخت می شود، در دوره کارآموزی کماکان پرداخت خواهد شد. چنانچه کارفرما قبل از پایان مدت، بدون دلیل موجه مانع ادامه کارآموزی شود و از این طریق خسارتی به کارگر وارد گردد، کارگر می تواند به مراجع حل اختلاف مندرج در این قانون مراجعه و مطالبه خسارت نماید.

ماده-۱۱۶ قرارداد کارآموزی علاوه بر مشخصات طرفین باید حاوی مطالب ذیل باشد:

الف - تعهدات طرفین / ب - سن کارآموز / ج - مزد کارآموز / و - محل کارآموزی / ه - حرفه یا شغلی که طبق استاندارد مصوب، تعلیم داده خواهد شد. / و - شرایط فسخ قرارداد (در صورت لزوم) / ز - هر نوع شرط دیگری که طرفین در حدود مقررات قانونی ذکر آن را در قرارداد لازم بدانند.

ماده-۱۳۲ به منظور نظارت و مشارکت در اجرای اصل سی و یکم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و همچنین بر اساس مفاد مربوطه در اصل چهل و سوم قانون اساسی، کارگران واحدهای تولیدی، صنفی، خدماتی و کشاورزی که مشمول قانون کار باشند، می توانند نسبت به ایجاد شرکت های تعاونی مسکن اقدام نمایند.

ماده-۱۳۳ به منظور نظارت و مشارکت در اجرای مفاد مربوط به توزیع و مصرف در اصول چهل و سوم و

چهل و چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، کارگران واحدهای تولیدی، صنفی، صنعتی، خدماتی و یا کشاورزی که مشمول قانون کار باشند، می‌توانند نسبت به ایجاد شرکت‌های تعاونی مصرف (توزیع) کارگری اقدام نمایند.

ماده-۱۴۷ دولت مکلف است خدمات بهداشتی و درمانی را برای کارگران و کشاورزان مشمول این قانون و خانواده‌ی آن‌ها فراهم سازد.

ماده-۱۴۸ کارفرمایان کارگاه‌های مشمول این قانون مکلف‌اند بر اساس قانون تامین اجتماعی، نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند.

ماده-۱۵۱ در کارگاه‌هایی که برای مدت محدود، به منظور انجام کاری معین (راه سازی و مانند آن) دور از مناطق مسکونی ایجاد می‌شوند، کارفرمایان موظف‌اند سه وعده غذای مناسب و ارزان قیمت (صبحانه، نهار و شام) برای کارگران خود فراهم نمایند، که حداقل یک وعده آن باید غذای گرم باشد. در این قبیل کارگاه‌ها به اقتضای فصل، محل و مدت کار، باید خوابگاه مناسبی نیز برای کارگران ایجاد شود.

ماده-۱۵۲ در صورت دوری کارگاه و عدم تکافوی وسیله نقلیه عمومی، صاحب کار باید برای رفت و برگشت کارکنان خود وسیله نقلیه مناسب در اختیار آنان قرار دهد.

ماده-۱۵۷ هر گونه اختلاف فردی بین کارفرما و کارگر یا کارآموز که ناشی از اجرای قانون و سایر مقررات کار، قرارداد کارآموزی، موافقت‌نامه‌های کارگاهی یا پیمان‌های دسته جمعی کار باشد، در مرحله اول از طریق سازش مستقیم بین کارفرما و کارگر یا کارآموز و یا نمایندگان آنها در شورای اسلامی کار و در صورتی که شورای اسلامی کار در واحدی نباشد، از طریق انجمن صنفی کارگران و یا نماینده‌ی قانونی کارگران و کارفرما حل و فصل خواهد شد و در صورت عدم سازش، از طریق هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف به ترتیب آتی رسیدگی و حل و فصل خواهد شد.

قانون بیمه بیکاری

ماده ۱- کلیه مشمولین قانون تامین اجتماعی که تابع قوانین کار و کار کشاورزی هستند مشمول مقررات این قانون می‌باشند.

تبصره - گروه‌های زیر از شمول مقررات این قانون مستثنی هستند.

۱- بازنشستگان و ازکارافتادگان کلی.

۲- صاحبان حرف و مشاغل آزاد و بیمه‌شدگان اختیاری.

۳- اتباع خارجی.

ماده ۲- بیکار از نظر این قانون بیمه‌شده‌ای است که بدون میل و اراده بیکار شده و آماده کار باشد.

تبصره ۱- بیمه‌شدگانی که به علت تغییرات ساختار اقتصادی واحد مربوطه به تشخیص وزارتخانه ذی‌ربط و تایید شورای عالی کار بیکار موقت شناخته شوند نیز مشمول مقررات این قانون خواهند بود.

تبصره ۲- بیمه‌شدگانی که به علت بروز حوادث قهریه و غیر مترقبه از قبیل سیل، زلزله جنگ، آتش سوزی و... بیکار می‌شوند با معرفی واحد کار و امور اجتماعی محل از مقرری بیمه‌ی بیکاری استفاده خواهند کرد.

ماده ۳- بیمه بیکاری به عنوان یکی از حمایت‌های تامین اجتماعی است و سازمان تامین اجتماعی مکلف است با دریافت حق بیمه‌ی مقرر، به بیمه‌شدگانی که طبق مقررات این قانون بیکار می‌شوند مقرری بیمه بیکاری پرداخت نماید.

ماده ۴- بیمه شده‌ی بیکار با معرفی کتبی واحد کار و امور اجتماعی محل از مزایای این قانون منتفع خواهد شد.

تبصره - بیکاران مشمول این قانون کلیه حقوق و مزایا و خسارات مربوطه (موضوع قانون کار) را دریافت خواهند کرد.

ماده ۵- حق بیمه بیکاری به میزان (۳٪) مزد بیمه شده می‌باشد که کلاً توسط کارفرما تامین و پرداخت خواهد شد.

تبصره - مزد بیمه شده و نحوه تشخیص تعیین حق بیمه بیکاری، چگونگی وصول آن، تکلیف بیمه شده و کارفرما و همچنین نحوه‌ی رسیدگی به اعتراض، تخلفات و سایر مقررات مربوطه در این مورد بر اساس ضوابطی است که برای حق بیمه سایر حمایت‌های تامین اجتماعی در قانون و مقررات تامین اجتماعی پیشبینی شده است.

ماده ۶- بیمه‌شدگان بیکار در صورت احراز شرایط زیر استحقاق دریافت مقرری بیمه بیکاری را خواهند داشت:

الف - بیمه شده قبل از بیکار شدن حداقل ۶ ماه سابقه پرداخت بیمه را داشته باشد. مشمولین تبصره (۲) ماده (۲) این قانون از شمول این بند مستثنی می‌باشند.

ب - بیمه شده مکلف است ظرف ۳۰ روز از تاریخ بیکاری با اعلام مراتب بیکاری به واحدهای کار و امور اجتماعی آمادگی خود را برای اشتغال به کار تخصصی و یا مشابه آن اطلاع دهد. مراجعه پس از سی روز با عذر موجه و با تشخیص هیأت حل اختلاف تا سه ماه امکان پذیر خواهد بود.

ج - بیمه شده بیکار مکلف است در دوره‌های کارآموزی و سوادآموزی که توسط واحد کار و امور اجتماعی و نهضت سوادآموزی و یا سایر واحدهای ذیربط با تایید وزارت کار و امور اجتماعی تعیین می‌شود شرکت نموده و هر دو ماه یک بار گواهی لازم در این مورد را به شعب تامین اجتماعی تسلیم نماید.

تبصره ۱- کارگرانی که در زمان دریافت مقرری بیمه‌ی بیکاری به شغل یا مشاغل دیگری می‌شوند که میزان حقوق و مزایای آن از مقرری بیمه بیکاری متعلقه کمتر باشد مابه‌التفاوت دریافتی بیمه شده از حساب صندوق بیمه بیکاری پرداخت خواهد شد.

تبصره ۲- مدت دریافت مقرری بیمه بیکاری جز سوابق پرداخت حق بیمه، بیمه شده از نظر بازنشستگی، ازکارافتادگی و فوت محسوب خواهد شد.

افزایش دستمزد کارگران را باید با اتحاد و همبستگی طبقاتی و نیروی تشکلهای کارگری به سرمایه‌داری تحمیل کرد.